

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-165-26

Druk nr 3147
Warszawa, 29 września 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Jednocześnie, z uwagi na przepisy podatkowe, które powinny zostać ogłoszone do 30 listopada 2026r., przedstawiam wniosek o skrócenie postępowania z projektem ustawy.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów i Gospodarki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, 779, 846, 1079, 1098 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 w ust. 1 skala podatkowa otrzymuje brzmienie:

Podstawa obliczenia podatku w złotych		Podatek wynosi
ponad	do	
	130 000	12 % minus kwota zmniejszająca podatek 3 600 zł
130 000	150 000	12 000 zł + 24 % nadwyżki ponad 130 000 zł
150 000		16 800 zł + 32 % nadwyżki ponad 150 000 zł

2) w art. 30h w ust. 1 wyrazy „4 %” zastępuje się wyrazami „5 %”;

3) w art. 32:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zaliczki za miesiące od stycznia do grudnia wynoszą:

- 1) za miesiące, w których dochód podatnika uzyskany od początku roku od danego płatnika nie przekroczył kwoty 130 000 zł – 12 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu;
- 2) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku od danego płatnika przekroczył kwotę 130 000 zł oraz nie przekroczył kwoty 150 000 zł – 24 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu;
- 3) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku od danego płatnika przekroczył kwotę 150 000 zł – 32 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu;

- 4) za miesiąc, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku od danego płatnika przekroczył kwotę 130 000 zł lub 150 000 zł, odpowiednio:
 - a) 12 % od tej części dochodu uzyskanego w danym miesiącu, która nie przekroczyła kwoty 130 000 zł,
 - b) 24 % od tej części dochodu, która w danym miesiącu przekroczyła kwotę 130 000 zł, ale nie przekroczyła kwoty 150 000 zł,
 - c) 32 % dochodu od nadwyżki ponad kwotę 150 000 zł.”,
- b) w ust. 3:
 - w pkt 1 wyrazy „120 000 zł” zastępuje się wyrazami „130 000 zł”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) dochody podatnika przekroczą kwotę 130 000 zł, ale nie przekroczą kwoty 150 000 zł, oraz dochody małżonka lub dziecka, które łączy się z dochodami podatnika, nie przekroczą kwoty 130 000 zł – zaliczki za wszystkie miesiące roku podatkowego wynoszą 12 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu od tego płatnika;”,
 - dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) dochody podatnika przekroczą kwotę 150 000 zł oraz dochody małżonka lub dziecka, które łączy się z dochodami podatnika, nie przekroczą tej kwoty – zaliczki wynoszą:
 - a) za miesiące, w których dochód podatnika uzyskany od początku roku od danego płatnika nie przekroczył kwoty 150 000 zł – 12 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu od tego płatnika,
 - b) za miesiące następujące po miesiącu, w którym dochód podatnika przekroczył kwotę 150 000 zł – 24 % dochodu uzyskanego w danym miesiącu od tego płatnika,
 - c) za miesiąc, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku od danego płatnika przekroczył kwotę 150 000 zł – 12 % od tej części dochodu uzyskanego w danym miesiącu od tego płatnika, która nie przekroczyła kwoty 150 000 zł, oraz 24 % od tej części dochodu, która przekroczyła tę kwotę.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, 779, 846, 912 i 1123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19:

- a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) 22 % podstawy opodatkowania, z zastrzeżeniem pierwszeństwa stosowania stawek określonych w pkt 3 i 4 – w przypadku:
- a) podatników, u których wartość przychodów uzyskanych w roku podatkowym poprzedzającym bezpośrednio dany rok podatkowy, przekroczyła równowartość 50 000 000 euro,
 - b) podatników, którzy w którymkolwiek dniu roku podatkowego bezpośrednio poprzedzającego dany rok podatkowy, byli jednostkami składowymi grupy krajowej lub grupy międzynarodowej w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych, do których stosuje się przepisy tej ustawy zgodnie z art. 4 tej ustawy, przy czym w przypadku podatkowej grupy kapitałowej warunek ten odnosi się do spółki tworzącej tę grupę.”,
- b) ust. 1f otrzymuje brzmienie:
„1f. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, do pozostałej części podstawy opodatkowania podatkowej grupy kapitałowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, stosuje się stawkę podatku, o której mowa w ust. 1 pkt 1 albo 6, a podatek takiej podatkowej grupy kapitałowej stanowi suma podatku obliczonego zgodnie z ust. 1 pkt 3 lit. b oraz pkt 1 albo 6.”,
- c) po ust. 1f dodaje się ust. 1g–1k w brzmieniu:
- „1g. Kwotę 50 000 000 euro, o której mowa w ust. 1 pkt 6 lit. a, przelicza się na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku podatkowego, w którym uzyskane zostały przychody określone w tym przepisie, w zaokrągleniu do 1 000 zł.
- 1h. Jeżeli rok podatkowy podatnika był dłuższy albo krótszy niż 12 miesięcy, kwotę 50 000 000 euro, o której mowa w ust. 1 pkt 6 lit. a, ustala się jako iloczyn 1/12 tej kwoty i liczby pełnych miesięcy w tym roku podatkowym, a w przypadku gdy rok podatkowy nie obejmuje pełnego miesiąca kalendarzowego, za pełny miesiąc przyjmuje się okres trwający 30 dni.
- 1i. Stawkę podatku, o której mowa w ust. 1 pkt 6, stosuje się również do podatnika, który:

- 1) w wyniku podziału podatników przejął przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub składniki majątku tego przedsiębiorstwa, stanowiące co najmniej 10 % wartości aktywów bilansowych podatnika przekazującego to przedsiębiorstwo, tą zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub te składniki majątku,
- 2) przejął przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub składniki majątku tego przedsiębiorstwa od innego podmiotu, która wniosła na poczet kapitału podatnika uprzednio prowadzone przez siebie to przedsiębiorstwo, tą zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub te składniki majątku, w części przekraczającej 10 % aktywów bilansowych podatnika,
- 3) w wyniku podziału podatników przekazał przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub składniki majątku tego przedsiębiorstwa, stanowiące co najmniej 10 % wartości aktywów bilansowych podatnika przekazującego to przedsiębiorstwo, tą zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub te składniki majątku,
- 4) przekazał przedsiębiorstwo, zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub składniki majątku tego przedsiębiorstwa innemu podmiotowi, który otrzymał na poczet kapitału podatnika uprzednio prowadzone przez siebie to przedsiębiorstwo, tą zorganizowaną część przedsiębiorstwa lub te składniki majątku, w części przekraczającej 10 % aktywów bilansowych podatnika

– w roku podatkowym, w którym nastąpiło to połączenie, ten podział lub to wniesienie, oraz w dwóch latach podatkowych bezpośrednio po nim następujących.

1j. W przypadku połączenia podatników przepis ust. 1 pkt 6 stosuje się także:

- 1) w pierwszym po połączeniu roku podatkowym podatnika, który przejął majątek innego podmiotu, w tym podatnika nowo zawiązanego, albo
- 2) w roku podatkowym, w którym dokonano tego połączenia – w przypadku podatnika, który w związku z połączeniem nie dokonał zamknięcia ksiąg rachunkowych

– jeżeli warunki określone w tym przepisie spełniał co najmniej jeden z łączących się podatników.

1k. W przypadku podatkowej grupy kapitałowej utworzonej w roku podatkowym przepis ust. 1 pkt 6 stosuje się także w pierwszym roku podatkowym

tej grupy, jeżeli warunki określone w tym przepisie spełniała co najmniej jedna spółka tworząca tę grupę.”;

- 2) w art. 25 po ust. 6b dodaje się ust. 6c w brzmieniu:

„6c. Podatnicy, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 6, wpłacający zaliczki w formie uproszczonej na zasadach określonych w art. 25 ust. 6 albo 6a, są obowiązani do wpłaty tych zaliczek w wysokości kwoty określonej zgodnie z art. 25 ust. 6 albo 6a podwyższonej o 15,8 %, jeżeli ustalają kwotę zaliczek miesięcznych, zgodnie z zasadami określonymi w art. 25 ust. 6 albo 6a, uwzględniając podatek należny wynikający z zeznania złożonego za rok podatkowy, w którym stosowali stawkę podatku w wysokości 19 %. Zdania pierwszego nie stosuje się do podatkowych grup kapitałowych w przypadku, o którym mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. b.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843 oraz z 2026 r. poz. 779 i 1098) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6:

- a) w ust. 4 w pkt 1:

- w lit. a wyrazy „2 000 000 euro” zastępuje się wyrazami „250 000 euro”,
- w lit. b wyrazy „2 000 000 euro” zastępuje się wyrazami „250 000 euro”,

- b) w ust. 6 w zdaniu pierwszym wyrazy „2 000 000 euro” zastępuje się wyrazami „250 000 euro”;

- 2) w art. 12:

- a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) 17 % przychodów od nadwyżki ponad kwotę 300 000 euro sumy przychodów, o których mowa w pkt 1, 2–3, pkt 4 lit. b–g oraz pkt 5–7, przy czym stawkę tę stosuje się zgodnie z kolejnością przychodów uzyskanych w trakcie roku podatkowego, które przekroczyły tę kwotę;”;

- b) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ust. 1 pkt 1 i 1a, ryczałt wynosi 17 %;”.

Art. 4. 1. Oświadczenia złożone na podstawie art. 32 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, stają się oświadczeniami złożonymi na podstawie odpowiednio art. 32 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku gdy podatnik:

- 1) złożył oświadczenie na podstawie art. 32 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz
- 2) przewiduje, że jego roczne dochody przekroczą w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2026 r. kwotę 150 000 zł, a dochody małżonka lub dziecka, które łączy się z dochodami podatnika, nie przekroczą tej kwoty

– jest obowiązany złożyć płatnikowi, na podstawie art. 31a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, nowe oświadczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 3 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, jeżeli zamierza korzystać z zasad poboru zaliczek określonych w art. 32 ust. 3 pkt 3 tej ustawy.

Art. 5. 1. Przepisy art. 27 ust. 1 i art. 32 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 6 ust. 4 i 6 i art. 12 ust. 1 pkt 1a i ust. 3 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2027 r., z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy art. 27 ust. 1 oraz art. 32 ust. 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się pod warunkiem wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. przepisów art. 19 ust. 1 pkt 6, ust. 1f–1k i art. 25 ust. 6c ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 6 ust. 4 i 6 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przepis art. 30h ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się po raz pierwszy do daniny solidarnościowej, której termin zapłaty upływa z dniem 2 maja 2028 r.

Art. 6. Przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2026 r.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy przewiduje zmiany w ustawie PIT¹, ustawie CIT² oraz ustawie o ryczałcie³.

Płacenie podatków to konstytucyjny obowiązek wynikający w Polsce wprost z art. 84 Konstytucji RP⁴, który stanowi fundament funkcjonowania państwa. Uczciwe rozliczanie się jest wyrazem nowoczesnego patriotyzmu i troski o wspólne dobro. Obowiązek ten nie może być jednak nadmiernie uciążliwy.

Dobry system podatkowy powinien spełniać kilka podstawowych warunków. Jednym z nich jest sprawiedliwość podatkowa. Sprawiedliwość podatkowa to zasada, że każdy płaci podatki na rzecz państwa według swoich realnych możliwości zarobkowych. Opiera się na równym traktowaniu osób w takiej samej sytuacji oraz na wyższych obciążeniach dla osób i podmiotów bogatszych.

Skala podatkowa w ustawie PIT formalnie spełnia te wymagania, jednak obecna jej konstrukcja sprawia, że przekroczenie progu podatkowego powoduje skokowy (bo aż o 20 punktów procentowych) wzrost obciążeń podatkowych podatników, którzy przekraczają roczny próg dochodu w wysokości 120 000 zł. Taka konstrukcja skali podatkowej powoduje, że podatek w tym kształcie postrzegany jest jako przejaw nadmiernego fiskalizmu, szczególnie dla podatników zaliczanych do tzw. „klasy średniej”, która stanowi fundament gospodarczy państwa. Stąd projektowana ustawa w zakresie zmian w ustawie PIT jest skierowana właśnie do klasy średniej, a dokładnie do około 3,5 mln podatników opłacających podatek według skali podatkowej, czyli do osób uzyskujących dochody głównie z pracy zarobkowej, niezależnie od tego, jaki zawód wykonują.

Korzystne dla podatników zmiany parametrów skali podatkowej wymagają pozyskania źródeł ich sfinansowania. Proponowana reforma jest w tym kontekście ściśle powiązana z innymi zmianami w ustawie PIT (podwyższenie stawki daniny solidarnościowej), w ustawie CIT (podwyższenie stawki podatku dla największych podmiotów), jak i w ustawie o ryczałcie (obniżenie limitu przychodów warunkującego wybór ryczału od przychodów ewidencjonowanych).

Przyjęte rozwiązania służą bardziej równomiernemu rozłożeniu ciężarów publicznych, przy jednoczesnym zachowaniu stabilności finansów publicznych oraz możliwości finansowania kluczowych zadań państwa.

Projekt nie zmierza do zwiększenia fiskalizmu jako takiego, lecz do takiego ukształtowania obowiązków podatkowych, aby w większym stopniu uwzględniały one rzeczywiste możliwości płatnicze poszczególnych grup podatników. W związku z tym proponowane zmiany przewidują zwiększenie obciążeń przede wszystkim tych podmiotów i osób, które dysponują największym potencjałem finansowym oraz osiągają najwyższe dochody/przychody.

¹ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.).

² Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 554, z późn. zm.).

³ Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2025 r. poz. 843, z późn. zm.).

⁴ Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 483, z późn. zm.).

I. Zmiany w ustawie PIT

W ustawie PIT proponuje się zmiany w zakresie:

- 1) parametrów skali podatkowej,
- 2) daniny solidarnościowej.

1. Zmiana parametrów skali podatkowej (art. 1 pkt 1 i 3 projektu ustawy)

Obecna konstrukcja skali podatkowej składa się z dwóch stawek podatku 12 % i 32 % oraz jednego progu dochodów w wysokości 120 tys. zł. Tak duża różnica w wysokości stawek podatkowych skutkuje tym, że podatnicy, którzy ze swoimi dochodami „przechodzą” do drugiego przedziału dochodowego „od razu” płacą znacznie wyższe zaliczki na podatek (32 % od nadwyżki ponad 120 tys. zł), przez co mają znacznie mniej rozporządzalnych dochodów. W konsekwencji, uzyskanie dochodów w wysokości przekraczającej próg dochodowy w skali powoduje skokowy wzrost o 20 punktów procentowych stawki podatku dochodowego i znaczny spadek dochodów (np. wynagrodzenia) netto.

Według skali podatkowej dochody opodatkowują zarówno osoby aktywne zawodowo, tj. osoby zatrudnione w ramach stosunku pracy, jak i umów cywilnoprawnych, czy prowadzące działalność gospodarczą, jak również emeryci i renciści. Skala podatkowa ma również zastosowanie do dochodów z praw majątkowych, dochodów kwalifikowanych do tzw. innych źródeł przychodów (w tym do zasiłków z ubezpieczenia społecznego, np. zasiłku macierzyńskiego).

Z kolei dynamicznie rosnące płace Polaków spowodowały, że z roku na rok większa ich grupa przekracza próg dochodu 120 tys. zł i płaci podatek od nadwyżki według wyższej, 32 % stawki podatku.

Według danych MF pochodzących z zeznań podatkowych za 2024 r., według skali podatkowej rozliczyło się ok. 26 mln podatników.

Zmiana w ustawie PIT, która polega na zmianie parametrów skali podatkowej, stanowi:

- realizację ustaleń programowych „Koalicji 15 października”, dotyczących zmniejszenia obciążeń podatkowych nakładanych na pracujących, w celu pobudzenia aktywności zawodowej i wsparcia rodzin,
- odpowiedź na oczekiwania społeczne, polegające na likwidacji skokowego wzrostu stawki podatku po przekroczeniu progu dochodów w wysokości 120 tys. zł, i w konsekwencji uczynieniu obowiązku podatkowego bardziej przyjaznym dla podatników.

Proponuje się skalę podatkową z trzema przedziałami dochodów. Pierwszy do 130 tys. zł ze stawką 12 %, drugi będzie obejmował dochody w przedziale ponad 130 tys. zł do 150 tys. zł ze stawką 24 % i trzeci przedział będzie obejmował dochody przekraczające 150 tys. zł ze stawką 32 %.

Te zmiany oznaczają, że pierwszy przedział zostanie podwyższony o 10 tys. zł, tj. z obecnego 120 tys. zł do 130 tys. zł, drugi przedział zyska nowy, wyższy próg (będzie to 150 tys. zł) oraz znacznie niższą stawkę (zamiast 32 % będzie to 24 %), a trzeci przedział ze stawką 32 % będzie obejmował dochody dopiero powyżej 150 tys. zł. Kwota wolna od podatku pozostanie na

obecnym poziomie 30 tys. zł. Dzięki takiemu rozwiązaniu podatnicy opłacający podatki według skali podatkowej zapłacą znacznie niższe podatki.

Skutkiem podniesienia wysokości pierwszego progu dochodowego ze 120 tys. zł do 130 tys. zł będzie:

- wzrost ze 120 tys. zł do 130 tys. zł limitu możliwych do zastosowania w roku podatkowym zryczałtowanych 50 % kosztów uzyskania przychodów przysługujących np. twórcom z tytułu korzystania z praw autorskich i artystom wykonawcom z praw pokrewnych,
- wzrost ze 120 tys. zł do 130 tys. zł bazy podatkowej dla zakładów pracy chronionej i zakładów aktywności zawodowej, które to zakłady zaliczki na podatek od dochodów ze stosunku pracy (i stosunków pokrewnych) oraz od zasiłków z ubezpieczenia społecznego przekazują na szczególnych zasadach. Zaliczki pobrane za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku u tego rodzaju płatnika przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, nie trafiają do urzędu skarbowego. Są natomiast przekazywane przez zakłady pracy chronionej w 40 % na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i w 60 % na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, a przez zakłady aktywności zawodowej – w 100 % na zakładowy fundusz aktywności.

Konsekwencją proponowanych zmian będą zmiany dostosowawcze polegające na odzwierciedleniu nowych parametrów skali podatkowej w przepisach normujących pobór zaliczek przez płatników. Proponuje się, aby zmiany te weszły w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. i miały zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od tego dnia. Oznacza to, że zmniejszą się obciążenia podatkowe tej części podatników, którzy opodatkowują dochody według skali podatkowej. Zmiana ta będzie odczuwalna już w trakcie roku, przy poborze zaliczek na podatek, a definitywnie zastosowana w rozliczeniu podatku za 2027 r.

2. Zmiana w zakresie daniny solidarnościowej (art. 1 pkt 2 projektu ustawy)

Podwyższenie stawki daniny solidarnościowej

Danina solidarnościowa obowiązuje od 1 stycznia 2019 r. i dotyczy osób fizycznych, które osiągnęły roczny dochód (po odliczeniach) powyżej 1 mln zł. Stawka tej daniny od początku jej obowiązywania wynosi 4 % i obejmuje dochód stanowiący nadwyżkę ponad 1 mln zł.

Ponieważ danina solidarnościowa dotyczy osób o najwyższych dochodach (39 tys. osób, według danych Ministerstwa Finansów z deklaracji złożonych w 2024 r.), a obecna stawka tej daniny jest stosunkowo niska, proponuje się jej podwyższenie o 1 punkt procentowy, tj. z 4 % do 5 % podstawy obliczenia tej daniny. Podwyższenie stawki daniny solidarnościowej nie będzie stanowiło zbyt odczuwalnego obciążenia dla obowiązanych do jej zapłaty, a z drugiej strony pozwoli zmniejszyć skutek dla sektora finansów publicznych wynikający ze zmiany w skali podatkowej (stosowanej przez 26 mln podatników). Proponuje się, aby zmiana stawki daniny solidarnościowej weszła w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. i miała zastosowanie do tej daniny, której termin zapłaty upływa z dniem 2 maja 2028 r. Do jej obliczenia brane będą pod uwagę dochody wykazywane w zeznaniach PIT składanych od 1 maja 2027 r. do 2 maja 2028 r. Oznacza to, że do 30 kwietnia 2027 r. osoby fizyczne obowiązane do zapłaty daniny solidarnościowej zastosują obecną stawkę, czyli 4 % od nadwyżki ponad 1 mln zł dochodu.

II. Zmiany w ustawie CIT

Wprowadzenie stawki podatku CIT w wysokości 22 % dla największych podatników (art. 2 pkt 1 projektu ustawy)

W obowiązującym stanie prawnym zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy CIT podatek (z pewnymi zastrzeżeniami zdefiniowanymi w przepisach art. 21, art. 22, art. 24a, art. 24b, art. 24ca, art. 24d i art. 24f) wynosi 19 % podstawy opodatkowania (art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT).

Proponowanym rozwiązaniem jest nowelizacja wymienionego przepisu art. 19 ustawy CIT, która skutkować będzie dodaniem do ust. 1 nowej stawki 22 % dla szczególnej grupy podatników.

Proponowana zmiana zakłada objęcie nową, wyższą stawką CIT w wysokości 22 % podatników, w tym podatkowe grupy kapitałowe (PGK), których przychody osiągnięte w poprzednim roku podatkowym przekroczyły równowartość w złotych kwoty 50 mln euro.

Projektowana stawka 22 % została sformułowana z zastrzeżeniem pierwszeństwa stosowania stawek określonych art. 19 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy CIT. Przepisy te przewidują odrębne stawki opodatkowania dla instytucji finansowych, tj. stawkę docelową 23 % dla banków krajowych, banków zagranicznych, instytucji kredytowych oraz, w odpowiednim zakresie, podatkowych grup kapitałowych, w skład których wchodzi bank krajowy, a także stawkę 21 % dla banków spółdzielczych i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych. Zatem stawka 22 % nie ma zastosowania do podatników objętych szczególnymi stawkami określonymi w art. 19 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy CIT. W tym zakresie przepisy te stanowią wyjątek od projektowanej regulacji i zachowują pierwszeństwo stosowania. W związku z wprowadzeniem stawki 22 % zmieniono również brzmienie art. 19 ust. 1f ustawy CIT. Zmiana ma charakter dostosowujący i dotyczy podatkowych grup kapitałowych, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. b ustawy CIT, tj. podatkowych grup kapitałowych, w skład których wchodzi bank krajowy. W konsekwencji do tej części podstawy opodatkowania podatkowej grupy kapitałowej, która nie podlega opodatkowaniu według szczególnej stawki określonej w art. 19 ust. 1 pkt 3 lit. b, zastosowanie znajdzie stawka 19 % albo 22 %, w zależności od spełnienia ustawowych przesłanek. Projektowany przepis nie odwołuje się do stawki 9 %, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, ponieważ podatkowe grupy kapitałowe nie są uprawnione do korzystania z tej preferencyjnej stawki opodatkowania.

Projektowana stawka 22 % nie pokrywa się zakresem zastosowania ze stawką 9 %, o której mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT. Zgodnie z art. 19 ust. 1d stawkę 9 % mogą stosować wyłącznie podatnicy posiadający status małego podatnika, którego uzyskanie jest uzależnione od nieprzekroczenia w poprzednim roku podatkowym limitu przychodów odpowiadającego równowartości 2 mln euro. Podatnicy, których przychody w poprzednim roku podatkowym przekroczyły równowartość 50 mln euro, nie spełniają przesłanek uznania za małego podatnika, a tym samym nie mogą korzystać ze stawki 9 %.

Wyższa, 22 % stawka CIT, obejmie również podatników wchodzących w skład grup krajowych lub grup międzynarodowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych. Regulacja ta pełni funkcję antyabuzijną. Ma na celu przeciwdziałanie sytuacjom, w których działalność gospodarcza prowadzona jest poprzez sieć podmiotów należących do tej samej grupy krajowej lub międzynarodowej, lecz ocena ich sytuacji ekonomicznej wyłącznie na poziomie jednostkowym nie odzwierciedla faktycznej siły ekonomicznej całej grupy. Ponadto,

wyodrębnienie tej kategorii podatników jest uzasadnione szczególną skalą prowadzonej przez nich działalności gospodarczej. Projektowany przepis dotyczy bowiem podatników należących do grup krajowych i międzynarodowych, osiągających przychód grupowy wynoszący co najmniej 750 mln euro. Wysokość progu 750 mln euro koresponduje z rozwiązaniami stosowanymi w prawie międzynarodowym i unijnym wobec największych grup przedsiębiorstw. Przyjęcie tej wartości pozwala objąć regulacją podmioty o największej skali działalności.

Projekt przewiduje również przepisy doprecyzowujące sposób ustalania obowiązku stosowania stawki 22 % oraz regulacje mające na celu przeciwdziałanie obchodzeniu projektowanych rozwiązań. W tym celu określono sposób przeliczania na złote progu przychodowego 50 mln euro, od którego uzależnione jest stosowanie podwyższonej stawki podatku, oraz zasady jego ustalania w przypadku roku podatkowego krótszego albo dłuższego niż 12 miesięcy. Rozwiązania te mają charakter techniczny i służą zapewnieniu jednolitego stosowania przepisów niezależnie od długości przyjętego roku podatkowego.

Ponadto wprowadzono szczególne regulacje odnoszące się do podatników uczestniczących w procesach reorganizacyjnych, takich jak połączenia, podziały oraz wniesienie przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części albo istotnych składników majątkowych do innego podmiotu. Celem tych przepisów jest przeciwdziałanie możliwości unikania stosowania stawki 22 % poprzez dokonywanie restrukturyzacji skutkujących zmianą poziomu przychodów uwzględnianych przy ustalaniu obowiązku stosowania tej stawki. W przypadkach określonych w projektowanych przepisach podatnicy będą obowiązani do stosowania stawki 22 % również w roku dokonania reorganizacji oraz w 2 latach bezpośrednio po nim następujących.

Rozwiązania te mają na celu zapewnienie skuteczności projektowanych regulacji określających zakres podmiotowy stosowania stawki 22 %.

W ramach powyższych projektowanych zmian, reguluje się kwestię objęcia stawką podatku CIT w wysokości 22 % podatników, którzy w wyniku łączenia przejęli majątek innego podmiotu, w tym podatników nowo utworzonych. Do takich podatników będzie się stosować stawkę 22 % także w ich pierwszym roku podatkowym (albo w roku połączenia – jeżeli w związku z połączeniem skorzystali oni z możliwości niezamykania ksiąg podatkowych), jeżeli warunki do objęcia wyższą stawką podatku spełniał co najmniej jeden z łączących się podatników.

Analogicznie proponuje się uregulować kwestię podatkowych grup kapitałowych (PGK) utworzonych po wejściu w życie nowych regulacji. W przypadku takiej grupy nie może być spełniony m.in. warunek osiągnięcia w poprzednim roku podatkowym określonego poziomu przychodów. Przy czym limit ten może zostać zweryfikowany w odniesieniu do spółek, które utworzyły PGK. W przypadku takiego PGK, podwyższoną stawkę CIT stosować się będzie także w pierwszym roku podatkowym tej grupy, jeżeli warunki dla objęcia tą stawką spełniała co najmniej jedna spółka tworząca tę grupę

Celem zwiększenia o 3 punkty procentowe stawki CIT dla wyżej wskazanych największych podmiotów gospodarczych jest zwiększenie ich udziału w finansowaniu wydatków publicznych, przy jednoczesnym zachowaniu dotychczasowych zasad opodatkowania pozostałych podatników.

Przyjęte rozwiązanie uwzględnia większą zdolność płatniczą podmiotów o najwyższej skali działalności, realizując zasadę sprawiedliwości podatkowej oraz przyczyniając się do

zwiększenia dochodów budżetu państwa.

W projekcie przewidziano również regulację dostosowującą zasady wpłacania uproszczonych zaliczek na podatek dochodowy od osób prawnych przez podatników objętych nową stawką 22 %. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie adekwatności wysokości zaliczek do zwiększonego zobowiązania podatkowego w przypadku podatników ustalających zaliczki na podstawie podatku należnego wykazanego w zeznaniu za rok, w którym obowiązywała stawka 19 %. W tym celu kwota uproszczonej zaliczki zostanie podwyższona o 15,8 %, co odpowiada relacji pomiędzy dotychczasową stawką 19 % a projektowaną stawką 22 %. Regulacja ta zapewni uwzględnienie podwyższonej stawki podatku już na etapie ustalania i wpłacania uproszczonych zaliczek za 2027 r. Rozwiązanie to służy zachowaniu większej zgodności pomiędzy wysokością wpłacanych zaliczek a przewidywanym zobowiązaniem podatkowym, ograniczając ryzyko powstania znacznych niedopłat przy rozliczeniu rocznym. Ponadto zwiększy ono przewidywalność obciążeń podatkowych po stronie podatników objętych nową stawką podatku. Przepis ten zatem znajdzie zastosowanie do zaliczek wpłacanych za lata podatkowe rozpoczynające się po dniu 31 grudnia 2026 r. Przy ustalaniu ich wysokości podstawą kalkulacji może być podatek należny wynikający z zeznań składanych za lata podatkowe, w których obowiązywała stawka 19 %. Jest to konsekwencją konstrukcji uproszczonej formy wpłacania zaliczek, opartej na danych historycznych wynikających z wcześniej złożonych zeznań podatkowych. Efektem projektowanych zmian będzie poprawa wyniku sektora finansów publicznych, w tym również ograniczenie ryzyka przekroczenia w przyszłości przez państwowy dług publiczny określonych w ustawach poziomów.

III. Zmiany w ustawie o ryczałcie

1. Zmiana limitu warunkującego stosowanie opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych (art. 3 pkt 1 projektu ustawy)

Opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych zostało wprowadzone ustawą z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, która to nadawała dotychczasowym rozporządzeniom rangę ustawową celem dostosowania regulacji do nowej konstytucji. Ustawa ta wprowadziła próg przychodu uprawniający do ryczałtu w wysokości 400 tys. zł.

Obecnie limit warunkujący stosowanie opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych wynosi 2 mln euro. W tej wysokości obowiązuje od 2021 r. i został podwyższony z 250 tys. euro do 2 mln euro, czyli ośmiokrotnie. Przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujący wybór ryczałtu, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to że, niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania.

Z danych wykazanych w zeznaniach podatkowych złożonych za 2024 r. wynika, że z tej formy opodatkowania korzystają przedsiębiorcy, których przychody są znaczące. W 2024 r. 43 tysiące podatników uzyskało przychody przekraczające 250 tys. euro, z tego około 400 podatników – przychody ponad 2 mln euro. Łączne przychody uzyskane przez tę grupę podatników w 2024 r. wyniosły 102 mld zł, z tego 5,6 mld zł stanowiły przychody podatników, którzy uzyskali przychody przekraczające ustawowy limit (2 mln euro). W grupie tej zdarzają się podatnicy, którzy osiągają przychody ponad 100 mln zł. Co więcej liczba podatników przekraczających

próg 250 tys. euro dynamicznie rośnie – z 8,7 tys. w pierwszym roku wprowadzenia obecnego limitu, 23,3 tys. w 2022 r. (Polski Ład) do 42,4 tys. w 2024 r.

W celu dostosowania zakresu stosowania ryczału od przychodów ewidencjonowanych do jego pierwotnych założeń proponuje się zatem obniżenie limitu przychodów warunkującego możliwość wyboru opodatkowania ryczałem od przychodów ewidencjonowanych z 2 mln euro do 250 tys. euro.

Jednocześnie przychody te nie są uwzględniane przy rozliczaniu daniny solidarnościowej, którą płacą osoby fizyczne od nadwyżki ponad 1 mln zł sumy dochodów, np. ze stosunku pracy. Dodatkowo ta forma opodatkowania dla części podatników jest bardzo korzystna z uwagi na preferencyjną wysokość składki zdrowotnej. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jest formą opodatkowania, która umożliwia opłacanie składki zdrowotnej z górnym limitem. Mianowicie, powyżej 300 tys. zł przychodu podstawa obliczenia składki to 180 % przeciętnego wynagrodzenia. W tej samej wysokości składkę wyliczy więc przedsiębiorca, który osiągnie ponad 250 tys. euro, czy 2 mln euro przychodu.

W rzeczywistości z tej formy opodatkowania korzystają również przedsiębiorcy o bardzo wysokich przychodach, którzy, rozliczając się na zasadach ogólnych, płaciliby wyższe składki zdrowotne oraz daninę solidarnościową. Nierzadko ponoszą oni mniejsze obciążenia podatkowo-składkowe niż pracownicy z o wiele niższymi przychodami.

Zakłada się, że wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach.

2. Nowa stawka ryczału dla nadwyżki przychodów osiągniętych w trakcie roku ponad 300 tys. euro (art. 3 pkt 2 projektu ustawy)

Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczału od przychodów ewidencjonowanych, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania.

Proponowane rozwiązania zakładają zatem zmianę przepisów ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne polegającą na stosowaniu wyższej 17 % stawki ryczału do nadwyżki przychodów osiągniętych w trakcie roku ponad 300 tys. euro (art. 3 pkt 2 projektu ustawy – zmiana art. 12 ust. 1 pkt 1a oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o ryczałcie).

Pomimo zmniejszania limitu warunkującego stosowanie ryczału od przychodów ewidencjonowanych z 2 mln euro do 250 tys. euro, proponuje się, żeby nowa, wyższa 17 % stawka ryczału dla przychodów osiąganych w trakcie roku dotyczyła wyższego limitu niż 250 tys. euro, tj. limitu 300 tys. euro. Pozwoli to podatnikom na bezpieczniejsze planowanie rozmiarów swojej działalności, bez obawy ponoszenia zwiększonych obciążeń finansowych.

IV. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 4 projektu ustawy

Przepis art. 4 ust. 1 projektu ustawy, co do zasady, zachowuje w mocy oświadczenia podatnika złożone płatnikowi przed wejściem w życie projektowanej ustawy, dla celów uwzględnienia w zaliczkach na podatek zamiaru podatnika skorzystania ze wspólnego opodatkowania dochodów małżonków albo preferencyjnego opodatkowania przewidzianego dla osób samotnie wychowujących dzieci. Jeżeli jednak podatnik, który nadal chce korzystać ze szczególnego sposobu poboru zaliczek na podatek przewidzianego dla podatników zamierzających opodatkować dochody w sposób preferencyjny przewidziany dla małżonków i osób samotnie wychowujących dzieci (art. 6 ust. 2 albo odpowiednio ust. 4d ustawy PIT) oraz który przewiduje, że jego roczne dochody, począwszy od 2027 r., przekroczą 150 000 zł, to będzie jednak obowiązany, na podstawie art. 4 ust. 2 projektowanej ustawy, do złożenia nowego oświadczenia, o którym mowa w dodawanym pkt 3 w art. 32 ust. 3 ustawy PIT. Jeżeli takiego zamiaru nie będzie podtrzymywał, to nie złoży takiego oświadczenia.

Art. 5 projektu ustawy

Przepisy art. 5 projektu ustawy wskazują, do jakich dochodów (przychodów), tj. od kiedy uzyskanych, będą miały zastosowanie nowe regulacje. Zatem przepisy ustawy PIT i ustawy o ryczałcie w zaproponowanym nowym kształcie będą miały zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2027 r. Oznacza to, że w 2027 r. ryczałt będzie mógł stosować podatnik, jeżeli jego przychody osiągnięte w 2026 r. nie przekroczyły 250 tys. euro. Natomiast wyższa stawka ryczałtu (17 %) będzie miała zastosowanie do przychodów ponad 300 tys. euro osiągniętych w trakcie 2027 r. i kolejnych lat.

Natomiast przepis ustawy PIT dotyczący daniny solidarnościowej, który wprowadza wyższą stawkę tej daniny, będzie miał zastosowanie po raz pierwszy do daniny solidarnościowej, której termin zapłaty upływa z dniem 2 maja 2028 r.

Dodatkowo, stosowanie regulacji dotyczącej zmiany parametrów skali zostało wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian. Omawiana regulacja podkreśla bezpośrednie powiązanie regulacji skutkujących ubytkiem dochodów sektora finansów publicznych z rozwiązaniami finansującymi ten ubytek, co stanowi wyraz uwzględnienia przez projektodawców konstytucyjnej zasady dbałości o stan finansów państwa. Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że stabilność finansów publicznych oraz przeciwdziałanie nadmiernemu zadłużeniu to wartości o fundamentalnym znaczeniu. Zasada ta, wyprowadzana z konkretnych norm ustawy zasadniczej, w szczególności jej art. 216 ust. 5, nakazuje, aby zmiany skutkujące zmniejszeniem dochodów sektora jednostek finansów publicznych, a tym samym zwiększeniem poziomu długu sektora instytucji rządowych i samorządowych były wprowadzane w sposób odpowiedzialny. Niniejszy projekt realizuje ten wymóg, traktując proponowane rozwiązania jako nierozdzielalną całość pod względem skutków, jakie generuje po stronie dochodów sektora finansów publicznych.

Art. 6 projektu ustawy

Projektowany przepis przewiduje stosowanie nowych regulacji ustawy CIT do dochodów (przychodów) uzyskiwanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2026 r. Jednocześnie ocena spełnienia przesłanki przekroczenia równowartości 50 mln euro,

warunkującej stosowanie stawki 22 % od roku podatkowego rozpoczynającego się po dniu 31 grudnia 2026 r., będzie dokonywana na podstawie przychodów osiągniętych w roku podatkowym bezpośrednio poprzedzającym ten rok.

Art. 7 projektu ustawy

Przepis określa wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2027 r.

Termin wejścia w życie projektu ustawy określony na dzień 1 stycznia 2027 r. uzasadniony jest okolicznością, że proponowane w tym projekcie zmiany są korzystne dla 3,5 mln osób, zatem w interesie tych osób jest jak najszybsze wejście tych przepisów w życie.

Wpływ na MŚP

Proponowane zmiany w zakresie podatku PIT mogą mieć wpływ na sektor MŚP. Projektowane regulacje będą oddziaływać przede wszystkim na podatników osiągających najwyższe przychody opodatkowane ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, tj. na podatników osiągających przychody przekraczające równowartość 250 tys. euro rocznie. W przypadku mniejszych przedsiębiorców, czyli takich, których przychody będą niższe niż 250 tys. euro rocznie, nowe regulacje nie będą miały znaczenia.

Proponowane podwyższenie stawki podatku CIT może mieć wpływ na sektor MŚP. Zwiększenie obciążenia podatkiem dochodowym od osób prawnych dotyczy podatników opłacających podatek na ogólnych zasadach według 19 % stawki, co oznacza, iż część podatników z grupy MŚP może zostać objęta tymi rozwiązaniami. Przy czym, duża część tej grupy podatników w dalszym ciągu będzie uprawniona do dotychczasowej stawki podatku CIT.

Dodatkowe informacje

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 poz. 936) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), z chwilą przekazania do uzgodnień członkom Rady Ministrów, projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia.

Projektowana ustawa nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie wywiera wpływu na obszar danych osobowych. W związku z tym, nie przeprowadzono oceny skutków dla ochrony danych osobowych, o której mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)⁵.

⁵ Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, z późn. zm.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

Projekt nie stwarza zagrożeń korupcyjnych.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne	Data sporządzenia 24 września 2026 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów	Źródło: Inicjatywa własna
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów	Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD458
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Szatański Dyrektor Departamentu Podatków Dochodowych w Ministerstwie Finansów, tel. 22 694-33-26 e-mail: sekretariat.dd@mf.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

- 1) Konieczność aktualizacji parametrów skali podatkowej określonej w ustawie PIT¹, na którą składają się dwie stawki 12% i 32% oraz jeden próg dochodowy w wysokości 120 000 zł. Parametry te zostały wprowadzone do porządku prawnego w 2022 r. i od tego czasu nie podlegały zmianom. Dynamika wzrostu płac powoduje, że z roku na rok coraz większa grupa podatników zaczyna płacić podatek według 32% stawki podatku. Duża różnica w wysokości stawek podatkowych powoduje, że podatnicy, którzy ze swoimi dochodami w trakcie roku wchodzi w drugi przedział dochodowy, płacą znacznie wyższą zaliczkę na podatek (wyższą o 20 pp), przez co mają znacznie mniej rozporządzalnych dochodów. Obecna konstrukcja skali podatkowej powoduje zatem, że przekroczenie progu podatkowego jest dotkliwie odczuwalne przez podatników (jako efekt klifu) i może negatywnie wpływać na ich zdolność płatniczą w zakresie realizacji różnego rodzaju zobowiązań i potrzeb życiowych.
- 2) Relatywnie niska stawka daniny solidarnościowej. Przepisy dotyczące daniny solidarnościowej weszły w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. i dotyczą osób fizycznych, które osiągnęły roczny dochód (po odliczeniach) powyżej 1 mln zł. Stawka tej daniny od początku jej obowiązywania wynosi 4% i obejmuje dochód stanowiący nadwyżkę ponad 1 mln zł. Danina ta dotyczy osób o najwyższych dochodach, tj. osób, które w większym stopniu powinny partycypować w ponoszeniu ciężarów publicznych.
- 3) W zakresie stawek CIT istnieje potrzeba zwiększenia dochodów budżetu państwa z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych. Obowiązujące stawki CIT nie zapewniają optymalnego poziomu wpływów podatkowych, przy czym ich wysokość pozostaje konkurencyjna na tle rozwiązań funkcjonujących w innych państwach europejskich. Projektowana regulacja służy zwiększeniu dochodów publicznych poprzez podwyższenie podstawowej stawki CIT z 19% do 22% dla największych podatników CIT (w tym PGK) osiągających przychody z poprzedniego roku powyżej 50 mln euro z wyłączeniem banków (które już obecnie objęte są wyższą stawką CIT).
- 4) W zakresie ryczału od przychodów ewidencjonowanych nastąpiło odejście od pierwotnych założeń opodatkowania tym ryczałtem, czyli uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach.

Opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych zostało wprowadzone ustawą z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, która to nadawała dotychczasowym rozporządzeniom rangę ustawową celem dostosowania regulacji do nowej Konstytucji RP. Ustawa ta wprowadziła próg przychodu uprawniający do ryczału w wysokości 400 tys. zł. Obecnie limit warunkujący stosowanie opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych wynosi 2 mln euro. W tej wysokości obowiązuje od 2021 r. i został podwyższony z 250 tys. euro, czyli ośmiokrotnie. Ponadto przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujący wybór ryczału, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania.

Z danych wykazanych w zeznaniach podatkowych złożonych za 2024 r. wynika, że z tej formy opodatkowania korzystają przedsiębiorcy, których przychody są znaczące. W 2024 r. 43 tysiące podatników uzyskało przychody

¹ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.).

przekraczające 250 tys. euro, z tego około 0,4 tys. podatników – przychody ponad 2 mln euro. Łączne przychody uzyskane przez tę grupę podatników (tj. z przychodami przekraczającymi 250 tys. euro) w 2024 r. wyniosły 102 mld zł, z tego 5,6 mld zł stanowiły przychody podatników, którzy uzyskali przychody przekraczające ustawowy limit (2 mln euro). W grupie tej zdarzają się podatnicy, którzy osiągają przychody w wysokości ponad 100 mln zł. Co więcej liczba podatników przekraczających próg 250 tys. euro dynamicznie rośnie z 8,7 tys. w pierwszym roku wprowadzenia obecnego limitu, 23,3 tys. w 2022 r., do 42,4 tys. w 2024 r.

Jednocześnie przychody te nie są uwzględniane przy rozliczaniu daniny solidarnościowej (którą płacą osoby fizyczne od nadwyżki ponad 1 mln zł sumy dochodów, np. ze stosunku pracy). Dodatkowo ta forma opodatkowania dla części podatników jest bardzo korzystna z uwagi na preferencyjną wysokość składki zdrowotnej. Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych jest formą opodatkowania, która umożliwia opłacanie składki zdrowotnej z górnym limitem. Mianowicie, powyżej 300 tys. zł przychodu podstawa obliczenia składki to 180% przeciętnego wynagrodzenia. W tej samej wysokości składkę wyliczy więc przedsiębiorca, który osiągnie ponad 250 tys. euro oraz 2 mln euro przychodu.

W rzeczywistości z tej formy opodatkowania korzystają również przedsiębiorcy o wysokich przychodach, którzy rozliczając się na zasadach ogólnych, płaciliby wyższe składki zdrowotne oraz daninę solidarnościową. Nierzadko ponoszą oni mniejsze obciążenia podatkowo-składkowe niż pracownicy z o wiele niższymi przychodami, a także przedsiębiorcy korzystający z opodatkowania na zasadach ogólnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowane rozwiązania zakładają zmianę przepisów ustawy PIT, ustawy CIT i ustawy o ryczałcie, poprzez:

- 1) zmianę parametrów skali podatkowej, tak aby obciążenie podatkowe było bardziej progresywne, i nie powodowało drastycznego spadku rozporządzalnego dochodu, a zatem aby ten sposób opodatkowania (według skali podatkowej) był bardziej przyjazny dla podatników. Skala podatkowa będzie miała trzy przedziały dochodowe. Pierwszy do 130 tys. zł ze stawką 12%, drugi będzie obejmował dochody w przedziale ponad 130 tys. zł do 150 tys. zł ze stawką 24% i trzeci będzie obejmował dochody przekraczające 150 tys. zł ze stawką 32%. Te zmiany oznaczają, że pierwszy przedział zostanie podwyższony o 10 tys. zł (ze 120 tys. zł do 130 tys. zł), drugi przedział zyska nowy, wyższy próg w wysokości 150 tys. zł oraz znacznie niższą 24% stawkę (obniżka z 32%), a trzeci przedział ze stawką 32% będzie obejmował dochody dopiero powyżej 150 tys. zł. Kwota wolna pozostanie na obecnym poziomie 30 tys. zł. Dzięki takiemu rozwiązaniu część podatników opłacających podatek dochodowy według skali podatkowej zapłaci ten podatek (a w trakcie roku – zaliczkę na podatek) w niższej wysokości. Konsekwencją wprowadzenia zmian w parametrach skali podatkowej będą zmiany w przepisach normujących pobór zaliczek przez płatników.

Skutkiem podniesienia pierwszego progu w skali podatkowej będzie również:

- wzrost ze 120 tys. zł do 130 tys. zł limitu możliwych do zastosowania w roku podatkowym zryczałtowanych 50% kosztów uzyskania przychodów przysługujących np. twórcom z tytułu korzystania z praw autorskich i artystom wykonawcom z praw pokrewnych,
 - wzrost ze 120 tys. zł do 130 tys. zł bazy podatkowej dla zakładów pracy chronionej i zakładów aktywności zawodowej, które to zakłady zaliczki na podatek od dochodów ze stosunku pracy (i stosunków pokrewnych) oraz od zasiłków z ubezpieczenia społecznego przekazują na szczególnych zasadach. Zaliczki pobrane za miesiące od początku roku do miesiąca włącznie, w którym dochód podatnika uzyskany od początku roku u tego rodzaju płatnika przekroczył kwotę stanowiącą górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, nie trafiają do urzędu skarbowego. Są natomiast przekazywane przez zakłady pracy chronionej w 40% na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i w 60% na zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych, a przez zakłady aktywności zawodowej – w 100% na zakładowy fundusz aktywności.
- 2) podwyższenie stawki daniny solidarnościowej o 1 pp z 4% do 5% podstawy obliczenia tej daniny. Jako, że daninę tę płacą osoby o najwyższych dochodach (39 tys. osób, wg danych MF z deklaracji złożonych w 2024 r.), podwyższenie stawki tej daniny nie będzie dla nich stanowiło zbyt odczuwalnego obciążenia, a z drugiej strony pozwoli zmniejszyć negatywny skutek dla sektora finansów publicznych wynikający ze zmian w skali podatkowej (wzrost wpływów do Funduszu Solidarnościowego). Proponuje się, aby zmiana stawki daniny solidarnościowej weszła w życie z dniem 1 stycznia 2027 r. i miała zastosowanie do tej daniny, której termin zapłaty upływa z dniem 2 maja 2028 r. Do jej obliczenia brane będą pod uwagę dochody wykazywane w zeznaniach PIT składanych od 1 maja 2027 r. do 2 maja 2028 r. Oznacza to, że do 30 kwietnia 2027 r. osoby fizyczne obowiązane do zapłaty daniny solidarnościowej zastosują obecną stawkę, czyli 4% od nadwyżki ponad 1 mln zł dochodu.
 - 3) podwyższenie podstawowej stawki podatku CIT z 19% do 22%.

Proponowane rozwiązanie jest ukierunkowane na podatników o największej skali działalności i potencjale dochodowym tj. na podatników (w tym PGK), których przychody osiągnięte w poprzednim roku podatkowym przekroczyły równowartość 50 mln euro (z uwzględnieniem regulacji przeciwdziałającej unikaniu wyższej stawki

CIT). Zastosowanie podwyższonej stawki wobec tej grupy podatników pozwala na zwiększenie dochodów sektora finansów publicznych przy jednoczesnym ograniczeniu wpływu regulacji na mniejsze podmioty.

Wyłączenie banków z zakresu regulacji jest uzasadnione tym, że podlegają one odrębnym zasadom opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych, przewidującym wyższy poziom obciążeń podatkowych właściwy dla sektora bankowego, a także szczególnym regulacjom dotyczącym opodatkowania instytucji finansowych.

Oczekiwanym efektem regulacji jest wzrost dochodów sektora finansów publicznych z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych poprzez objęcie wyższą stawką podatku CIT określonych podatników, przy jednoczesnym zachowaniu przejrzystości i stabilności zasad opodatkowania oraz konkurencyjności warunków prowadzenia działalności gospodarczej dla pozostałych przedsiębiorców.

- 4) dostosowanie zakresu stosowania ryczału od przychodów ewidencjonowanych do jego pierwotnych założeń, tj.:
- a) obniżenie limitu przychodów warunkującego możliwość wyboru opodatkowania ryczałem od przychodów ewidencjonowanych z 2 mln euro do 250 tys. euro,
 - b) stosowanie wyższej 17% stawki ryczału dla nadwyżki przychodów osiągniętych w trakcie roku ponad 300 tys. euro.

Zakłada się, że wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców, jak również wprowadzenia wyższej stawki ryczału dla nadwyżki ponad 300 tys. euro osiągniętej w trakcie roku, ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach oraz przyczyni się do zwiększenia efektywności i sprawiedliwości systemu podatkowo-składkowego.

Podkreślić należy, że nowa, wyższa 17% stawka dotyczyć ma nadwyżki przychodów ponad 300 tys. euro, chociaż nowy limit warunkujący wybór ryczału zostanie obniżony do 250 tys. euro. Zatem różnica pomiędzy limitem warunkującym stosowanie ryczału a obowiązkiem opłacania wyższej 17% stawki ryczału wynosi 50 tys. euro.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zakresie podatków bezpośrednich, w tym podatku dochodowego od osób fizycznych, każde państwo członkowskie UE może realizować własną politykę podatkową. Kwestie regulowane projektem ustawy nie podlegają też żadnej formie harmonizacji na szczeblu UE czy umów międzynarodowych. Na ten moment Unia Europejska nie narzuca swoim członkom jednolitego systemu podatków bezpośrednich. Poszczególne państwa członkowskie mogą więc ustalać zakres opodatkowania według własnego uznania.

Część z państw, podobnie jak Polska, posiada system progresywny, zróżnicowany ze względu na wysokość osiąganych dochodów albo przychodów.

Stawki podatku CIT

Obowiązująca w Polsce podstawowa nominalna stawka CIT (19%) jest niższa niż średnia stawka państw UE (21,6%). Z danych OECD² wynika, że niższą stawkę posiadają aktualnie np. Węgry (9%), Litwa (15%), czy Chorwacja (18%). Z kolei wyższą posiadają Czechy (21%), Słowenia (22%), Słowacja (24%), Niemcy (ok. 30%), Francja (36%).

Stawki i progi podatkowe w podatku PIT

W krajach UE obowiązują zróżnicowane stawki podatku PIT. Przykładowo najniższe stawki obowiązują w Bułgarii i Rumunii (10%), na Węgrzech (15%); z kolei najwyższe, np. w Danii (60,5%), w Austrii (55%), we Francji (55,4%), w Hiszpanii (54%), w Belgii (53,5%).

Również bardzo zróżnicowane są progi PIT obowiązujące w krajach UE. Niektóre państwa stosują podatek liniowy (jedna stawka niezależnie od dochodu), np.: Bułgaria (10% – podatek liniowy), Węgry (15% – podatek liniowy), Estonia (22% – podatek liniowy), a inne stosują rozbudowaną progresywną skalę podatkową z dwoma lub wieloma progami, np. Niemcy – progresja ciągła (od około 14% do 42%, następnie 45% dla najwyższych dochodów), Czechy (15% i 23%), Francja (0%, 11%, 30%, 41%, 45% (+ składki i dopłaty)), Belgia (25%, 40%, 45%, 50%), Portugalia (od 13% do 48%, plus dodatkowe stawki solidarnościowe)³.

Klin podatkowo-składkowo-transferowy

2 Corporate Tax Statistics 2025, OECD 2025, Statutory corporate income tax rates - Figure 2.1. Statutory corporate income tax rates, 2025, Version 1 - Last updated: 25-Nov-2025

<https://stat.link/n9k780>

3 Top Personal Income Tax Rates in Europe, 2026

- Jak wynika z najnowszego raportu OECD [Taxing Wages 2026](#), klin podatkowo-składkowo-transferowy dla pracownika zarabiającego przeciętne wynagrodzenie w Polsce wzrósł między 2024 a 2025 r. o 0,3 pp. i wyniósł 35,0% łącznych kosztów pracy przy 35,1% średnio w OECD.
- Wartość klina w Polsce jest zbliżona do średniej OECD i o 6-8 pp. niższa od innych krajów regionu.
- Na tle innych państw OECD Polska wyróżnia się niskim udziałem podatku dochodowego oraz wysokim udziałem składek na ubezpieczenia społeczne w łącznych kosztach pracy.
- Polska wyróżnia się również wysokim poziomem preferencji fiskalnych dla samotnych rodziców oraz rodzin z dziećmi. W porównaniu do bezdzietnego singla zarabiającego przeciętne wynagrodzenie, klin podatkowo-składkowo-transferowy rodziny z dwójką dzieci w 2025 r. był niższy o blisko 21 pp. (14,2% vs 35%).
- W 2025 r. nieznacznie wzrosła progresywność polskiego systemu podatkowego mierzona jako różnica pomiędzy obciążeniami singla zarabiającego 67 i 167 proc. przeciętnego wynagrodzenia (33,4 % vs 39,2 %).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, opodatkowane ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, które uzyskują przychody od 250 tys. euro	43 tys. podatników, tj. 2% ogółu opodatkowanych w tej formie	Dane MF (na podstawie zeznań za 2024 r.)	Utrata prawa do opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych od następnego roku podatkowego oraz zastosowanie wyższej stawki dla nadwyżki przychodów ponad 300 tys. euro w roku podatkowym
Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych /PGK z przychodem pow. 50 mln euro (bez banków)	4,6 tys. podatników indywidualnych, w tym 3,7 tys. wykazujących podatek. 87 PGK, w tym 77 wykazujących podatek.	Dane MF (na podstawie zeznań za 2025 r.)	Zwiększenie obciążenia podatkiem CIT dla tej grupy podatników
Podatnicy podatku PIT, stosujący skalę podatkową, których dochody przekraczają próg dochodowy	3,5 mln podatników	Dane MF	Obniżenie obciążeń podatkowych
Osoby fizyczne płacące daninę solidarnościową	39 tysięcy	Dane MF (dane z deklaracji złożonych w 2025 r.)	Podwyższenie stawki daniny solidarnościowej o 1 pp
Organizacje Pożytku Publicznego	9,2 tys. OPP	Wykaz OPP, które otrzymały część podatku PIT (https://www.gov.pl/web/finanse/1-5-procent-podatku-dla-opp)	Zmniejszenie wpływów z tytułu 1,5% podatku
Zakłady pracy chronionej, zakłady aktywności zawodowej	Brak danych	Brak danych podatkowych w tym zakresie	Zwiększenie wpływów dla PFRON oraz zakładowy fundusz rehabilitacji osób niepełnosprawnych z tytułu zaliczek na podatek
Płatnicy podatku PIT	1,2 mln płatników	Dane MF (liczba deklaracji PIT-4R wystawionych w 2025 r.)	Dostosowanie systemów płacowo-księgowych
Organy Krajowej Administracji Skarbowej	400 urzędów skarbowych		Zmiany dostosowawcze związane z wdrożeniem

			rozwiązań przewidzianych w projekcie ustawy
Ministerstwo Finansów	1		Konieczność dostosowania systemów informatycznych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie, tzw. pre-konsultacje publiczne.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym organizacjom:

1. Związek Pracodawców Business Centre Club
2. Konfederacja „Lewiatan”
3. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
4. Pracodawcy RP
5. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
6. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny
7. Krajowa Izba Gospodarcza
8. Polska Rada Biznesu
9. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
10. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
11. UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw
12. Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce
13. Związek Rzemiosła Polskiego
14. Krajowa Izba Biur Rachunkowych
15. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
17. Forum Związków Zawodowych
18. Federacja Przedsiębiorców Polskich
19. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Solidarność

W celu zaopiniowania projekt otrzymali:

1. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
2. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
3. Rada Dialogu Społecznego.

Konsultacje projektu ustawy rozpoczęły się 22 sierpnia 2026 r. i trwały 21 dni.

Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zgłosiły:

1. Imperial Tobacco Polska S.A.
2. British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o.

Podsumowanie wyników konsultacji zostało przedstawione w Raporcie z konsultacji.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Zespół ds. Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego 14 września 2026 r., przed planowanym na 30 września 2026 r. posiedzeniem tej Komisji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

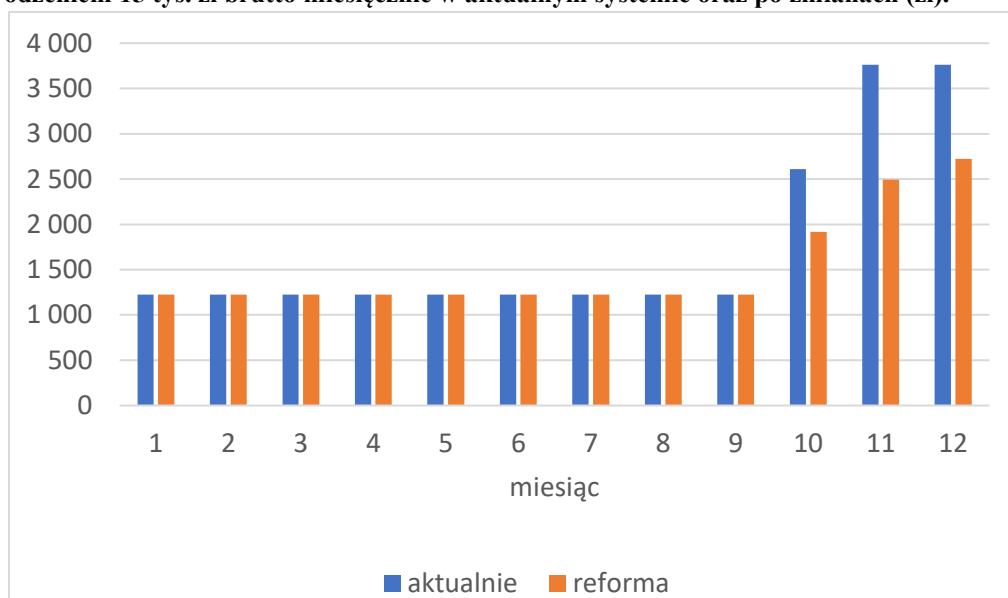
(ceny bieżące)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 (2026)	1 (2027)	2 (2028)	3 (2029)	4 (2030)	5 (2031)	6 (2032)	7 (2033)	8 (2034)	9 (2035)	10 (2036)	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	2 640	4 918	1 770	2 029	2 176	2 247	2 468	2 620	2 741	2 857	26 468
budżet państwa	0	444	434	-6 059	-6 424	-6 779	-7 189	-7 467	-7 815	-8 211	-8 629	-57 693
JST	0	0	0	2 994	3 246	3 424	3 607	3 797	3 986	4 183	4 387	29 624
NFZ	0	2 196	2 563	2 737	2 901	3 061	3 225	3 395	3 565	3 742	3 924	31 309
Fundusz Solidarnościowy	0	0	1 921	2 098	2 306	2 470	2 604	2 743	2 884	3 027	3 175	23 228
Wydatki ogółem	0	0	0	-2 450	-2 656	-2 801	-2 951	-3 107	-3 261	-3 423	-3 589	-24 238
budżet państwa	0	0	0	-2 450	-2 656	-2 801	-2 951	-3 107	-3 261	-3 423	-3 589	-24 238
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	2 640	4 918	4 220	4 685	4 977	5 198	5 575	5 881	6 164	6 446	50 706
budżet państwa	0	444	434	-3 609	-3 768	-3 978	-4 238	-4 360	-4 554	-4 788	-5 040	-33 455
JST	0	0	0	2 994	3 246	3 424	3 607	3 797	3 986	4 183	4 387	29 624
NFZ	0	2 196	2 563	2 737	2 901	3 061	3 225	3 395	3 565	3 742	3 924	31 309
Fundusz Solidarnościowy	0	0	1 921	2 098	2 306	2 470	2 604	2 743	2 884	3 027	3 175	23 228
Źródła finansowania	Projektowane rozwiązania wpłyną na dochody sektora finansów publicznych oraz na wydatki tego sektora. Efektem projektowanej zmiany będzie poprawa wyniku sektora finansów publicznych, w tym również ograniczenie ryzyka przekroczenia w przyszłości przez państwowy dług publiczny określonych w ustawach poziomów.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	1) Zmiana parametrów skali podatkowej Aktualnie w podatku PIT na skali podatkowej obowiązuje kwota wolna w wysokości 30 tys. zł, podstawowa stawka PIT w wysokości 12% oraz podwyższona stawka PIT w wysokości 32%, mająca zastosowanie do podstawy opodatkowania przekraczającej próg 120 tys. zł. Parametry skali podatkowej zostały ustalone w takiej wysokości w 2022 r. i od tego czasu nie były waloryzowane. W związku z tym odsetek podatników objętych krańcową stawką w wysokości 32% wzrósł z 3,5% w 2022 r. do 9,5% w 2025 r. Jednocześnie, w tym samym okresie efektywna stawka PIT w stosunku do dochodu brutto dla wszystkich podatników na skali podatkowej wzrosła z 5,0% w 2022 r. do 7,3% w 2025 r. W tabeli 1. zaprezentowano historyczne oraz prognozowane odsetki osób objętych krańcową stawką 32% oraz efektywną stawkę PIT na skali podatkowej w dwóch wariantach. Pierwszy wariant zakłada brak zmian w parametrach skali podatkowej, natomiast drugi wariant przedstawia scenariusz reformy, w którym próg podatkowy zostaje podniesiony do 130 tys. zł oraz wprowadzona zostaje pośrednia stawka PIT w wysokości 24% dla przedziału podstawy opodatkowania ponad 130 tys. do 150 tys. zł. Szacunki na lata 2026–2030 zostały dokonane przy pomocy modelu mikrosymulacyjnego Ministerstwa Finansów, wykorzystującego dane z deklaracji podatkowych za 2024 r., zwaloryzowane na kolejne lata wskaźnikami makroekonomicznymi. Podniesienie progu podatkowego oraz wprowadzenie pośredniej stawki PIT w wysokości 24% skutkuje spadkiem odsetka osób objętych krańcową stawką 32% z 14,0% do 7,2% w 2027 r. Jednocześnie, w tym samym roku efektywna stawka PIT spada z 8,4% do 7,9%. Tabela 1. Odsetek podatników objętych krańcową stawką PIT 32% oraz efektywna stawka PIT w stosunku do dochodu brutto na skali podatkowej w latach 2022-2030*.											

	rok								
	2022	2023	2024	2025	2026*	2027*	2028*	2029*	2030*
Brak zmian w skali podatkowej									
Udział podatników objętych krańcową stawką PIT w wysokości 32%	3,5%	5,2%	7,6%	9,5%	12,0%	14,0%	15,9%	18,0%	19,7%
Efektywna stawka PIT	5,0%	5,9%	6,7%	7,3%	7,9%	8,4%	8,8%	9,3%	9,7%
Reforma									
Udział podatników objętych krańcową stawką PIT w wysokości 32%						7,2%	8,6%	10,1%	11,5%
Efektywna stawka PIT						7,9%	8,3%	8,7%	9,0%

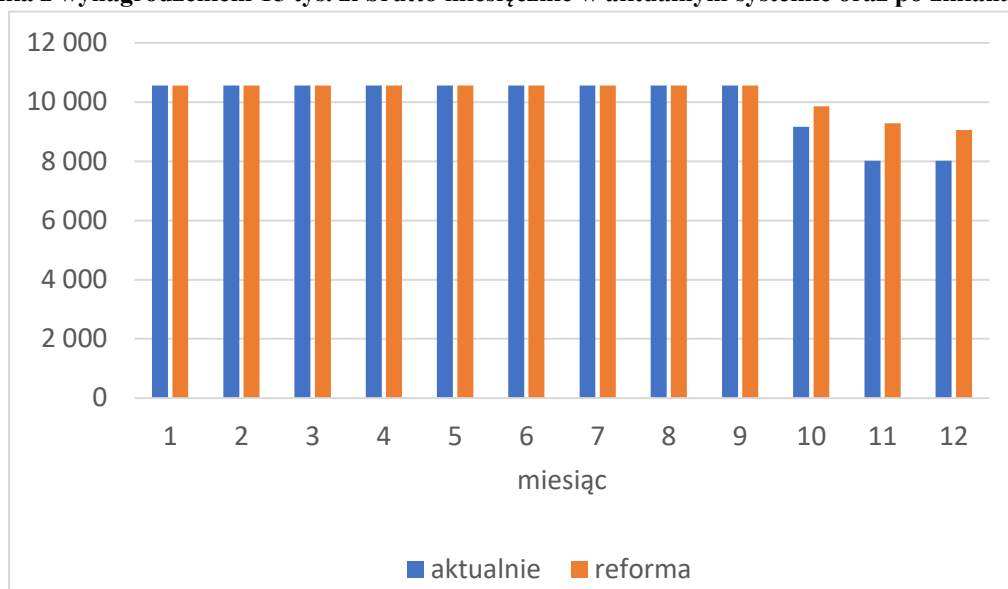
*wartości do 2025 r. na podstawie danych z deklaracji podatkowych. Szacunki na lata 2026-2030 na podstawie symulacji z wykorzystaniem modelu mikrosymulacyjnego.

W obecnym systemie podatku PIT na skali podatkowej występująca relatywnie duża różnica pomiędzy stawkami 12% i 32% prowadzi również do skokowego spadku miesięcznego dochodu netto podatników w miesiącu przekroczenia progu podatkowego. Wynika to z faktu wzrostu zaliczki na PIT wg wyższej krańcowej stawki opodatkowania. System zaliczkowy skonstruowany jest w taki sposób, że po przekroczeniu nadwyżki ponad 120 tys. zł w trakcie roku, całość miesięcznego dochodu opodatkowana jest wg wyższej stawki. Mechanizm ten z jednej strony prowadzi do mniejszych różnic w rozliczeniu rocznym, ale z drugiej powoduje znaczne ubytki dochodów netto po przekroczeniu progu, przy dużej różnicy między stawkami, która obecnie występuje. Wprowadzenie pośredniej stawki PIT w wysokości 24% łagodzi ten skokowy wzrost zaliczki na PIT oraz spadek miesięcznego dochodu netto. Zjawisko to zostało zaprezentowane na wykresach 1. i 2. na przykładzie hipotetycznego podatnika na umowie o pracę z wynagrodzeniem w wysokości 15 tys. zł we wszystkich miesiącach roku.

Wykres 1. Wysokość zaliczki na PIT w poszczególnych miesiącach roku dla hipotetycznego podatnika z wynagrodzeniem 15 tys. zł brutto miesięcznie w aktualnym systemie oraz po zmianach (zł).

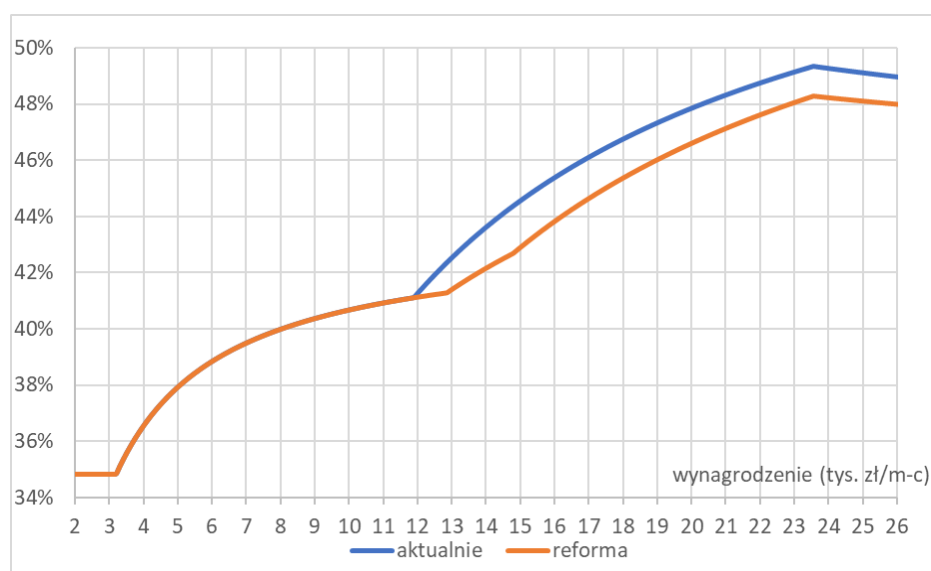

Wykres 2. Wysokość miesięcznego dochodu netto w poszczególnych miesiącach roku dla hipotetycznego podatnika z wynagrodzeniem 15 tys. zł brutto miesięcznie w aktualnym systemie oraz po zmianach (zł).

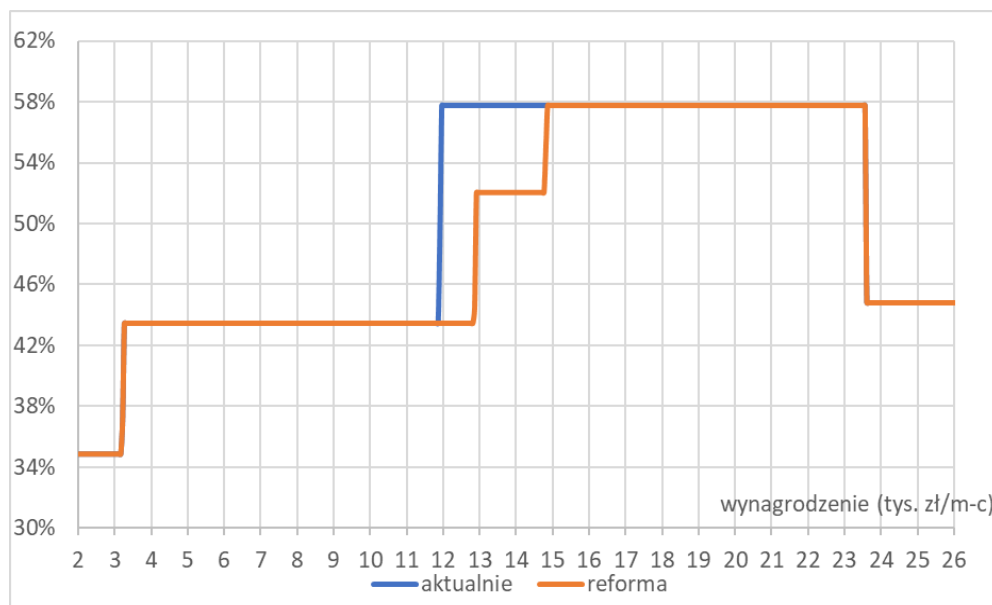

Na wykresie 3. zaprezentowano całkowite teoretyczne roczne obciążenie podatkowo-składkowe w stosunku do kosztu pracy dla podatników na umowie o pracę osiągających określone miesięczne wynagrodzenie (przypadek podatnika niepozostającego w związku małżeńskim i nieposiadającego dzieci, czyli tzw. singla, niekorzystającego z żadnych ulg podatkowych i bez dodatkowych źródeł dochodu). Reforma zmniejszy efektywny klin podatkowy dla podatników z wynagrodzeniem powyżej ok. 11 880 zł miesięcznie. Wykres 4. Prezentuje analogiczne stawki krańcowe PIT, które spadną dla modelowych podatników z wynagrodzeniem w zakresie od ok. 11 880 zł do ok. 14 780 zł miesięcznie.

Wykres 3. Całkowite teoretyczne roczne obciążenie podatkowo-składkowe na umowie o pracę jako procent całkowitego kosztu pracy dla singla (%) w warunkach 2026 r.

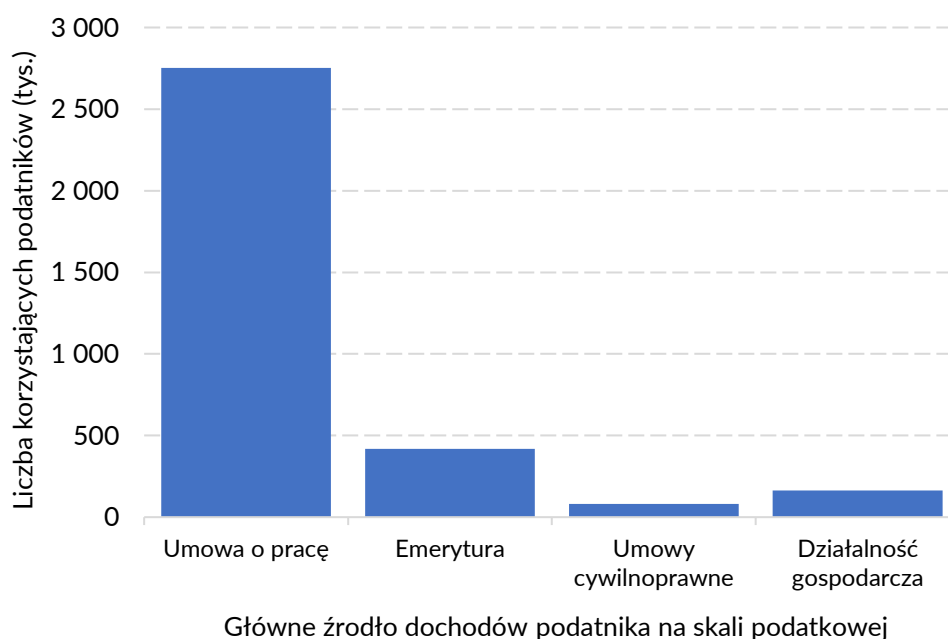

Wykres 4. Krańcowe teoretyczne roczne obciążenie podatkowo-składkowe na umowie o pracę jako procent całkowitego kosztu pracy dla singla (%) w warunkach 2026 r.

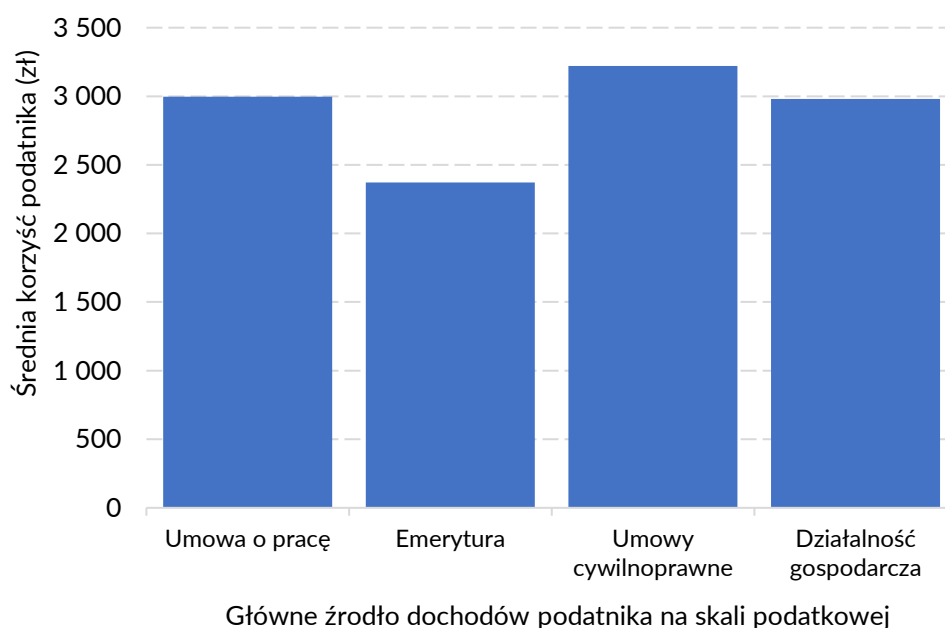

Na wykresie 5. zaprezentowano liczbę podatników korzystających z reformy parametrów skali podatkowej w 2027 r. w zależności od głównego źródła dochodu na tej formie opodatkowania, zaś na wykresie 6. przedstawiono średnią indywidualną korzyść podatników w ramach tych grup. Największą grupę (ponad 2,7 mln osób) stanowią podatnicy, których głównym źródłem dochodu na skali podatkowej jest umowa o pracę. Ich średnia korzyść z reformy wynosi ok. 3 000 zł. Łączną liczbę korzystających podatników oszacowano na ok. 3,5 mln podatników w 2027 r, a średnią korzyść z reformy dla wszystkich korzystających na ok. 2 900 zł.

Wykres 5. Liczba podatników korzystających z reformy w 2027 roku w zależności od głównego źródła dochodu na skali podatkowej (tys.).

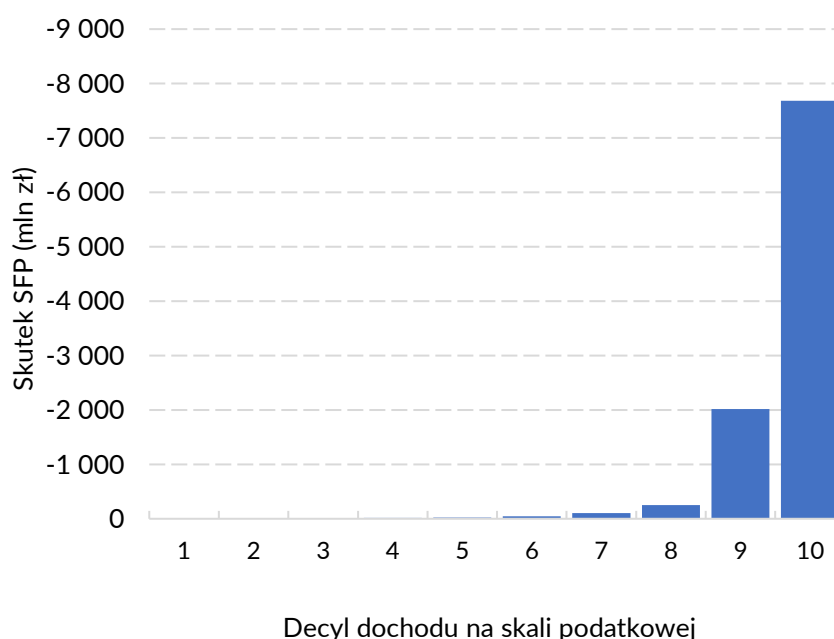

Wykres 6. Średnia korzyść podatników korzystających z reformy w 2027 roku w zależności od głównego źródła dochodu na skali podatkowej (zł).

Skutek fiskalny reformy w 2027 r. w ujęciu memoriałowym wyniesie ok. -10,2 mld zł. Ze względu na obecną konstrukcję przepisów o ustalaniu udziałów JST w PIT całość efektu wystąpi po stronie budżetu państwa. Na wykresie 7. zaprezentowano skutek reformy na sektor finansów publicznych w 2027 r. w podziale na grupy decylowe dochodu na skali podatkowej, zaś na wykresie 8. przedstawiono odsetek podatników z danej grupy decylowej korzystających z reformy w 2027 r. Największy łączny skutek zmiany parametrów skali podatkowej w ramach jednej grupy decylowej dotyczy podatników znajdujących się w najwyższym decylnym rozkładu dochodów na skali podatkowej i wynosi on ok. 7,7 mld zł w 2027 r. W tej grupie korzyści odniesie ok. 80% podatników. Skutek ten nie jest tożsamy z wpływem tego działania na krajowe i unijne reguły fiskalne, który obejmuje efekt reformy oraz skutki braku zmiany niektórych parametrów systemu podatkowego.

Wykres 7. Skutek reformy na SFP w 2027 r. w grupach decylowych dochodu na skali podatkowej (mln zł).

Wykres 8. Odsetek podatników korzystających z reformy w 2027 r. w grupach decylnych dochodu na skali podatkowej (%).

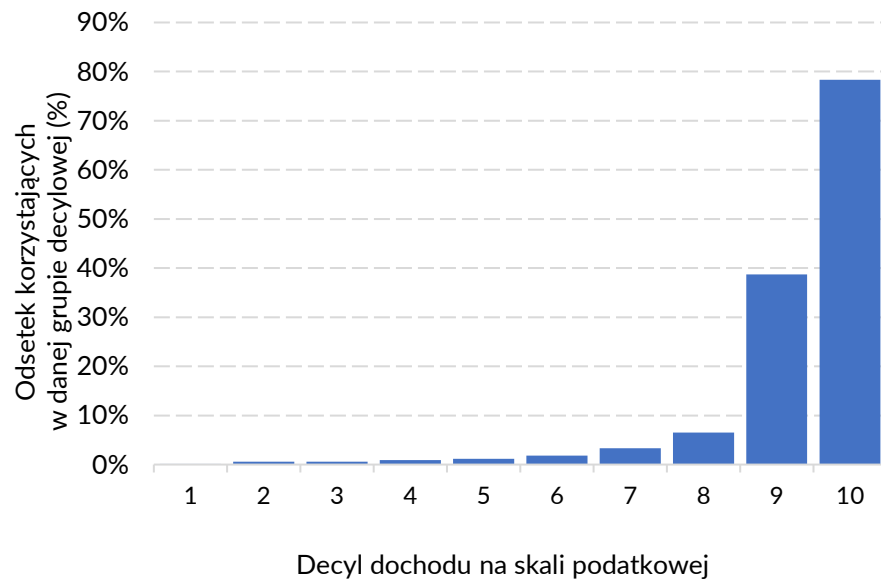

Tabela 2. Skutek fiskalny wprowadzenia pośredniej stawki PIT 24% oraz podniesienia drugiego progu do 130 tys. zł. w ujęciu memoriałowym (w cenach bieżących) w latach 2027-2030

	2027	2028	2029	2030
	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>
PIT, w tym:	-10 160	-11 796	-13 510	-14 955
budżet państwa	-10 160	-11 796	-13 510	-14 955
JST	0	0	0	0

2) Podwyższenie stawki daniny solidarnościowej o 1 pp z 4% do 5%

Aktualnie daniną solidarnościową (DSF) są objęci podatnicy osiągający łączne dochody ze wszystkich źródeł przekraczające 1 mln zł w ciągu roku podatkowego. Stawka daniny solidarnościowej wynosi 4% i jest stosowana do nadwyżki dochodów przekraczającej 1 mln zł. Podwyższenie stawki daniny do 5% nie wpłynie na liczbę osób objętych daniną, a wyłącznie zwiększy obciążenie dla osób przekraczających wskazany próg 1 mln zł.

W tabeli 3. zaprezentowano dane historyczne o liczbie osób rozliczających się z daniny solidarnościowej oraz sumę wpływów z tego tytułu w latach 2019-2025 w ujęciu memoriałowym. Po zmianach w systemie podatkowym, które weszły w życie w 2022 r., nastąpił spadek liczby osób oraz sumy wpływów, co było skutkiem przede wszystkim zmiany formy opodatkowania przez wiele osób prowadzących działalność gospodarczą na ryczałt od przychodów ewidencjonowanych. Suma wpływów z daniny należnych za 2025 r. była nadal poniżej poziomu z 2021 r.

Tabela 3. Liczba osób objętych daniną solidarnościową oraz suma wpływów w latach 2019-2025 w ujęciu memoriałowym.

	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
liczba osób objętych DSF (tys.)	35,8	41,0	45,0	37,7	38,6	38,8	38,7
suma wpływów z DSF (mln zł)	1 906	2 578	2 784	2 217	2 110	1 916	1 952

W tabeli 4. przedstawiono skutek fiskalny podwyższenia stawki DSF z 4% do 5% w ujęciu kasowym. Ze względu na to, że rozliczenie daniny solidarnościowej następuje podczas rozliczenia rocznego podatku, po zakończeniu roku podatkowego, pierwsze skutki podwyższenia pojawią się w 2028 r. Skutki przedstawione w tabeli uwzględniają również wpływ podniesienia stawki dla podatników, którzy zostaną objęci daniną solidarnościową ze względu na zmianę limitu przychodów uprawniających do rozliczania się ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych.

Tabela 4. Skutek fiskalny podwyższenia stawki daniny solidarnościowej z 4% do 5% w ujęciu kasowym (w cenach bieżących) w latach 2027-2030.

	2027	2028	2029	2030
	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>
danina solidarnościowa (FS)	0	860	925	1 019

3) Podwyższenie podstawowej stawki podatku CIT z 19% do 22% (o 3pp) dla podatników indywidualnych i PGK z przychodem pow. 50 mln euro

W celu oszacowania skutków finansowych tego rozwiązania zostały wykorzystane dane wynikające z zeznań podatkowych CIT-8 i CIT-8AB złożonych za 2025 r.

Podatek należny wykazało około 280 tysięcy podatników (ok. 40% podatników CIT) z tego podatek według:

- 1) 9% stawki podatku wykazało 230 047 podatników w łącznej wysokości 3 811 mln zł
- 2) 19% stawki wykazało 48 452 podatników w łącznej wysokości 86 262 mln zł, w tym:
 - a) podatek podatników z przychodem pow. 50 mln euro,
 - liczba podatników wykazujących podatek 3 699,
 - podatek należny wyniósł 54 291,5 mln zł, w tym 38 banków wykazało podatek w kwocie 11 423,6 mln zł,
 - b) PGK
 - liczba PGK wykazujących podatek 97, w tym z przychodem powyżej 50 mln euro 78,
 - podatek należny wyniósł 8 215,8 mln zł, w tym podatek banków 3 004,8 mln zł (podatek PGK z przychodem powyżej 50 mln euro 8 175,9 mln zł w tym banków 3 004,8 mln zł).

Dokonując oszacowania skutków finansowych podwyższenia stawek CIT dla roku budżetowego uwzględniono: (1) efekt stosowania uproszczonych zaliczek (podwyższona stawka już w zaliczkach) (2) płatność z tytułu ostatniej zaliczki realizowana w kolejnym roku budżetowym, (3) zmiany wynikające z projektu ustawy o udzielaniu wsparcia na obniżenie cen energii dla przemysłu energochłonnego.

Tabela 5. Szacowane skutki w poszczególnych latach.

2027	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	2035	2036
<i>w mln zł</i>									
6 240	8 025	8 425	9 745	10 345	10 856	11 529	12 127	12 720	13 320

Projektowana regulacja wpłynie wyłącznie na dochody budżetu państwa.

Powyższy skutek dotyczy „dużych podmiotów” i PGK z wyłączeniem banków, do których ma już zastosowanie podwyższona stawka CIT (docelowa 23%).

4) Obniżenie limitu przychodów warunkującego możliwość wyboru opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych z 2 mln euro do 250 tys. euro

Charakterystyka podatników korzystających z opodatkowania w formie ryczałtu w 2024 r.

Podatnicy o przychodzie powyżej 250 tys. EUR (1 mln 71 tys. zł) stanowili 2% (ok. 43 tys. osób) ogólnej liczby podatników korzystających z opodatkowania w formie ryczałtu w 2024 r. (ok. 2 121 tys.), tj. **4% wszystkich przedsiębiorców rozliczających się ryczałtem oraz 1,4% ogółu przedsiębiorców** (skala/linia/ryczałt). Odpowiadali za 32% (101,8 mld zł) przychodów i 26,4% (6,9 mld zł) wartości podatku PIT z tej formy opodatkowania. Stanowili 0,1% wszystkich podatników PIT oraz odpowiadali za 4% łącznej sumy zapłaconego podatku.

Najliczniejsze sekcje PKD reprezentowane przez podatników o przychodzie powyżej 250 tys. EUR w 2024 r. to **budownictwo, handel, przetwórstwo przemysłowe a także opieka zdrowotna i pomoc społeczna**. Jednak

nawet w tych sekcjach przedsiębiorcy o przychodzie powyżej 250 tys. EUR stanowią mniej niż 7% ogółu przedsiębiorców rozliczających się ryczałtem (w tych sekcjach). Największy odsetek stanowią wśród działalności związanych z obsługą rynku nieruchomości (ok. 11%).

Dominującą stawką ryczałtu w tej grupie podatników (18 tys.) jest stawka 5,5% (przychody m.in. z działalności wytwórczej i prac budowlanych). Inne popularne stawki to 3,0% (przychody m.in. z handlu i działalności gastronomicznej z wyłączeniem przychodów ze sprzedaży alkoholu) oraz 8,5% (przychody m.in. z działalności usługowej i działalności gastronomicznej w zakresie sprzedaży alkoholu). **Średnia stawka ryczałtu w tej grupie (ważona liczbą podatników) to 7%.**

W większości (81%) osoby z tej grupy znajdowały się w górnym decylnym rozkładu dochodu (oszacowanego dla podatników na ryczałcie za pomocą metodologii opisanej w części *Szacowanie dochodów dla podatników na ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych*) wszystkich podatników; **nalegały również do największej zarabiających osób prowadzących działalność gospodarczą (74% w górnym decylnym).**

Spółród tej grupy 90% rozliczało się ryczałtem również w poprzednim roku, z czego 58% (ok. dwie trzecie) osiągała wówczas dochody powyżej 250 tys. EUR. Jednocześnie **46,2% z nich (ok. 20 tys. osób) nie zatrudniało żadnych pracowników.**

Liczba przedsiębiorców na ryczałcie osiągających przychody powyżej 250 tys. EUR rośnie co roku o ok. 10 tys. podatników - z 23,5 tys. w 2022 r. do 42,9 tys. w 2024 r.

Tabela 6. Wysokość przychodu, podatku PIT oraz liczebność grup w 2024 r.

2024 (przychód. w tys. €)	Przychód (mld zł)	Udział (%)	Podatek (mld zł)	Udział (%)	Liczba osób (tys.)	Udział (%)
Wszyscy podatnicy na ryczałcie	318,7		26,0		2 121	
Przedsiębiorcy na ryczałcie, w tym z przychodem:	279,4	87,7%	22,4	86,2%	910	42,9%
• 250–2 000	96,2	30,2%	6,5	25,0%	42,4	2,0%
• > 2 000	5,6	1,8%	0,4	1,4%	0,4	0,0%

Uwagi: Grupy wyznaczone na podstawie przychodu i kursu EUR z 2024 r.

Tabela 7. Wysokość przychodu oraz liczebność grup w latach 2021-2024.

przychód (tys. €)	Liczba osób (tys.)				Przychód (mld zł)			
	250-2 000	> 2 000	łącznie	zmiana r/r (%)	250-2 000	> 2 000	łącznie	zmiana r/r (%)
2021	8,7	0,03	8,7		18,0	0,5	18,6	
2022	23,3	0,2	23,5	169%	59,0	2,9	61,9	233%
2023	31,8	0,3	32,1	37%	77,6	4,5	82,1	33%
2024	42,4	0,4	42,9	33%	96,2	5,6	101,8	24%

Uwagi: grupy wyznaczone na podstawie kursów EUR z poszczególnych lat.

Tabela 8. Liczebność grup wg przychodu w latach 2021-2024 dla różnych form opodatkowania.

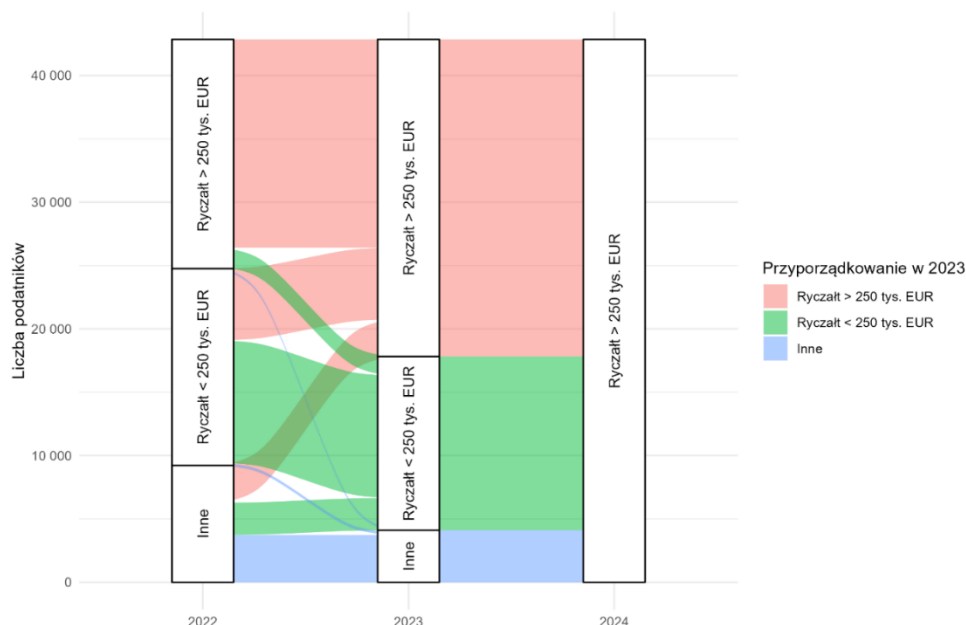
przychód (tys. €)	Ryczałt			Skala podatkowa			Podatek liniowy			Łącznie	
	Liczba osób (tys.)			Liczba osób (tys.)			Liczba osób (tys.)			Liczba osób (tys.)	
	250-2000	> 2000	Udział > 250	250-2000	> 2000	Udział > 250	250-2000	> 2000	Udział > 250	250-2000	> 2000
2021	8,7	0,03	3%	35,8	0,6	15%	182,1	22,6	82%	226,6	23,2
2022	23,3	0,2	9%	52,0	0,9	21%	154,5	21,4	70%	229,8	22,5
2023	31,8	0,3	12%	48,1	0,7	18%	168,2	21,3	70%	248,1	22,3
2024	42,4	0,4	14%	53,5	0,9	18%	175,2	23,1	67%	271,1	24,4

Uwagi: grupy wyznaczono na podstawie kursów EUR z poszczególnych lat. Przychody z DG na skali podatkowej uzupełniono o przychody zwolnione (z DG). Nie uwzględniono odliczeń od dochodu na linii i skali (w tym ulg SSE).

Tabela 9. Najliczniejsze sekcje PKD wśród podatników na ryczałcie o przychodach powyżej 250 tys. EUR w 2024 r.

	Liczba podatn. (tys.)	w tym:		Udział (%)	W stosunku do wszystkich ryczałtowców tej sekcji (%)
		Liczba zatrudniających (tys.)	Liczba zatrudnionych osób (tys.)		
Budownictwo	12,7	9,9	52,5	29,8%	5,0%
Handel hurtowy i detaliczny	6,3	3,4	11,7	14,8%	6,8%
Przetwórstwo przemysłowe	4,2	3,0	17,1	9,8%	5,5%
Opieka zdrowotna i pomoc społeczna	3,8	0,4	1,7	9,0%	4,8%
Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	3,3	0,6	1,9	7,8%	4,8%
Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	1,6	0,8	4,1	3,8%	11,2%

Wykres 9. Stan ryczałtowców o przychodzie powyżej 250 tys. EUR w poprzednich latach.

Uwagi: Inne – inna forma opodatkowania / brak prowadzonej działalności gospodarczej.

Tabela 10. Najliczniejsze stawki ryczałtu wśród podatników na ryczałcie o przychodach powyżej 250 tys. EUR w 2024 r.

Stawka ryczałtu	Liczba osób (tys.)	Udział (%)	Przykładowe grupy przychodów (branże)
5,5%	18,0	42,0%	Budownictwo
3,0%	9,0	21,1%	Handel
8,5%	6,8	16,0%	Przetwórstwo przemysłowe
14,0%	4,1	9,5%	Opieka zdrowotna
15,0%	2,2	5,0%	Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna
12,0%	1,1	2,5%	Wybrane usługi z branży IT
12,5%	0,9	2,1%	Obsługa rynku nieruchomości
10,0%	0,4	1,0%	Kupno i sprzedaż nieruchomości
17,0%	0,4	0,9%	Wolne zawody

Uwagi: Jako „stawkę ryczałtu” przyjęto stawkę ryczałtu o największym przychodzie dla danego podatnika.

Teoretyczny klin podatkowo-składkowy: porównanie ryczałtu z innymi formami opodatkowania.

Opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych stanowi istotną preferencję dla przedsiębiorców. W celu porównania obciążeń podatkami i składkami na poszczególnych formach wylicza się tzw. klin podatkowo-składkowy, tj. stosunek obciążeń (podatki i składki) do dochodów brutto w przypadku działalności gospodarczej lub całkowitych kosztów pracy dla umowy o pracę. Dzięki temu można porównać nakładane przez państwo daniny w stosunku do tej samej wygenerowanej w gospodarce wartości dodanej.

Na wykresie 2. porównano wartość klina podatkowo-składkowego dla osób korzystających ze stawki 5,5% (m.in. budownictwo) z przedsiębiorcami wybierającymi podatek liniowy oraz pracownikami zatrudnionymi na umowie o pracę. Ze względu na brak informacji w danych o kosztach dla ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych dla ryczałtu przyjęto dwa scenariusze:

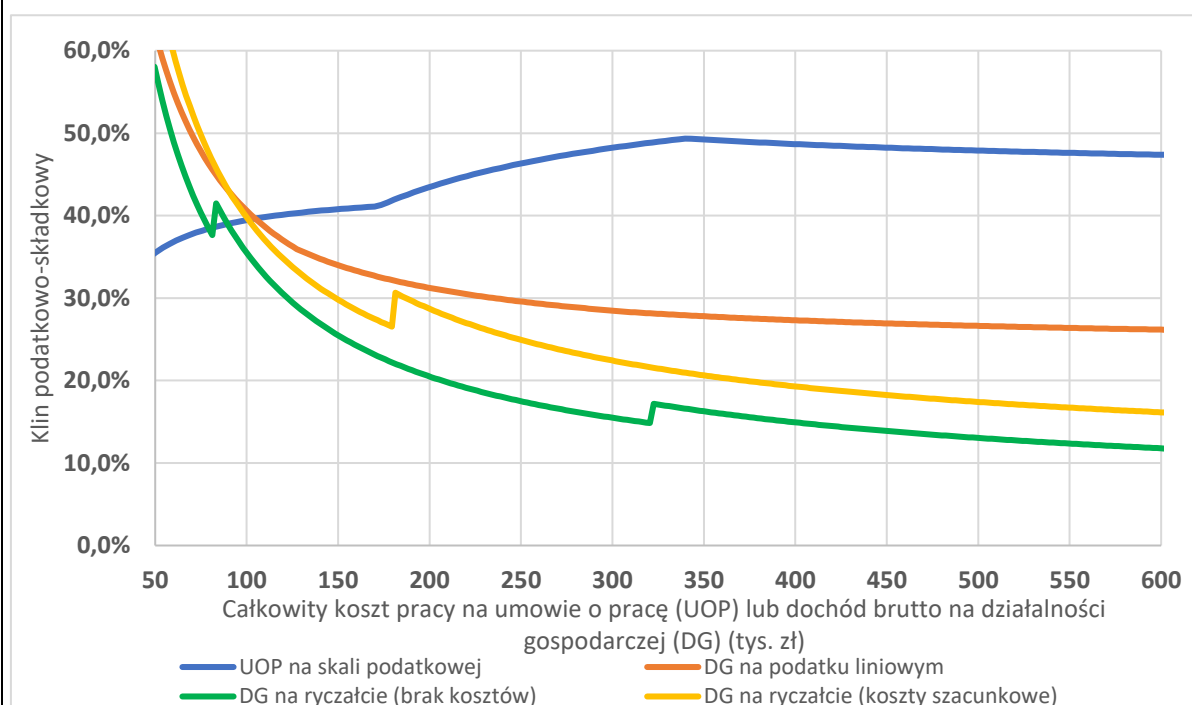
- brak kosztów (przychód = dochód);
- koszty na poziomie 44,3% przychodów, co stanowi szacunkową średnią wartość dla badanej grupy w 2024 r.

W porównaniu do podatku liniowego, klin podatkowo-składkowy na ryczałcie jest niższy przy każdym analizowanym poziomie dochodów (przy założeniu braku kosztów) lub przy rocznych dochodach powyżej ok. 90 tys. zł rocznie (koszty na poziomie 44,3% przychodów). Dla rocznych dochodów w wysokości 500 tys. zł, klin dla podatku liniowego wynosi ok. 27%, podczas gdy na ryczałcie od ok. 13% do ok. 17%.

W porównaniu do umowy o pracę, klin podatkowo-składkowy na ryczałcie jest niższy przy dochodach (koszcie pracy na UOP) powyżej ok. 90 tys. zł rocznie (przy założeniu braku kosztów) lub powyżej ok. 100 tys. zł rocznie (koszty na poziomie 44,3% przychodów).

Przykładowo, przy dochodzie brutto (koszcie pracy na UOP) w wysokości 300 tys. zł, przekłada się to na roczne oszczędności dla podatnika na ryczałcie w wysokości ok. 98 tys. zł, tj. ok. 63%, względem wynagrodzenia netto na umowie o pracę i ok. 39 tys. zł, tj. ok. 18%, względem dochodu netto na podatku liniowym, przy założeniu braku kosztów. Przy założeniu kosztów na poziomie 44,3% przychodów, korzyści to ok. 77 tys. zł względem umowy o pracę i ok. 18 tys. zł względem podatku liniowego, tj. odpowiednio ok. 50% i ok. 9% dochodów netto.

Wykres 10. Klin podatkowo-składkowy w stosunku do całkowitego kosztu pracy na umowie o pracę lub dochodu brutto* na działalności gospodarczej – stawka ryczałtu 5,5%.

Uwagi: dochód brutto na działalności gospodarczej został powiększony o składki na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, które stanowią koszt prowadzenia działalności. W przypadku ryczałtu, dochód brutto oszacowano w dwóch scenariuszach: pierwszym zakładającym zerowe koszty (zielona linia) oraz drugim zakładającym koszty na poziomie 44,3% przychodów (oszacowane średnie koszty dla badanej grupy – żółta linia).

W tabeli 11. zaprezentowano wartości klina podatkowo-składkowego dla poszczególnych wartości kosztu pracy lub dochodu brutto. Wraz ze wzrostem dochodów, preferencyjność ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych rośnie.

Tabela 11. Klin podatkowo-składkowy w stosunku do całkowitego kosztu pracy na umowie o pracę lub dochodu brutto* na działalności gospodarczej – stawka ryczałtu 5,5%.

koszt pracy/dochód brutto (zł)	klin podatkowo-składkowy (%)			
	umowa o pracę	podatek liniowy	ryczałt (brak kosztów)	ryczałt (koszty szacunkowe)
100 000	39,5%	40,6%	35,5%	39,8%
500 000	47,9%	26,6%	13,0%	17,4%
1 000 000	46,3%	25,3%	9,3%	13,6%
5 000 000	48,0%	27,4%	6,3%	10,6%
10 000 000	48,2%	27,6%	5,9%	10,3%

Uwagi: dochód brutto na działalności gospodarczej został powiększony o składki na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy, które stanowią koszt prowadzenia działalności. W przypadku ryczału, dochód brutto oszacowano w dwóch scenariuszach: pierwszym zakładającym zerowe koszty (zielona linia) oraz drugim zakładającym koszty na poziomie 44,3% przychodów (oszacowane średnie koszty dla badanej grupy – żółta linia). Przy obliczaniu klina efektywnego dla umowy o pracę oraz dla podatku liniowego uwzględniono daninę solidarnościową (obliczoną wg obowiązujących przepisów tj. stosując stawkę 4%).

Skutki fiskalne obniżenia limitu na ryczałcie

W celu wyliczenia skutków zmniejszenia limitu ryczału z 2 mln EUR do 250 tys. skorzystano ze zanonimizowanych indywidualnych danych podatkowych pochodzących z faktycznych deklaracji podatkowych. Obliczeń dokonano za pomocą modelu mikrosymulacyjnego Ministerstwa Finansów, wykorzystując dane z deklaracji podatkowych za 2024 r., zwaloryzowane na 2027 r. **Założono, że wszyscy podatnicy przekraczający limit zmieniają formę opodatkowania na podatek liniowy.** Nie analizowano możliwego wybrania przez część podatników takich form opodatkowania jak np. przejście na CIT czy też tzw. CIT estoński. Na potrzeby analizy przyjęto uproszczony sposób wyliczania limitu przychodów, który został zdefiniowany jako całkowity przychód ze źródeł innych niż najem prywatny. W rzeczywistości limit odnoszony jest odrębnie do samodzielnej działalności gospodarczej i działalności w formie spółki. Oznacza to, że podatnicy o całkowitym przychodzie przekraczającym limit mogą być w rzeczywistości wciąż uprawnieni do rozliczenia w formie ryczału gdy w ramach żadnej z form działalności nie przekraczają limitu.

Kryterium zaliczenia do grup przychodowych 250-2000 (tys. EUR) oraz > 2000 (tys. EUR) był całkowity przychód, z wyłączeniem przychodu z najmu prywatnego, uzyskany w 2024 r. Przyjęto kurs EUR z dnia 01.10.2024 (właściwy dla danych z deklaracji za 2024 r.), a zaliczenie podatników do przedziałów przychodu dokonano przed waloryzacją danych.

Kluczowym problemem przy szacowaniu skutków przejścia z ryczału od przychodów ewidencjonowanych na rozliczenie podatkiem liniowym jest brak informacji w danych o dochodach podatników rozliczających się ryczałem, które co do zasady nie są deklarowane na tej formie. Dochody podatników rozliczających się ryczałem od przychodów ewidencjonowanych oszacowano wykorzystując połączone dane z deklaracji VAT oraz dane o zatrudnieniu z deklaracji ZUS. Szczegóły tej metody opisane zostały w części *Szacowanie dochodów dla podatników na ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych*.

Tabela 12. Wysokość podatku PIT, składki zdrowotnej oraz daniny solidarnościowej w scenariuszu bazowym i przejścia na podatek liniowy w ujęciu memoriałowym (w cenach bieżących).

2027 (przychód, tys. €)	Podatek (mld zł)	Różnica (mld zł)	Składka zdrowotna (mld zł)	Różnica (mld zł)	Danina solidarnościowa (mld zł)	Łączny skutek (mld zł)
Ryczałt > 250	9,5		1,0			
Podatek liniowy > 250	13,3	3,8	3,4	2,4	1,1	7,3

Uwagi: Grupy wyznaczone na podstawie waloryzowanego przychodu na 2027 r. i kursu EUR z 2025 r., dane podatkowe z 2024 r.

Reforma wpłynie również na wysokość dochodów przekazywanych przez budżet państwa samorządom z tytułu udziału w dochodach z PIT. Podstawę udziałów JST stanowią zarówno dochody podatników na podatku liniowym, jak i przychody na ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych, przemnożone przez wskaźnik 14%. Ubytek przychodów na ryczałcie oraz jednoczesny przyrost dochodów na podatku liniowym od 2027 r. będą skutkowały zmianą wysokości podstawy oraz samych udziałów od 2029 r. Dwuletnie przesunięcie skutku wynika z mechanizmu wyliczania wysokości udziałów na dany rok na podstawie zwaloryzowanych dochodów (oraz przychodów) podatników wykazanych w deklaracjach dwa lata wcześniej.

Projektowane rozwiązania, zwiększając wysokość dochodów JST z tytułu udziału w podatku PIT, wpływają pośrednio także na poziom subwencji ogólnej przekazywanej z budżetu państwa do JST. System finansowania JST zmienia relację między dochodami podatkowymi a transferami subwencyjnymi. Wyższy udział JST w dochodach z PIT zwiększa bowiem kwotę kalkulacyjną, co bezpośrednio pomniejsza subwencję ogólną z budżetu państwa. Łączny efekt finansowy dla samorządów jest pozytywny i oznacza znaczący wzrost dochodów JST, począwszy od 2029 r.

Tabela 13. przedstawia wyliczenia zmian w podstawie naliczania oraz w samych dochodach JST z tytułu udziału w dochodach z PIT w latach 2027-2030 oraz w wysokości subwencji ogólnej. W 2029 r. wysokość udziałów JST wzrośnie o ok. 5,4 mld zł, natomiast wysokość dochodów budżetu państwa z PIT w tym roku spadnie o ok. 1,1 mld zł.

Tabela 13. Wpływ reformy na podstawę oraz dochody JST z tytułu udziału w dochodach z PIT w ujęciu memoriałowym (w cenach bieżących).

(mld zł)	2027	2028	2029	2030
Przyrost dochodów na podatku liniowym	72,7	79,5	86,4	92,8
Ubytek przychodów na ryczałcie	-137,0	-149,3	-161,5	-173,0
Wzrost podstawy udziałów JST z podatku liniowego			80,8	87,5
Spadek podstawy udziałów JST na ryczałcie			-21,3	-23,0
Wzrost udziałów JST z podatku liniowego			7,4	8,0
Spadek udziałów JST z ryczału			-2,0	-2,1
Skutek na wysokość dochodów JST z tytułu udziału w dochodach z PIT			5,4	5,9
Skutek na wysokość dochodów BP z PIT	3,8	4,1	-1,1	-1,3
Skutek na wysokość całkowitych wpływów z PIT	3,8	4,1	4,3	4,6
Skutek na wysokość wydatków BP z tytułu subwencji ogólnej			-2,5	-2,7
Saldo dla BP	3,8	4,1	1,3	1,3
Saldo dla JST			3,0	3,2

Uwagi: wysokość udziałów JST przyjęto na poziomie 9,15% podstawy: 0,35% dla województw oraz średnia z 8,6% dla miast na prawach powiatu i 7,0% oraz 2,0% dla gmin oraz powiatów. Składowe mogą nie sumować się do agregatów ze względu na zastosowanie zaokrągleń.

W tabeli 14. zaprezentowano skutki fiskalne obniżenia limitu przychodów na ryczałcie na wpływy z poszczególnych danin. Przedstawiony skutek na wpływy z daniny solidarnościowej nie uwzględnia innej zmiany będącej częścią reformy, polegającej na podwyższeniu stawki daniny solidarnościowej z 4% do 5%.

Tabela 14. Skutek fiskalny obniżenia limitu przychodów na ryczałcie do 250 tys. EUR w ujęciu kasowym (w cenach bieżących) w latach 2027-2030.

	2027	2028	2029	2030
	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>	<i>mln zł</i>
PIT, w tym:	3 348	4 042	4 299	4 543
budżet państwa	3 348	4 042	-1 145	-1 358
JST	0	0	5 445	5 902
subwencja ogólna:	0	0	0	0
budżet państwa (spadek wydatków)	0	0	2 450	2 656
JST	0	0	-2 450	-2 656
składka zdrowotna (NFZ)	2 196	2 563	2 737	2 901
danina solidarnościowa (FS)	0	1 061	1 173	1 287
łącznie	5 544	7 665	8 209	8 731

Szacowanie dochodów dla podatników na ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych

Procedura szacowania dochodu dla działalności gospodarczych rozliczających się ryczałem od przychodów ewidencjonowanych opiera się na danych o sprzedaży i zakupach z deklaracji VAT oraz danych ZUS o kosztach zatrudnienia. Dane te wykorzystane zostały do przybliżenia kosztów uzyskania przychodów. W pierwszym kroku na podstawie danych VAT i ZUS szacowane są koszty dla podatników VAT. W następnym kroku udziały dochodów w przychodzie podatników VAT ekstrapolowane są na działalności gospodarcze niebędące podatnikami VAT.

Udział kosztów w przychodzie dla podatników VAT obliczono jako udział całkowitych zakupów VAT, powiększonych o koszty zatrudnienia pracowników obliczonych na podstawie danych ZUS, względem całkowitej sprzedaży VAT. Do kosztów zatrudnienia zaliczono wynagrodzenie z umów o pracę wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne po stronie pracodawcy oraz składkami na fundusze. Jako umowę o pracę potraktowano składki z tytułami ubezpieczenia rozpoczynającymi się od 01 lub 02.

W przypadku działalności gospodarczych niebędących podatnikami VAT do policzenia udziału kosztów w przychodzie wykorzystano udział kosztów w przychodzie dla poszczególnych stawek podatku ryczałtowego z dodatkowym podziałem na zatrudniające i niezatrudniające działalności gospodarcze. Przypisanie poszczególnym stawkom udziału kosztów w przychodzie dokonano najpierw dla podatników VAT, których całkowity przychód z działalności gospodarczej jest opodatkowany wyłącznie jedną ze stawek 3%, 5,5%, 8,5%, 15% lub pozostałymi stawkami oraz rozliczają się jedynie z własnych przychodów a nie spółek. Dla tak dobranych podatników VAT policzono średni udział kosztów w przychodzie po stawce podatku oraz informacji czy zatrudnia pracowników. Policzone średnie udziały kosztów następnie przypisano działalnościami gospodarczym niebędącym podatnikami VAT według dominującej stawki podatku oraz informacji o zatrudnieniu.

Następnie zastosowana została korekta związana z systematyczną różnicą pomiędzy udziałami kosztów deklarowanymi przy rozliczaniu PIT oraz szacowanymi na podstawie danych VAT i ZUS. W celu oszacowania tej różnicy została obliczona średnia różnica pomiędzy kosztami uzyskania przychodu deklarowanymi celem rozliczenia PIT a szacowanymi kosztami na podstawie danych ZUS i VAT dla jednoosobowych działalności gospodarczych: będących podatnikami VAT, rozliczających się skalą podatkową lub podatkiem liniowym, osiągających przychód pomiędzy 5 tys. zł a 1,5 mln zł oraz należących do wybranych sekcji PKD (sekcje C, F, G, H, N). Korektę zastosowano dla wszystkich działalności gospodarczych rozliczających się ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych niezależnie od posiadania lub nieposiadania statusu podatnika VAT. Zastosowanie korekty podnosi udział kosztów szacowanych wyłącznie na podstawie danych VAT i ZUS o około 12%.

Wykres 14. wizualizuje rozkład udziału kosztów w przychodzie działalności gospodarczych, które pomiędzy latami 2021 i 2022 przeszły z opodatkowania na skali podatkowej i podatkiem liniowym na opodatkowanie ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych. Dla roku 2021 przedstawiony jest rozkład faktycznego udziału kosztów w przychodzie, który to zestawiono z rokiem 2022, w którym koszty zostały wstępnie oszacowane według podejścia opisanego powyżej. Na podstawie powyższych różnic, wstępne szacunki udziału kosztów dla ogółu populacji ryczałtowców skorygowano poprzez przeskalowanie logitowe rozkładu. Należy jednak podkreślić, że populacja zmieniających formę opodatkowania nie musi być reprezentatywna dla całego zbioru podmiotów rozliczających się ryczałtem. Dodatkowo, w roku 2022 nastąpiło częściowe zniesienie ograniczeń dotyczących ryczałtu, co mogło wpłynąć na strukturę napływu nowych podatników do tej formy opodatkowania. W ostatnim kroku szacowania kosztów.

Wykres 14. Rozkłady faktycznych oraz szacunkowych udziałów kosztów w przychodzie dla podatników, którzy zmienili formę opodatkowania na ryczałt od przychodów ewidencjonowanych w 2022 r.

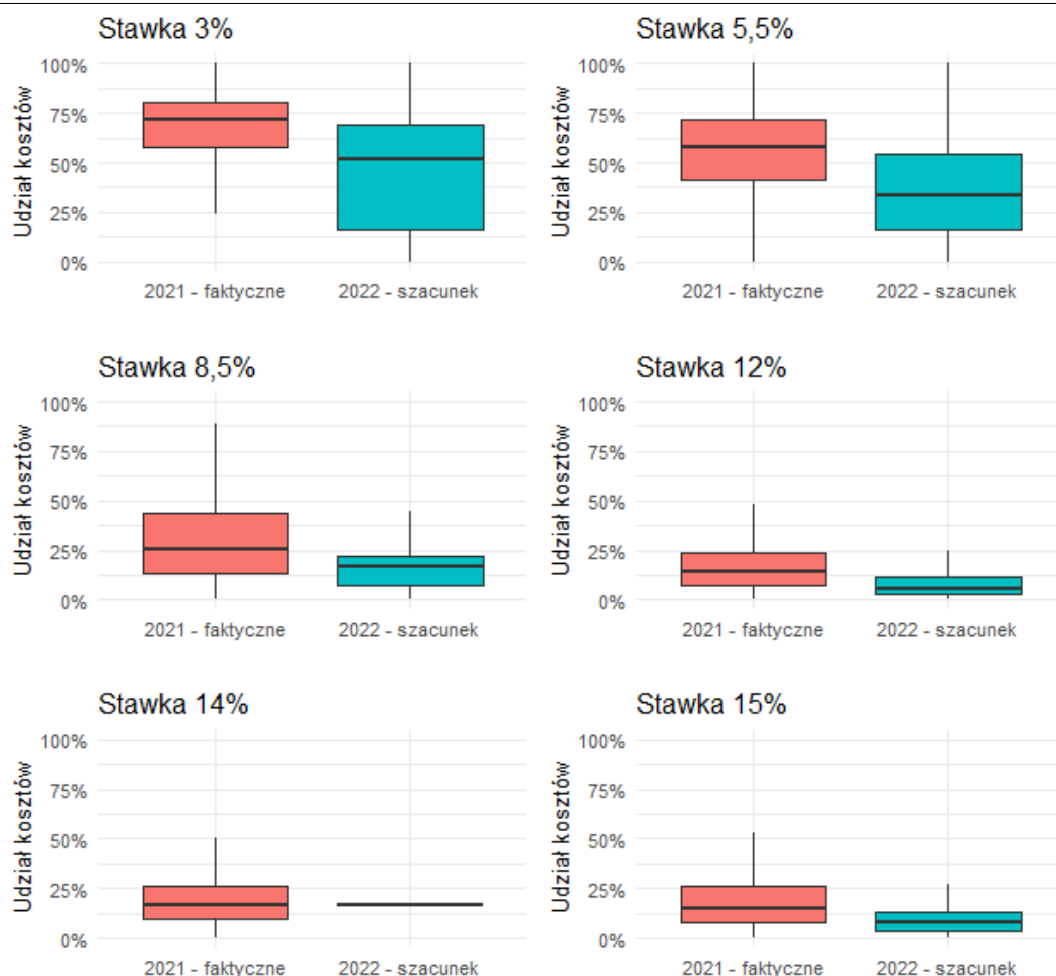

Tabela 15. przedstawia szereg statystyk dotyczących liczebności oraz szacunkowego udziału dochodu po korektach (przychód pomniejszony o koszty) w przychodzie według dominującej stawki ryczałtu.

Tabela 15. Działalności gospodarcze na ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych według głównej stawki przychodu

Stawka ryczałtu	Liczba podatników VAT (tys.)	Liczba pozostałych podatników (tys.)	Szacowany średni udział dochodu (%)
3%	35,3	65,8	19,2%
5,5%	109,2	190,5	55,7%
8,5%	104,0	156,2	58,1%
10%	0,6	0,3	59,8%
12%	96,6	15,2	80,6%
12,5%	3,4	0,7	61,1%
14%	12,0	79,5	80,5%
15%	7,7	7,7	71,3%
17%	1,5	1,5	59,1%

Uwagi: Dane za 2024 r. Podziału dokonano na podstawie stawki ryczałtu, z której dany podatnik uzyskiwał największy procent przychodu.

Szacowane wielkości ustalono z wykorzystaniem wskaźników makroekonomicznych określonych w *Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą szacowania skutków finansowych projektowanych ustaw (Aktualizacja – maj 2026 r.)*.

	OPP Spadek całkowitych wpływów z PIT na skutek wszystkich powyższych zmian wpłynie również na wysokość środków przekazywanych OPP. Pierwszy skutek będzie miał miejsce w 2028 r., podczas rocznego rozliczenia podatku za 2027 r. Przy założeniu pełnego przekazywania środków z 1,5% na OPP maksymalny skutek szacowany jest na -89 mln zł dla OPP.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0 (2026)	1 (2027)	2 (2028)	3 (2029)	5 (2031)	10 (2036)	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny bieżące)	duże przedsiębior stwa	0	-6 240	-8 025	-8 425	-10 345	-13 320	-103 334
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębior stw	0	-5 544	-7 665	-8 209	-9 248	-11 867	-93 369
	rodzina, obywatele oraz gospodarstw a domowe	0	9 144	10 772	12 414	14 617	18 741	145 997
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębior stwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębior stw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstw a domowe	Projekt będzie miał pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną rodzin, w tym osób starszych i niepełnosprawnych (m.in. zmiana parametrów skali podatkowej).						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzaln e	podatnicy/pł atnicy	Mogą wystąpić koszty dostosowania systemów płacowo – księgowych po stronie przedsiębiorców, w szczególności realizujących obowiązki płatnika, w związku z projektowaną zmianą parametrów skali podatkowej. Trudno jednak oszacować skutki finansowe tych działań.						
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Źródła danych i przyjęte do obliczeń założenia zostały omówione w pkt. 6.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Projektowane regulacje nie wpłyną na zwiększenie obciążeń informacyjnych podatników, nie spowodują też zwiększenia nakładu pracy po stronie administracji podatkowej. Nie spowodują one wzrostu liczby składanych przez podatników/płatników dokumentów (zostaną one rozliczone z wykorzystaniem obecnie obowiązujących formularzy podatkowych, dostosowanych do projektowanych zmian).	
9. Wpływ na rynek pracy	
Proponowane regulacje nie mają bezpośredniego wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny, środowisko naturalne, sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe, demografię, mienie państwowe, informatyzację i zdrowie.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Proponuje się wejście w życie zmian z dniem 1 stycznia 2027 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przywiduje się przeprowadzania ewaluacji efektów projektowanych rozwiązań. Wpływy budżetowe podlegają bowiem bieżącej ocenie, są też przedmiotem szczegółowej analizy przy dokonywaniu corocznej oceny wykonania budżetu państwa. Corocznie są też opracowywane i publikowane informacje o rozliczeniu podatku PIT i CIT za dany rok podatkowy.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

RAPORT Z KONSULTACJI

do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne – UD458 (projekt z 21 sierpnia 2026 r.)

1. Omówienie wyników przeprowadzanych konsultacji publicznych i opiniowania.

W odniesieniu do projektu nie były prowadzone konsultacje poprzedzające jego przygotowanie tzw. pre-konsultacje publiczne.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy otrzymali:

1. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
2. Związek Pracodawców Business Centre Club
3. Konfederacja Lewiatan
4. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
5. Krajowa Rada Doradców Podatkowych
6. Stowarzyszenie Księgowych w Polsce – Zarząd Główny
7. Związek Rzemiosła Polskiego
8. Krajowa Izba Gospodarcza
9. Polska Rada Biznesu
10. Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
11. Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
12. UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw
13. Krajowa Izba Biur Rachunkowych
14. Fundacja Rozwoju Rachunkowości w Polsce
15. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
16. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
17. Forum Związków Zawodowych
18. Federacja Przedsiębiorców Polskich
19. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Solidarność

W ramach opiniowania projekt ustawy otrzymali:

1. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego
2. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców
3. Rada Dialogu Społecznego

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Zespół ds. Systemu Finansów Publicznych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego 14 września 2026 r., przed planowanym na 30 września 2026 r. posiedzeniem tej Komisji.

Stanowisko do uwag zgłoszonych przez podmioty stanowi załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania.

Po terminie wpłynęły uwagi Polskiego Związku Leasingowego, które nie zostały ujęte w załączniku do raportu.

2. Informacja o okresie przeprowadzenia konsultacji publicznych i opiniowania i terminie wyznaczonym do zajęcia stanowiska.

Konsultacje projektu rozpoczęły się 22 sierpnia 2026 r. i trwały 21 dni.

3. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie wymagał uzgodnienia i nie był uzgadniany z organami oraz instytucjami UE.

4. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

1. British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. – data wpływu zgłoszenia 11.09.2026 r.
2. Imperial Tobacco Polska S.A. – data wpływu zgłoszenia 11.09.2026 r.

Załącznik do raportu z konsultacji i opiniowania projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (UD458)

Lp.	Jednostka redakcyjna	Podmiot, który przedstawił stanowisko/opinię	Stanowisko/opinia podmiotu	Stanowisko MF
Ustawa PIT				
1.	Art. 1 projektu ustawy	Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ)	OPZZ pozytywnie ocenia proponowane podniesienie wysokości I progu podatkowego oraz wprowadzenie nowej stawki w skali podatkowej, a także wzrost stawki daniny solidarnościowej. Niemniej jednak proponowane zmiany w skali OPZZ uznaje za niewystarczające przez brak w projekcie podwyższenia kwoty wolnej od podatku do 60 tys. zł, który to parametr uważa za podstawowy element reformy systemu podatkowego, gdyż dotyczyłby wszystkich pracujących. Postulaty OPZZ: • podniesienie kwoty wolnej od podatku do 60 tys. zł, • dalsze zwiększenie progresywności opodatkowania poprzez wprowadzenie dodatkowych progów i stawek oraz ustanowienie mechanizmu corocznej, automatycznej waloryzacji kwoty wolnej i progów podatkowych.	Uwaga pozytywna w zakresie podniesienia wysokości I progu podatkowego oraz wprowadzenia nowej stawki w skali podatkowej. W pozostałym zakresie uwagi pozostają poza zakresem projektu ustawy. W uzasadnieniu projektu ustawy szczegółowo wyjaśniono czym kierowano się przy wyborze zakresu zmian w skali podatkowej. Przede wszystkim chodziło o złagodzenie osobom przekraczającym próg dochodu (120 tys. zł) skokowego wzrostu obciążenia podatkowego (aż o 20 punktów procentowych) z 12% do 32%, od nadwyżki dochodu ponad 120 tys. zł. Systematycznie rosnące dochody podatników, w tym wynagrodzenia za pracę spowodowały, że liczba podatników rozliczających PIT wg stawki 32% wzrosła w latach 2022-2025 blisko 3-krotnie (z 3,5% w 2022 r. do 9,5% w 2025 r.). Obecna skala podatkowa nadmiernie obciąża klasę średnią, stąd to do niej kierowano te zmiany. Warto wskazać, że według danych Ministerstwa Finansów (informacja dotycząca rozliczenia podatku PIT za 2024 r. (https://www.podatki.gov.pl/poradniki-i-informatory/informacja-dotyczaca-rozliczenia-podatku-dochodowego-od-osob-fizycznych)) efektywne obciążenie podatkiem PIT dochodów mieszczących się w pierwszym przedziale skali (do 120 tys. zł) wyniosło 5,03%, natomiast dochodów powyżej 120 tys. zł wyniosło 15,65%. Zatem obciążenie dochodów z pierwszego przedziału skali jest relatywnie

				niskie, trzykrotnie niższe niż dochodów przekraczających próg 120 tys. dochodu. Zatem już przy obecnej skali osoby z pierwszego przedziału skali płacą relatywnie niski podatek PIT. Dlatego też projektowane zmiany nie były kierowane do tej grupy podatników, chociaż przez podniesienie progu dochodów do 130 tys. zł, osoby, które nieznacznie przekraczały 120 tys. zł też zyskają. Jednocześnie chodziło o to, aby zmiany te były neutralne dla finansów publicznych. Stąd zaproponowano, aby zmiany te, powodujące obniżenie wpływów z podatku PIT, zostały zrównoważone podwyższeniem stawki daniny solidarnościowej, podwyższeniem stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz wprowadzeniem zmian w ustawie o ryczałcie (m.in. obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych). Odnosząc się natomiast do braku w projekcie zmian podwyższających kwotę wolną do 60 tys. zł, to jest to spowodowane kwestią finansową. Wielokrotnie wyjaśnialiśmy, w tym w odpowiedziach na interpelacje poselskie, że podniesienie kwoty wolnej od podatku jest uwarunkowane stanem finansów publicznych. To kwestie finansowe i utrzymanie stabilności finansów publicznych sprawiły, że projekt nie przewiduje podwyższenia kwoty wolnej od podatku do 60 tys. zł. Szacowany przez Ministerstwo Finansów koszt dla sektora finansów publicznych zapowiedzianych zmian w skali podatkowej w 2027 r. wyniesie ok. 10,2 mld zł w ujęciu memoriałowym, tj. ze skutkiem podatkowym przypisanym w czasie do momentu wystąpienia zdarzenia ekonomicznego – uzyskania dochodu. Z kolei podwyższenie kwoty wolnej do 60 tys. zł wiązałoby się z szacowanym kosztem dla sektora finansów publicznych w wysokości 58,6 mld zł. Znalezienie źródeł sfinansowania takiego ubytku nie byłoby możliwe bez znacznego podniesienia obciążeń dla innych grup podatników. Odnosząc się natomiast do postulatu automatycznej waloryzacji skali podatkowej, to wymagałoby to równoczesnego wprowadzenia innego rozwiązania skutkującego zapewnieniem dodatkowych źródeł, czy wpływów dla dochodów sektora finansów publicznych, które pokryłyby powstały ubytek tych dochodów w związku z ustawową waloryzacją. Jednocześnie trudno byłoby z wyprzedzeniem precyzyjnie określić skutki finansowe takiego rozwiązania, ponieważ zależałyby one zarówno
--	--	--	--	---

				od przyjętego mechanizmu waloryzacji, jak i od zmian czynników ekonomicznych wpływających na jego funkcjonowanie. Z tego względu trudno byłoby również z góry przewidzieć rozwiązanie, które pozwalałoby na zrównoważenie skutków finansowych automatycznej waloryzacji.
2.	Art. 1 projektu ustawy	Polska Rada Biznesu (PRB)	PRB zauważa, że cała kalkulacja zamian w podatkach dochodowych podporządkowana została pod względem fiskalnym konieczności zrekompensowania ubytków w dochodach budżetu z tytułu części korzystnych dla podatnika zmian w PIT. „Rozgłoszenie” progów podatkowych i relatywnie niewielka ich waloryzacja są ekonomicznie w pełni uzasadnione. Do tej proponowanej przez rząd części zmian podatkowych nie zgłaszamy większych zastrzeżeń. Konieczne jest jednak poczynienie jednej uwagi: konsolidacja fiskalna nie powinna odbywać się na drodze „ukrytej” podwyżki efektywnej stopy opodatkowania przez „zamrożenie” kwotowych progów na wysokościach wpisanych na stałe do ustawy o PIT (cold progression). Samo przyznanie przez rząd, że cold progression jest problemem, nie wystarczy. Potrzebna jest ustawowa waloryzacja progów podatkowych. Tym bardziej, że taką waloryzację mają już od 1998 zagwarantowaną emeryci.	Uwaga pozytywna w zakresie podniesienia wysokości I progu podatkowego oraz wprowadzenia nowej stawki w skali podatkowej. Uwaga nieuwzględniona w zakresie automatycznej waloryzacji progów w skali. Wprowadzenie do ustawy mechanizmu automatycznej waloryzacji skali podatkowej wymagałoby równoczesnego wprowadzenia innego rozwiązania skutującego zapewnieniem dodatkowych źródeł, czy wpływów dla dochodów sektora finansów publicznych, które pokryłyby powstały ubytek tych dochodów. Jednocześnie trudno byłoby z wyprzedzeniem precyzyjnie określić skutki finansowe takiego rozwiązania, ponieważ zależałyby one zarówno od przyjętego mechanizmu waloryzacji, jak i od zmian czynników ekonomicznych wpływających na jego funkcjonowanie. Z tego względu trudno byłoby również z góry przewidzieć rozwiązanie, które pozwalałoby na zrównoważenie skutków finansowych automatycznej waloryzacji.
3.	Art. 1 projektu ustawy	Fundacja „Dobra Legislacja”	Fundacja „Dobra Legislacja” pozytywnie ocenia podwyższenie pierwszego progu podatkowego do 130 tys. zł oraz wprowadzenie stawki 24% dla przedziału dochodów od 130 tys. zł do 150 tys. zł. Zmiana ta prowadzi do obniżenia obciążenia podatkowego w określonej grupie podatników rozliczających dochody według skali podatkowej.	Uwaga pozytywna w zakresie podniesienia wysokości I progu podatkowego oraz wprowadzenia nowej stawki w skali podatkowej.
4.	Art. 1 projektu ustawy	„Porozumienie Zielonogórskie” Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia	W ocenie „Porozumienia Zielonogórskiego” projekt prowadzi do wyraźnej asymetrii pomiędzy poszczególnymi grupami podatników: osoby rozliczające się według skali otrzymują ograniczoną korzyść podatkową, przedsiębiorcy opodatkowani podatkiem liniowym zasadniczo nie otrzymują żadnej korzyści, natomiast część przedsiębiorców korzystających obecnie z ryczałtu może zostać obciążona wielokrotnie większym wzrostem obciążeń podatkowych i składkowych.	Uwaga nieuwzględniona. Obecna skala podatkowa nadmiernie obciąża klasę średnią, w tym osoby pracujące na etacie czy prowadzące działalność opodatkowaną skalą podatkową. Zmiany zaproponowane w skali mają na celu złagodzenie osobom przekraczającym próg dochodu (120 tys. zł) skokowy wzrost obciążenia podatkowego (aż o 20 punktów procentowych) z 12% do 32%, od nadwyżki dochodu ponad 120 tys. zł. Systematycznie rosnące dochody podatników, w

				tym wynagrodzenia za pracę spowodowały, że liczba podatników rozliczających PIT wg stawki 32% wzrosła w latach 2022-2025 blisko 3-krotnie (z 3,5% w 2022 r. do 9,5% w 2025 r.). Jednak zmiany zaproponowane w skali podatkowej generują obniżenie wpływów z podatku, co przy obecnym stanie finansów publicznych wymagało znalezienia źródeł sfinansowania tego ubytku. Stąd też dla zapewnienia neutralności tych zmian dla finansów publicznych zaproponowano zrównoważenie szacowanego zmniejszenia dochodów podwyższeniem stawki daniny solidarnościowej w ustawie PIT, podwyższeniem stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz wprowadzeniem zmian w ustawie o ryczałcie (m.in. obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych). Podstawową formą opodatkowania dochodów z działalności gospodarczej jest opodatkowanie dochodów według skali podatkowej. Tzw. podatek liniowy oraz ryczałt od przychodów ewidencjonowanych to fakultatywne formy opodatkowania, które wybierają przedsiębiorcy, kierując się m.in. rachunkiem ekonomicznym.
5.	Art. 1 pkt 1 projektu ustawy	Krajowa Rada Doradców Podatkowych (KRDP)	KRDP popiera kierunek zmian obniżających obciążenia podatkowe dla części podatników, jednak negatywnie ocenia projekt zmian jako całość; zauważa brak korzyści dla podatników z pierwszego przedziału skali i nie popiera towarzyszącego mu pakietu zmian dla przedsiębiorców. KRDP wnosi o zachowanie zmian korzystnych dla podatników i odstąpienie od warunku określonego w art. 5 ust. 2 projektu (uzależnienie wejścia w skali zmian od jednoczesnego wejścia w życie zmian finansujących ubytek wpływów z tym związany), czyli o odstąpienie od obniżenia limitu ryczałtu, oraz od stawki 17% ustalonej według chronologii przychodów, o utrzymanie stawki daniny solidarnościowej w wysokości 4%, oraz o rezygnację z proponowanego modelu stawki CIT w wysokości 22%.	Uwaga nieuwzględniona Systematycznie rosnące dochody podatników, w tym wynagrodzenia za pracę spowodowały, że liczba podatników rozliczających PIT wg stawki 32% wzrosła w latach 2022-2025 blisko 3-krotnie (z 3,5% w 2022 r. do 9,5% w 2025 r.). Obecna skala nadmiernie obciąża klasę średnią, a w tym szczególnie pracowników etatowych i przedsiębiorców opłacających podatek według skali. Według danych Ministerstwa Finansów (informacja dotycząca rozliczenia podatku PIT za 2024 r. (https://www.podatki.gov.pl/poradniki-i-informatory/informacja-dotyczaca-rozliczenia-podatku-dochodowego-od-osob-fizycznych)) efektywne obciążenie podatkiem PIT dochodów mieszczących się w pierwszym przedziale skali (do 120 tys. zł) wyniosło 5,03%, natomiast dochodów powyżej 120 tys. zł wyniosło 15,65%. Zatem obciążenie dochodów z pierwszego przedziału skali jest relatywnie niskie, trzykrotnie niższe niż dochodów przekraczających próg 120 tys. dochodu. Zatem już przy obecnej skali osoby z pierwszego przedziału skali płacą relatywnie niski podatek PIT. Dlatego też projektowane zmiany nie były kierowane do tej grupy podatników,

				choć przez podniesienie progu dochodu do 130 tys. zł, osoby, które nieznacznie przekraczały 120 tys. zł, też zyskają. Ze względu na to, że korzystne dla podatników zmiany w skali generują obniżenie wpływów z podatku, zdecydowano się na rozwiązanie, które zapewni zrównoważenie wpływów poprzez znalezienie źródeł sfinansowania tego ubytku. Stąd też dla zapewnienia neutralności tych zmian dla finansów publicznych zaproponowano podwyższenie stawki daniny solidarnościowej w ustawie PIT, podwyższenie stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz wprowadzenie zmian w ustawie o ryczałcie (m.in. obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych). Proponowane przez KRDP pozostawienie w projekcie wyłącznie korzystnych zmian i odstąpienie od tych podwyższających obciążenia dla części podatników nie jest możliwe. Obecny stan finansów publicznych nie pozwala na odstąpienie od rozwiązania, które zapewnia zbilansowanie ubytku dochodów związanego z wprowadzeniem zmian w skali podatkowej. Nie jest zatem możliwa rezygnacja z warunku określonego w art. 5 ust. 2 projektu ustawy.
6.	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji (POHiD)	POHiD wskazuje, że podniesieniu stawki daniny solidarnościowej z 4% do 5% nie towarzyszy jednocześnie podniesienie progu sumy dochodów (1 mln zł), którego przekroczenie obliguje osobę fizyczną do zapłaty daniny solidarnościowej. Przy czym POHiD zauważa, że kwotowy próg tej opłaty (1 mln zł) pozostaje niezmienny od momentu jej wprowadzenia w 2019 r. (ponad 6 lat), a w tym okresie (2019-2026) skumulowana inflacja w Polsce przekroczyła 50%, a limit 30-krotności ZUS (powiązany z przeciętnym wynagrodzeniem) wzrósł o ok. 97% (ze 142 950 zł do 282 600 zł). W ocenie POHiD brak waloryzacji progu przy jednoczesnym podnoszeniu stawki oznacza skokowe rozszerzenie bazy podatników o osoby, które w ujęciu realnym (siły nabywczej) nie należą do osób najzamożniejszych, a ich nominalne dochody wzrosły wyłącznie w wyniku inflacji. Stanowi to rażącą niekonsekwencję w porównaniu do projektowanej aktualizacji progów w skali PIT.	Uwaga nieuwzględniona. Nie znajdujemy uzasadnienia do waloryzowania progu, którego przekroczenie powoduje obowiązek zapłaty daniny solidarnościowej. Danina solidarnościowa dotyczy osób o najwyższych dochodach, a wysokość stawki tej daniny jest relatywnie niska. Zważywszy na adresatów tej normy, podwyższenie tej stawki o 1 punkt procentowy, z 4% do 5%, nie będzie znacząco odczuwalny dla tych osób.

			Postulat POHiD Domagamy się rezygnacji z podwyższania stawki daniny solidarnościowej do 5% lub – w przypadku utrzymania tej decyzji – niezbędnej waloryzacji progu dochodowego z obecnego 1 mln zł do wysokości 1,5 mln – 1,9 mln zł. • Uzasadnienie: Uwzględnienie skumulowanej inflacji (ponad 50%) oraz wzrostu przeciętnego wynagrodzenia (wzrost limitu ZUS o 97%) przywróci pierwotną funkcję daniny jako obciążenia wyłącznie dla osób o najwyższych, ponadprzeciętnych dochodach realnych, a nie osób, które osiągnęły próg nominalnie w wyniku procesów inflacyjnych.	
7.	Art. 1 pkt 1 projektu ustawy	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	OPRP popiera podniesienie granicy pierwszego przedziału skali PIT. Jednak negatywnie ocenia wprowadzenie pośredniej stawki 24%. W ocenie OPRP dodatkowy przedział komplikuje system i pozostaje w sprzeczności z deklarowanym kierunkiem upraszczania prawa podatkowego. Rekomendują zachowanie dwóch stawek - 12% i 32% - oraz podniesienie do 140 tys. zł progu, od którego stosowana jest stawka 32%, zgodnie z rozwiązaniem przedstawionym w poselskim projekcie RPW/12830/2026.	Uwaga nieuwzględniona. OPRP pozytywnie ocenia podniesienie progu dochodu w skali i jednocześnie neguje inne zmiany w skali polegające na uczynieniu podatku bardziej progresywnym. Jak wyjaśniono w uzasadnieniu, powodem zmian w skali podatkowej jest zlikwidowanie „efektu klifu”, który istnieje przy zachowaniu jednego progu dochodu i dużej różnicy stawek podatkowych w obu przedziałach skali. Stąd wprowadzenie dodatkowego progu dochodu w wysokości 150 tys. zł i stawki podatku w przedziale powyżej 130 tys. zł do 150 tys. zł w wysokości 24%. Proponowane w piśmie podwyższenie obecnego progu 120 tys. zł do 140 tys. zł z jednoczesnym pozostawieniem dwóch stawek podatku 12% i 32% nie zlikwiduje tego zjawiska. Mamy przy tym świadomość, że wprowadzane zmiany będą wiązały się z koniecznością dostosowania systemów finansowo-księgowych w firmach (taka informacja została zawarta w OSR).
8.	Art. 1 pkt 2 projektu ustawy	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	OPRP negatywnie opiniuje zmiany w zakresie daniny solidarnościowej. OPRP postuluje pozostawienie stawki 4%. Jeżeli projektodawca poprze zmianę, powinien co najmniej przedstawić analizę wpływu na reinwestowanie zysków, samozatrudnienie, zmianę rezydencji i formy prawnej oraz zaproponować mechanizm waloryzacji progu. Należy także oddzielić skutki samej podwyżki stawki od skutków wymuszonego przejścia podatników z ryczału na opodatkowanie dochodu według skali lub podatkiem liniowym.	Uwaga nieuwzględniona. Nie znajdujemy uzasadnienia do waloryzowania progu, którego przekroczenie powoduje obowiązek zapłaty daniny solidarnościowej. Danina solidarnościowa dotyczy osób o najwyższych dochodach, a wysokość stawki tej daniny jest relatywnie niska. Zważywszy na adresatów tej normy, podwyższenie tej stawki o 1 punkt procentowy, z 4% do 5%, nie będzie znacząco odczuwalny dla tych osób.
9.	Art. 1 pkt 1 i 2 projektu ustawy	Pracodawcy RP	Pracodawcy RP negatywnie oceniają propozycję podwyższenia stawki daniny solidarnościowej z 4% do 5%, uznając ją za nieuzasadnioną. Zauważają przy tym, że limit sumy dochodów,	Uwaga nieuwzględniona. Danina solidarnościowa dotyczy osób o najwyższych dochodach, a wysokość stawki tej daniny jest relatywnie niska. Zważywszy na

			po przekroczeniu której istnieje obowiązek zapłaty daniny solidarnościowej (1 mln zł), powinien zostać podwyższony co najmniej o inflację. Dodatkowo, w ocenie Pracodawców RP, przewidziane w projekcie obciążenia przedsiębiorców przewyższają koszt zmian w podatku PIT związanych ze zmianą parametrów skali podatkowej, a od której nalicza te korzystne dla podatników zmiany oceniają jako dyskusyjne.	adresatów tej normy, podwyższenie tej stawki o 1 punkt procentowy, z 4% do 5%, nie będzie znacząco odczuwalny dla tych osób. Nie znajdujemy również uzasadnienia do podwyższenia progu dochodów, powyżej którego powstaje obowiązek zapłaty daniny solidarnościowej. Proponowane zmiany w skali są korzystne dla tzw. klasy średniej, opodatkowanej skalą podatkową. To przede wszystkim pracownicy etatowi, ale także przedsiębiorcy. Obecna skala z jednym progiem dochodu i dwiema stawkami, które różni aż 20 punktów procentowych, powoduje, że przekroczenie progu dochodu 120 tys. zł generuje znacznie wyższą zaliczkę na podatek, i tym samym pozostawia podatnikowi do dyspozycji znacząco mniej środków finansowych. Ten „efekt klifu” jest likwidowany poprzez proponowane wprowadzenie nowego przedziału dochodu z progiem 150 tys. zł i stawką podatku w przedziale powyżej 130 tys. zł do 150 tys. zł w wysokości 24%. Ze względu na ograniczenia budżetowe, te korzystne zmiany dla podatników, ale generujące ubytek wpływów z podatku PIT, musiały zostać zrównoważone zmianami proponowanymi w zakresie podwyższenia stawki daniny solidarnościowej, podwyższenia stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz wprowadzeniu zmian w ustawie o ryczałcie (m.in. obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych).
10.	Art. 1 pkt 1	NSZZ „Solidarność”	NSZZ „Solidarność” za niewystarczające uważa zmiany zaproponowane w projekcie ustawy. ZZ zauważa brak w projekcie ustawy podwyższenia kwoty wolnej od podatku do 60 tys. zł oraz to, że projektowane zmiany w skali podatkowej są adresowane do podatników o wyższych dochodach, przekraczających próg dochodu, a podatnicy o niższych dochodach nie odczuwają korzyści z tym związanych. Dodatkowo ZZ zauważa, że brak dotychczas waloryzacji progu dochodu i kosztów pracowniczych (od 2019) powoduje systematyczny wzrost obciążeń podatkowych. Przy czym ZZ jako pozytywnie ocenia wprowadzenie pośredniego przedziału w skali ze stawką 24%, ponieważ chroni ona podatników przed „szokiem” znacznej utraty dochodu do dyspozycji w końcu roku podatkowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uzasadnienie do projektu ustawy szczegółowo wyjaśnia czym kierowano się proponując zawarte w nim zmiany w ustawach o podatkach dochodowych. Po pierwsze korzystne zmiany w skali podatkowej skierowano do grupy podatników, która obecnie jest najbardziej obciążona – klasy średniej. Ze względu na systematycznie rosnące płace Polaków z każdym rokiem coraz większa ich grupa przekracza próg dochodu (120 tys. zł) i płaci od nadwyżki 32% podatku. Według danych Ministerstwa Finansów (informacja dotycząca rozliczenia podatku PIT za 2024 r. (https://www.podatki.gov.pl/poradniki-i-informatory/informacja-dotyczaca-rozliczenia-podatku-dochodowego-od-osob-fizycznych)) efektywne obciążenie podatkiem PIT dochodów mieszczących się w pierwszym przedziale skali (do 120 tys. zł) wyniosło 5,03%,

				natomiast dochodów powyżej 120 tys. zł wyniosło 15,65%. Zatem obciążenie dochodów z pierwszego przedziału skali jest relatywnie niskie, trzykrotnie niższe niż dochodów przekraczających próg 120 tys. dochodu. Zatem już przy obecnej skali osoby z pierwszego przedziału skali płacą relatywnie niski podatek PIT. Dlatego też projektowane zmiany nie były kierowane do tej grupy podatników, chociaż przez podniesienie progu dochodu do 130 tys. zł, osoby, które nieznacznie przekraczały 120 tys. zł też zyskają. Proponowane zmiany w skali mają zniwelować „efekt klifu” wynikający z różnicy stawek podatkowych wynoszącej w obecnej skali 20 punktów procentowych. Jednocześnie chodziło o to, aby zmiany te były neutralne dla finansów publicznych. Stąd zaproponowano, aby zmiany te, powodujące obniżenie wpływów z podatku PIT, zostały zrównoważone podwyższeniem stawki daniny solidarnościowej, podwyższeniem stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz wprowadzeniem zmian w ustawie o ryczałcie (m.in. obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych). Odnosnie do braku w projekcie zmian podwyższających kwotę wolną do 60 tys. zł, to jest to spowodowane kwestią finansową. Wielokrotnie wyjaśnialiśmy, w tym w odpowiedziach na interpelacje poselskie, że podniesienie kwoty wolnej od podatku jest uwarunkowane stanem finansów publicznych. To kwestie finansowe i utrzymanie stabilności finansów publicznych sprawiły, że projekt nie przewiduje podwyższenia kwoty wolnej od podatku do 60 tys. zł. Szacowany przez Ministerstwo Finansów koszt dla sektora finansów publicznych zapowiedzianych zmian w skali podatkowej w 2027 r. wyniesie ok. 10,2 mld zł w ujęciu memoriałowym, tj. ze skutkiem podatkowym przypisanym w czasie do momentu wystąpienia zdarzenia ekonomicznego – uzyskania dochodu. Z kolei podwyższenie kwoty wolnej do 60 tys. zł wiązałoby się z szacowanym kosztem dla sektora finansów publicznych w wysokości 58,6 mld zł. Znalezienie źródeł sfinansowania takiego ubytku nie byłoby możliwe bez znacznego podniesienia obciążeń dla innych grup podatników.
--	--	--	--	--

11.	Art. 1 projektu ustawy	Związek Pracodawców Business Centre Club	ZP Business Centre Club negatywnie ocenia projekt UD458 w jego obecnym kształcie. Poza kierunkowo słusznym podwyższeniem progów skali podatkowej PIT, projekt zawiera wyłącznie rozwiązania niekorzystne dla przedsiębiorców: radykalne ograniczenie dostępu do ryczału, podwyższenie stawki CIT oraz zwiększenie daniny solidarnościowej. Co więcej, nawet zmiany w PIT nie rozwiązują problemu systemowo, ponieważ nie przewidują trwałego mechanizmu automatycznej waloryzacji kwoty wolnej i progów podatkowych. BCC postuluje rozdzielenie projektu. Korzystne zmiany dotyczące progów PIT mogą być procedowane odrębnie, przy jednoczesnym wprowadzeniu trwałego mechanizmu ich indeksacji. Rozwiązania zwiększające obciążenia w CIT, ryczałcie i daninie solidarnościowej powinny natomiast zostać wycofane albo poddane osobnym, pogłębionym konsultacjom w ramach prac nad kompleksową reformą systemu podatkowego. Ewentualne niekorzystne zmiany powinny przewidywać co najmniej 12-miesięczny okres dostosowawczy, a w odniesieniu do działalności opartej na kontraktach długoterminowych – okres nie krótszy niż 24 miesiące.	Uwaga nieuwzględniona. Obecne obciążenie podatkiem PIT klasy średniej, w tym pracowników etatowych i przedsiębiorców opodatkowanych skalą podatkową, jest zbyt wysokie. Systematycznie rosnące dochody powoduje, że z roku na rok coraz więcej podatników jest obowiązanych do płacenia 32% stawki podatku od nadwyżki ponad 120 tys. zł. Dodatkowo istniejący „efekt klifu” – różnica pomiędzy stawkami w skali (12% w pierwszym przedziale i 32% w drugim) wynosząca 20 punktów procentowych powoduje, że w przekroczenie progu dochodu w skali jest mocno odczuwalne i znacząco obniża pozostające do dyspozycji podatnika środki finansowe. Zmiany zaproponowane w skali, w tym podwyższenie progu ze 120 tys. zł do 130 tys. zł, wprowadzenie pośredniego przedziału skali dla dochodów przekraczających 130 tys. zł i progiem 150 tys. zł ze stawką 24% podatku, odciąży tę grupę podatników. Wprowadzenie automatycznej waloryzacji skali podatkowej wymagałoby równoczesnego wprowadzenia innego rozwiązania skutującego zapewnieniem dodatkowych źródeł, czy wpływów dla dochodów sektora finansów publicznych, które pokryłyby powstały ubytek tych dochodów w związku z ustawową waloryzacją. Jednocześnie trudno byłoby z wyprzedzeniem precyzyjnie określić skutki finansowe takiego rozwiązania, ponieważ zależałyby one zarówno od przyjętego mechanizmu waloryzacji, jak i od zmian czynników ekonomicznych wpływających na jego funkcjonowanie. Z tego względu trudno byłoby również z góry przewidzieć rozwiązanie, które pozwalałoby na zrównoważenie skutków finansowych automatycznej waloryzacji. Względy budżetowe zadecydowały, że zmiany te (zmniejszające wpływy z podatku PIT) muszą zostać zrównoważone zwiększeniem obciążeń innych grup podatników, po to by bardziej sprawiedliwie rozłożyć obowiązki wynikające z konieczności zapewnienia państwu środków na funkcjonowanie. Stąd również uzależnienie wejścia w życie korzystnych zmian w skali od jednoczesnego wprowadzenia zmian zwiększających obciążenia dla części podatników. Dlatego też nie jest możliwe przyjęcie postulatu o rozdzieleniu projektów na dwa, tj. odrębnie ze zmianami korzystnymi w PIT i
-----	------------------------	--	--	--

				odrębnie zawierającego zmiany zwiększające obciążenia dla podatników. Brak w projekcie zmian gwarantujących możliwość sfinansowania zmian w skali podatkowej spowodowałaby destabilizację finansów publicznych, co jest nie do zaakceptowania
12.	Art. 1 projektu ustawy	Konfederacja Lewiatan	Konfederacja Lewiatan w zakresie podatku PIT zauważa, że wejście w życie ustawy spowoduje, że 1,2 mln płatników będzie musiało dostosować systemy informatyczne (w szczególności kadrowo-płacowe) do nowych stawek PIT. Zdaniem Konfederacji Lewiatan niepewność co do losów projektu powoduje, że przedsiębiorcy nie rozpoczną z wyprzedzeniem zamawiania zmian u dostawców oprogramowania, tylko poczekają do momentu, kiedy projektowane zmiany staną się obowiązującym prawem, co w praktyce oznaczać będzie brak możliwości wprowadzenia potrzebnych zmian w wymaganym terminie.	Uwaga nieuwzględniona. Jeżeli przepisy ustawy wejdą w życie w proponowanym kształcie, to od 1 stycznia 2027 r. zaczną obowiązywać także zmiany dotyczące obowiązków płatników i będą one dotyczyć wszystkich płatników podatku PIT. Zgodnie z orzecznictwem TK dla takich zmian powinien być zapewniony stosowny okres vacatio legis, co najmniej 1 miesiąc przed wejściem w życie nowych obowiązków w zakresie podatku PIT. Zaplanowany harmonogram procedowania projektu ustawy przewiduje zapewnienie takiego okresu vacatio legis.
13.	Art. 1 projektu ustawy	Związek Rzemiosła Polskiego	Związek Rzemiosła Polskiego za właściwe ocenia zmiany progów w skali podatkowej, z wyjątkiem braku stałego mechanizmu ich waloryzacji powiązanego ze wzrostem wynagrodzeń lub inflacją oraz wprowadzenia stawki 24%. ZRP uważa wprowadzenie pośredniego przedziału w skali za komplikację systemu podatkowego i tym samym rozliczeń podatkowych dla podatników, a także wzrost obciążeń administracyjnych i finansowych dla płatników. Negatywnie oceniono natomiast zmiany powodujące wzrost obciążeń podatkowych dla przedsiębiorców. Mniej krytycznie ZRP podchodzi do kwestii podwyższenia stawki daniny solidarnościowej z 4% do 5%, rozumiejąc uwarunkowania budżetowe.	Uwaga nieuwzględniona Zmiany w skali podatkowej są kierowane do klasy średniej opłacającej podatek PIT według skali podatkowej, w tym pracowników etatowych i przedsiębiorców. Obecna skala podatkowa z progiem dochodu 120 tys. zł i stawkami podatku 12% i 32% ze względu na różnicę pomiędzy nimi wynoszącą 20 punktów procentowych, stanowi spore obciążenie dla osób przekraczających ten próg dochodu. W ostatnich latach szybko rosnące dochody powodują, że coraz więcej podatników osiąga dochody przekraczające 120 tys. zł i płaci od nadwyżki 32% podatku. Stanowi to dużą różnicę w stosunku do 12% stawki w pierwszym przedziale i znacząco ogranicza dochody pozostające do ich dyspozycji. Tę niekorzystną sytuację niweluje proponowane wprowadzenie pośredniego przedziału w skali, polegającego na opodatkowaniu dochodów w przedziale powyżej 130 tys. zł do 150 tys. zł stawką 24%, a stawką 32% opodatkowanie nadwyżki przekraczającej 150 tys. zł. Jednakże te kosztowne dla finansów publicznych zmiany muszą zostać zrównoważone wprowadzeniem rozwiązań finansujących ten ubytek dochodów. Stąd też proponowane zmiany dla przedsiębiorców oraz osób osiągających dochody powyżej 1 mln zł i uzależnienie wejścia w życie korzystnych dla podatników zmian w skali podatkowej od jednoczesnego wejścia w życie zmian generujących większe obciążenia dla części podatników.

				Mamy świadomość, że zmiany w skali podatkowej mają wpływ na sposób obliczania zaliczek na podatek od pracowników, wprost wyraziliśmy to w OSR, a co za tym idzie wymagają zmian w systemach finansowo-księgowych firm. Jednakże jest to konsekwencja tych zmian, która musi zostać równolegle wprowadzona, aby nie komplikować podatnikom rozliczeń podatkowych w zeznaniu i nie generować wysokich dopłat po zakończeniu roku.
14.	Art. 1 projektu ustawy	Forum Obywatelskiego Rozwoju (FOR)	FOR za zrozumiałą uważa potrzebę złagodzenia skutków zamrożenia drugiego progu podatkowego wobec rosnącej liczby podatników objętych wyższą stawką PIT. Proponowane rozwiązanie łagodzi tzw. zimną progresję, czyli wzrost obciążeń podatkowych w warunkach inflacji. FOR zauważa brak automatycznej waloryzacji progów o inflację. Negatywnie oceniono wzrost stawki z 4% do 5% daniny solidarnościowej. W ocenie FOR proponowany pakiet zmian nie stanowi systemowej reformy podatkowej. Doraźnie łagodzi wybrane problemy, a jednocześnie zwiększa fiskalizm, komplikuje system i osłabia bodźce do wzrostu.	Uwaga nieuwzględniona W zmianach w skali podatkowej chodziło przede wszystkim o zniwelowanie „efektu klifu”, odczuwalnego przez podatników przekraczających próg dochodu (120 tys. zł) i zamiast stawki 12% obowiązanych do płacenia nadwyżki ponad 120 tys. zł 32% stawką podatku. Ta różnica wynosząca 20 punktów procentowych jest niwelowana w proponowanych zmianach do skali podatkowej, poprzez wprowadzenie dodatkowego przedziału dochodów przekraczających 130 tys. zł do 150 tys. zł ze stawką 24%. Dopiero po przekroczeniu 150 tys. zł dochodu podatnicy zapłacą od nadwyżki 32% podatku. Te korzystne dla podatników zmiany powodujące obniżkę wpływów z podatku PIT zostały zrównoważone proponowanymi zmianami dotyczącymi przedsiębiorców oraz podwyżką stawki daniny solidarnościowej. Danina solidarnościowa dotyczy osób o ponadprzeciętnie wysokich dochodach (ponad 1 mln zł), a stawka tej daniny jest relatywnie niska. Dla adresatów tej zmiany podwyżka stawki o 1 punkt procentowy nie powinna stanowić nadmiernego obciążenia. Uzależnienie wejścia w życie korzystnych zmian w skali od jednoczesnego wprowadzenia zmian zwiększających obciążenie dla części podatników jest konieczne ze względu na sytuację budżetową. Nie jest możliwe obecnie wprowadzanie zmian, które jedynie generowałyby ubytek dla sektora finansów publicznych. Stabilność finansów publicznych jest wartością konstytucyjną, ale także, a może przede wszystkim, gwarantem naszego bezpieczeństwa i sprawnego funkcjonowania państwa.
15.	Art. 1 projektu ustawy	Forum Związków Zawodowych, związek zawodowy Celnicy PL	Brak podwyższenia kwoty wolnej od podatku. Zmiany w skali podatkowej korzystne dla podatników o wyższych dochodach. Dodatkowo propozycja ustawowej waloryzacji parametrów podatkowych, tj. kwota wolna od podatku, progi podatkowe	Uwagi nieuwzględnione. Obecna skala podatkowa nadmiernie obciąża klasę średnią, w tym osoby pracujące na etacie czy prowadzące działalność opodatkowaną skalą podatkową. Zmiany zaproponowane w skali mają na celu złagodzenie osobom

			PIT, próg daniny solidarnościowej. Ograniczony zakres podwyżki daniny solidarnościowej.	przekraczającym próg dochodu (120 tys. zł) skokowy wzrost obciążenia podatkowego (aż o 20 punktów procentowych) z 12% do 32%, od nadwyżki dochodu ponad 120 tys. zł. Systematycznie rosnące dochody podatników, w tym wynagrodzenia za pracę spowodowały, że liczba podatników rozliczających PIT wg stawki 32% wzrosła w latach 2022-2025 blisko 3-krotnie (z 3,5% w 2022 r. do 9,5% w 2025 r.). Wprowadzenie automatycznej waloryzacji parametrów podatkowych wymagałoby równoczesnego wprowadzenia innego rozwiązania skutkującego zapewnieniem dodatkowych źródeł, czy wpływów dla dochodów sektora finansów publicznych, które pokryłyby powstały ubytek tych dochodów w związku z ustawową waloryzacją. Jednocześnie trudno byłoby z wyprzedzeniem precyzyjnie określić skutki finansowe takiego rozwiązania, ponieważ zależałyby one zarówno od przyjętego mechanizmu waloryzacji, jak i od zmian czynników ekonomicznych wpływających na jego funkcjonowanie. Z tego względu trudno byłoby również z góry przewidzieć rozwiązanie, które pozwalałoby na zrównoważenie skutków finansowych automatycznej waloryzacji.
Ustawa CIT				
16.	Art. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy (art. 19 ust. 1 pkt 6 CIT)	Ulve Tax & Legal Radca Prawny Tomasz Jakubiak vel Wojtczak	1. Postuluje się rezygnację z wprowadzenia stawki 22% CIT dla podatników, których przychody przekraczają równowartość 50 mln euro. Podwyższenie stawki nie uwzględnia faktycznego poziomu opodatkowania dużych przedsiębiorstw, który w wielu przypadkach już obecnie jest wyższy. Zwiększenie dochodów budżetowych powinno następować przede wszystkim poprzez uszczelnianie systemu podatkowego i wykorzystanie narzędzi kontrolnych. 2. W przypadku pozostawienia stawki 22% proponuje się wprowadzenie progresywnego mechanizmu opodatkowania. Obecna konstrukcja powoduje, że przekroczenie progu przychodowego skutkuje objęciem całego dochodu wyższą stawką podatku, co prowadzi do nieproporcjonalnego wzrostu obciążeń i efektu progowego.	1. Uwaga nieuwzględniona. Propozycja podwyższenia stawki CIT do 22% dla podatników osiągających przychody przekraczające równowartość 50 mln euro stanowi element przyjętych założeń polityki podatkowej, zmierzających do zwiększenia udziału największych podmiotów w finansowaniu wydatków publicznych. Rozwiązanie to ma charakter systemowy i nie zastępuje działań uszczelniających, które są realizowane niezależnie od zmian stawek podatkowych. 2. Uwaga nieuwzględniona. Przyjęto rozwiązanie polegające na stosowaniu jednolitej stawki podatku do całej podstawy opodatkowania podatników spełniających ustawowe kryterium przychodowe. Konstrukcja ta upraszcza rozliczenia podatkowe i ogranicza stopień skomplikowania przepisów. Kryterium przychodowe pełni funkcję kwalifikującą podatników do określonego poziomu

			3. Proponuje się ustalanie spełnienia progu 50 mln euro na podstawie przychodów wykazanych w zeznaniu rocznym za poprzedni rok podatkowy. Ostateczna wysokość przychodów często jest znana dopiero po zakończeniu rozliczeń rocznych, dlatego obecne rozwiązanie może prowadzić do niepewności co do właściwej stawki podatku.	opodatkowania, analogicznie do innych rozwiązań funkcjonujących w systemie podatkowym. 3. Uwaga nieuwzględniona. Projekt przewiduje ustalanie prawa do stosowania stawki podatku na podstawie wartości przychodów osiągniętych w roku podatkowym poprzedzającym bezpośrednio dany rok podatkowy. Dane te są znane podatnikowi przed rozpoczęciem roku, w którym stosowana jest właściwa stawka podatku, co zapewnia możliwość prawidłowego wywiązywania się z obowiązków związanych z obliczaniem zaliczek i rozliczeniem podatku. Nie zachodzi zatem potrzeba odwoływania się wyłącznie do danych wynikających ze złożonego zeznania rocznego.
17.	Art. 2 pkt 1 lit. a-b (art. 19 ustawy CIT)	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	Postulat odstąpienia od podwyższenia stawki CIT do 22%; wskazanie, że próg 50 mln euro oparty wyłącznie na przychodach nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności podatkowej przedsiębiorstw i może obejmować podmioty o niskiej rentowności. Zwrócono uwagę na brak analizy wpływu podwyżki na konkurencyjność Polski, inwestycje, koszty kapitału, ceny, łańcuchy dostaw oraz zatrudnienie. W przypadku dalszych prac postulowano oparcie regulacji na analizie rentowności przedsiębiorstw zamiast automatycznego utożsamiania wysokich przychodów z wysoką zdolnością płatniczą.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana zmiana dotyczy wyłącznie podatników osiągających najwyższe przychody. Celem regulacji jest zwiększenie udziału największych podmiotów gospodarczych w finansowaniu wydatków publicznych. Wysokość przychodów stanowi obiektywne i łatwe do zweryfikowania kryterium identyfikacji podatników prowadzących działalność na największą skalę. Celem regulacji nie jest różnicowanie opodatkowania w zależności od rentowności poszczególnych podatników.
18.	Art. 2 pkt 1 lit. a projektu ustawy (art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy CIT)	Pan Poseł Ryszard Petru	1. Postuluje się rezygnację z podwyższenia podstawowej stawki CIT do 22%. Podatek ten obciąża zysk przedsiębiorstwa, zanim zostanie on przeznaczony na inwestycje, rozwój przedsiębiorstw i wynagrodzenia pracowników. Z OSR wynika ponadto, że dodatkowe wpływy z podwyżki CIT przekraczają koszt projektowanych zmian w PIT, co oznacza wzrost łącznych obciążeń podatkowych przedsiębiorców. 2. Projektowany art. 19 ust. 1 pkt 6 nie rozstrzyga relacji do art. 19 ust. 1 pkt 1 przewidującego stawkę 19%. Podatnik spełniający przesłanki nowego pkt 6 jednocześnie spełnia przesłanki pkt 1, co może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych. Postuluje się jednoznaczne wyłączenie stosowania pkt 1 albo dodanie odpowiedniego zastrzeżenia.	1. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana zmiana dotyczy wyłącznie podatników, których przychody przekraczają równowartość 50 mln euro. Nie podziela się stanowiska, że podwyższenie stawki CIT do 22% w sposób nieproporcjonalny ograniczy możliwości inwestycyjne tych podmiotów lub wpłynie na poziom wynagrodzeń pracowników. Celem regulacji jest zwiększenie udziału największych przedsiębiorstw w finansowaniu wydatków publicznych przy zachowaniu konkurencyjności systemu podatkowego. Zysk przedsiębiorstwa stanowi nadwyżkę przychodów nad jego kosztami, przy czym, do kosztów tych zaliczane są m.in. koszty pracy czy wydatki na rozwój. Tak więc podwyższenie stawki nie ma będzie miało związku z tymi wydatkami. 2. Uwaga nieuwzględniona.

			3. Postuluje się zastąpienie progu przychodowego kryterium dochodowym albo uzupełnienie go o element uwzględniający rentowność działalności. Sam poziom przychodów nie odzwierciedla zdolności płatniczej podatnika, przez co podwyższoną stawką mogą zostać objęte podmioty o niskiej rentowności, podczas gdy bardziej dochodowi podatnicy pozostaną opodatkowani stawką 19%. 4. Postuluje się ujednolicenie zasad ustalania progu 50 mln euro z rozwiązaniami funkcjonującymi obecnie dla progu 2 mln euro w art. 19 ustawy CIT. Projekt nie przewiduje zasad dla podatników nowo utworzonych, powstałych w wyniku reorganizacji ani dla lat podatkowych krótszych lub dłuższych niż 12 miesięcy, co może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych i umożliwiać unikanie stosowania stawki 22%.	Projektowany art. 19 ust. 1 pkt 6 określa szczególną stawkę podatku mającą zastosowanie do wyodrębnionej kategorii podatników spełniających dodatkowe kryterium przychodowe. Z przepisu jednoznacznie wynika zakres jego zastosowania, dlatego regulacja nie budzi wątpliwości co do ustalenia właściwej stawki podatku. 3. Uwaga nieuwzględniona. Celem projektowanej regulacji jest wyodrębnienie grupy największych podatników. Z tego względu jako kryterium kwalifikujące przyjęto wysokość przychodów, która w sposób obiektywny i jednoznaczny pozwala zidentyfikować tę kategorię podmiotów. Oparcie regulacji na dochodowości lub rentowności prowadziłoby do odejścia od jej celu oraz zwiększałoby stopień skomplikowania przepisów. 4. Uwaga częściowo uwzględniona. Projektowany próg 50 mln euro został ustalony w oparciu o prostą i jednoznaczną metodę przeliczenia przychodów na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy roku podatkowego poprzedzającego dany rok podatkowy. Przyjęte rozwiązanie pozwala na łatwe ustalenie kręgu podatników objętych regulacją. W pozostałej części uwaga uwzględniona.
19.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Polska Rada Biznesu (PRB) Forum Obywatelskie Rozwoju FOR	1. Art. 2 pkt 1 lit. a (art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy CIT) Postuluje się rezygnację z podwyższenia stawki CIT z 19% do 22% dla podatników o przychodach przekraczających równowartość 50 mln euro. CIT jest istotnym instrumentem wpływającym na poziom inwestycji i konkurencyjność przedsiębiorstw. Projekt prowadzi do zwiększenia obciążeń fiskalnych bez jednoczesnego wprowadzenia rozwiązań ograniczających efektywną stopę opodatkowania przedsiębiorstw. 2. Art. 2 pkt 1 lit. a (art. 19 ust. 1 pkt 6 ustawy CIT) Postuluje się rezygnację z kwalifikowania podatników do stawki 22% wyłącznie na podstawie poziomu przychodów. Przychód nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności płatniczej podatnika, przez co wyższą stawką mogą zostać objęte podmioty o niskiej rentowności, podczas gdy bardziej dochodowi podatnicy o niższych przychodach pozostaną opodatkowani stawką 19%.	1. Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja dotyczy wyłącznie podatników osiągających przychody przekraczające równowartość 50 mln euro, a więc podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na największą skalę. Celem projektowanej zmiany jest zwiększenie udziału największych podatników w finansowaniu wydatków publicznych. Nie podziela się stanowiska, że samo podwyższenie stawki podatku dla tej grupy podatników uzasadnia rezygnację z projektowanego rozwiązania. 2. Uwaga nieuwzględniona. Wysokość przychodów stanowi obiektywne, proste do zastosowania i możliwe do zweryfikowania kryterium identyfikacji największych podatników. Celem projektowanej regulacji nie jest różnicowanie opodatkowania w zależności od indywidualnej rentowności podatnika, lecz objęcie podwyższoną stawką podmiotów prowadzących działalność na największą skalę.

20.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji POHiD	1. Sprzeciw wobec podwyższenia CIT dla największych podatników ze względu na ryzyko wzrostu cen, spadku konkurencyjności przedsiębiorstw oraz pogorszenia ich płynności finansowej. 2. Kryterium przychodowe 50 mln euro nie uwzględnia specyfiki branż niskomargowych i nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności płatniczej podatników. 3. Projekt powoduje tzw. efekt klifu, ponieważ nieznaczne przekroczenie progu 50 mln euro skutkuje objęciem całego dochodu stawką 22%. 4. Sieci handlowe objęte podatkiem od sprzedaży detalicznej zostaną dodatkowo obciążone podwyższoną stawką CIT, co prowadzi do kumulacji obciążeń podatkowych. 5. Podwyższenie uproszczonych zaliczek na CIT o 15,8% może negatywnie wpłynąć na płynność finansową przedsiębiorstw i ograniczyć ich możliwości inwestycyjne. 6. Postulat wyłączenia spod stawki 22% CIT podmiotów prowadzących handel żywnością lub działalność handlową (PKD 46 i 47), ewentualnie objęcia ich niższą stawką. 7. Postulat zastąpienia obecnego progu 50 mln euro mechanizmem eliminującym efekt klifu, np. stosowaniem stawki 22% wyłącznie do części dochodu lub wprowadzeniem rozwiązania progresywnego.	Uwaga nieuwzględniona. Projekt ma na celu objęcie podwyższoną stawką CIT największych podatników, a przyjęte kryterium przychodowe 50 mln euro stanowi obiektywny i prosty mechanizm identyfikacji tej grupy. Nie przewiduje się wyłączeń ani szczególnych zasad dla wybranych branż, w tym handlu, ani modyfikacji progu poprzez wprowadzenie rozwiązań ograniczających tzw. efekt klifu. Zmiana wysokości uproszczonych zaliczek jest natomiast konsekwencją podwyższenia stawki podatku dla podatników objętych regulacją.
21.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. Imperial Tobacco Polska S.A.	Wspólne uwagi BAT i Imperial Tobacco: Sprzeciw wobec podwyższenia stawki CIT do 22% dla podatników o przychodach przekraczających 50 mln euro. Kryterium przychodowe nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności płatniczej przedsiębiorstw, gdyż nie uwzględnia dochodowości i rentowności. Podwyższenie CIT może ograniczyć inwestycje, rozwój działalności oraz środki przeznaczane na innowacje. Projekt może obniżyć konkurencyjność i atrakcyjność inwestycyjną Polski oraz negatywnie wpływać na decyzje inwestycyjne podmiotów międzynarodowych. Zmiana może pogorszyć płynność finansową przedsiębiorstw.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Przyjęte rozwiązanie uwzględnia większą zdolność płatniczą takich podmiotów oraz realizuje zasadę sprawiedliwości podatkowej.

			Wskazano na negatywny wpływ projektu na stabilność i przewidywalność systemu podatkowego. Postulat odstąpienia od projektowanej podwyżki CIT. Dodatkowe uwagi BAT: Kryterium przychodowe szczególnie niekorzystnie wpływa na podmioty działające w modelu Limited Risk Distributor. Przekroczenie progu przychodowego może wynikać z inflacji, wzrostu cen surowców, energii, podatków pośrednich lub zmian kursowych, a nie ze wzrostu zysków. Podwyższenie CIT może wpływać na decyzje o lokalizacji inwestycji i funkcji biznesowych w ramach międzynarodowych grup kapitałowych. Dodatkowe uwagi Imperial Tobacco: Wskazano na kumulację obciążeń fiskalnych i regulacyjnych w branży tytoniowej (m.in. akcyza, Track & Trace, ROP). Postulat wydłużenia vacatio legis do co najmniej 6 miesięcy. Wskazano na niespójność projektu z deklarowanymi przez rząd działaniami deregulacyjnymi. Podniesiono, że projektowane rozwiązanie dotknie przede wszystkim podmiotów prawidłowo wywiązujących się z obowiązków podatkowych.	
22.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Pracodawcy RP	Sprzeciw wobec podwyższenia stawki CIT do 22% dla podatników o przychodach przekraczających 50 mln euro. Wskazano, że rozwiązanie zwiększy obciążenia przedsiębiorstw, może ograniczać inwestycje i konkurencyjność gospodarki oraz negatywnie wpływać na stabilność i przewidywalność systemu podatkowego. Podniesiono również, że konstrukcja oparta na sztywnym progu przychodowym prowadzi do tzw. efektu klifu, może skutkować nierównym traktowaniem podatników oraz zachęcać do ograniczania przychodów w celu uniknięcia wyższej stawki podatku.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Przyjęte kryterium przychodowe służy wyodrębnieniu tej grupy podatników, w związku z czym nie przewiduje się zmiany projektowanych rozwiązań.
23.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Konfederacja Lewiatan	Uwagi ogólne. Sprzeciw wobec podwyższenia stawki CIT z 19% do 22% dla podatników o przychodach przekraczających 50 mln euro.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych oraz realizację zasady sprawiedliwości podatkowej.

			Próg oparty na wysokości przychodów nie odzwierciedla rzeczywistej zdolności płatniczej ani rentowności przedsiębiorstw. Wzrost obciążeń podatkowych ograniczy środki na inwestycje, innowacje, działalność B+R oraz rozwój przedsiębiorstw. Negatywny wpływ na finansowanie transformacji energetycznej i proces dekarbonizacji gospodarki. Ryzyko spadku zatrudnienia oraz ograniczenia zamówień u dostawców i podwykonawców. Oslabienie konkurencyjności Polski i atrakcyjności inwestycyjnej kraju na tle innych państw regionu. Możliwość przenoszenia działalności lub nowych inwestycji do jurysdykcji o niższym opodatkowaniu. Ryzyko pośredniego wzrostu cen towarów i usług dla konsumentów. Nieproporcjonalne skutki dla części podmiotów sektora finansowego, przy utrzymaniu ograniczeń w zakresie rozpoznawania kosztów nieściągalnych wierzytelności. Zastrzeżenia do krótkiego vacatio legis i braku odpowiednich przepisów przejściowych, naruszających zasadę pewności i stabilności prawa. Postulat odstąpienia od podwyższenia stawki CIT od 2027 r. Za krótkie vacatio legis.	Nie przewiduje się odstąpienia od podwyższenia stawki CIT ani zmiany terminu wejścia w życie projektowanych rozwiązań.
24.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Związek Rzemiosła Polskiego	Podwyższenie CIT dla największych przedsiębiorstw może pośrednio negatywnie wpłynąć na sektor MŚP i rzemiosło, poprzez ograniczenie zamówień, presję na obniżanie wynagrodzeń podwykonawców oraz wzrost cen produktów i usług. Podwyżka obejmie przede wszystkim podmioty rzetelnie wykazujące dochody i płacące CIT w Polsce, a nie przedsiębiorstwa stosujące agresywną optymalizację podatkową. Priorytetem powinno być dalsze uszczelnianie systemu podatkowego i wyrównywanie warunków konkurencji, zamiast zwiększania obciążeń podatników prawidłowo wywiązujących się z obowiązków podatkowych.	Uwaga nieuwzględniona. Celem projektowanej regulacji jest zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Projektowana podwyżka stawki CIT ma zastosowanie do podatników spełniających ustawowe kryteria i nie przewiduje się jej uzależniania od sposobu wywiązywania się z obowiązków podatkowych ani zastąpienia innymi działaniami uszczelniającymi system podatkowy. Objęcie zakresem podmiotowym podatników będących jednostkami składowymi grup krajowych lub grup międzynarodowych w rozumieniu ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym ma na celu właśnie stosowanie 22% stawki CIT do podmiotów wchodzących w skład największych korporacji i pełni ono funkcję antyabuzystyczną (uszczelniającą system).

25.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	BCC	Postulat rezygnacji z podwyższenia CIT do 22% (ewentualnie odroczenia do 2028 r.); wskazanie, że próg 50 mln euro oparty na przychodach nie odzwierciedla zdolności podatkowej przedsiębiorstw, powoduje efekt klifu oraz może ograniczyć inwestycje finansowane z zysków zatrzymanych, szczególnie w przypadku polskich firm rodzinnych. Postulat uwzględnienia rentowności przedsiębiorstw przy stosowaniu podwyższonej stawki CIT, wskazując, że podmioty z różnych branż, np. banki, firmy budowlane i dystrybutorzy, przy podobnych przychodach osiągają istotnie różne marże. Postulat wprowadzenia rozwiązań dla długoterminowych kontraktów publicznych, umożliwiających uwzględnienie wzrostu stawki CIT przy waloryzacji wynagrodzenia wykonawców realizujących umowy zawarte przy założeniu stawki CIT 19%.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Przyjęte kryterium przychodowe służy identyfikacji tej grupy podatników, dlatego nie przewiduje się uzależnienia stosowania podwyższonej stawki od poziomu rentowności ani wprowadzania szczególnych rozwiązań dla wybranych kategorii podatników lub umów. Nie przewiduje się również zmiany terminu wejścia w życie regulacji.
26.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	ZPP postuluje: - odstąpienie od podwyższania stawki CIT do 22% wyłącznie na podstawie kryterium przychodowego wynoszącego 50 mln euro; - w przypadku kontynuowania prac - zastąpienie kryterium przychodowego kryterium dochodowym albo mechanizmem uwzględniającym również rzeczywistą rentowność, skalę obligatoryjnych kosztów i nakładów inwestycyjnych; - alternatywnie - utrzymanie stawki 19% dla podmiotów przeznaczających określoną część wypracowanego zysku na nakłady inwestycyjne i środki trwałe, przykładowo w granicach 10-20%, po uprzednim oszacowaniu skutków fiskalnych takiego rozwiązania; - rozważenie wyłączenia spod podwyższonej stawki podmiotów zarządzających strategiczną infrastrukturą, jeżeli ponoszą one znaczne, regulacyjnie determinowane nakłady na bezpieczeństwo, utrzymanie infrastruktury i transformację energetyczną; - zastosowania wobec PGK mechanizmu proporcjonalnego, analogicznego do rozwiązania przewidzianego dla PGK z udziałem banku krajowego, tak aby podwyższona stawka CIT nie obejmowała automatycznie całej podstawy opodatkowania	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Przyjęte kryterium przychodowe służy identyfikacji tej grupy podatników, dlatego nie przewiduje się uzależnienia stosowania podwyższonej stawki CIT od poziomu rentowności, skali nakładów inwestycyjnych lub specyfiki prowadzonej działalności ani wprowadzania szczególnych zasad dla poszczególnych kategorii podatników.

			grupy wyłącznie z powodu przekroczenia progu 50 mln euro przez część podmiotów wchodzących w jej skład; - doprecyzowania zasad ustalania właściwej stawki CIT oraz wysokości zaliczek, w tym w okresach przejściowych i przy zmianie skali działalności podatnika, tak aby rozliczenia opierały się na rzeczywistych danych ekonomicznych i zapewniały podatnikom przewidywalność obowiązków podatkowych	
27.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	Postulat rezygnacji z podwyższenia stawki CIT do 22%; wskazanie, że próg 50 mln euro oparty na przychodach nie odzwierciedla dochodowości przedsiębiorstw, obejmuje podmioty wysokobrotowe i niskomarżowe oraz powoduje efekt klifu. Wskazano również, że próg ten odpowiada jednemu z kryteriów definiujących średniego przedsiębiorcę w rozumieniu Prawa przedsiębiorców, przy pominięciu pozostałych kryteriów (zatrudnienia i sumy bilansowej), przez co wyższą stawką mogą zostać objęte także podmioty niebędące największymi przedsiębiorcami. W przypadku utrzymania regulacji postulowano wprowadzenie mechanizmu ograniczającego efekt klifu, doprecyzowanie zasad ustalania przychodu dla potrzeb progu 50 mln euro (w szczególności w zakresie przychodów zwolnionych, korekt, reorganizacji oraz lat podatkowych innych niż 12-miesięczne) oraz zapewnienie odpowiednich przepisów przejściowych.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Przyjęte kryterium przychodowe służy identyfikacji tej grupy podatników, dlatego nie przewiduje się uzależnienia stosowania podwyższonej stawki CIT od dodatkowych kryteriów, w tym poziomu dochodowości, zatrudnienia, sumy bilansowej lub specyfiki prowadzonej działalności. Nie przewiduje się również wprowadzenia odrębnych mechanizmów ograniczających efekt progowy.
28.	Art. 2 pkt 1 projektu ustawy (art. 19 ustawy CIT)	TOE	- Postulat rezygnacji z podwyższenia stawki CIT do 22%; wskazanie, że kryterium przychodowe nie uwzględnia specyfiki branż kapitałochłonnych i regulowanych, w szczególności sektora energetycznego, gdzie wysokie przychody nie muszą oznaczać wysokiej rentowności. Postulowano uzależnienie podwyższonej stawki nie tylko od progu 50 mln euro przychodów, ale również od osiągnięcia określonego poziomu rentowności (udziału dochodu w przychodach przekraczającego 5%). - Wskazanie, że automatyczne podwyższenie uproszczonych zaliczek o 15,8% może prowadzić do nieadekwatnych obciążeń płynnościowych, ponieważ nie uwzględnia bieżącej sytuacji przedsiębiorstwa, w tym zmian rentowności, cen energii, kosztów finansowania i inwestycji. Postulowano możliwość odstąpienia od podwyższenia zaliczek lub ich ograniczenia w	Uwaga nieuwzględniona. Projektowana regulacja ma na celu zwiększenie udziału podmiotów o największej skali działalności w finansowaniu wydatków publicznych. Przyjęte kryterium przychodowe służy identyfikacji tej grupy podatników, dlatego nie przewiduje się uzależnienia stosowania podwyższonej stawki CIT od poziomu rentowności, specyfiki branży ani bieżącej sytuacji ekonomicznej podatnika. Nie przewiduje się również zmian w projektowanych zasadach ustalania uproszczonych zaliczek. Mechanizm ten opiera się na historycznym podatku należnym wykazanym w zeznaniu podatkowym.

			przypadku istotnego spadku rentowności lub przychodów, ewentualnie nadanie mechanizmowi charakteru fakultatywnego albo umożliwienie korekty zaliczek w trakcie roku.	
29.	Art. 2 pkt 1 lit c projektu ustawy	Ulve Tax & Legal Radca Prawny Tomasz Jakubiak vel Wojtczak	Powiązania z grupami kapitałowymi jako przesłanka objęcia stawką 22% CIT (art. 2 pkt 1 lit. c Projektu) Objęcie stawką 22% CIT podmiotów, które nie uzyskały przychodów w roku poprzedzającym powyżej 50 mln EUR tylko z uwagi na przynależność do największych grup kapitałowych należy ocenić negatywnie. Skoro bowiem nie przekraczają one indywidualnie tego progu to trudno mówić, że są to podmioty o „największej skali działalności”. O ile zresztą przepisy o podatku minimalnym mogą być oceniane jako regulacje antyabuzyjne, o tyle ich logika wyraźnie rozgranicza sytuacje objęcia mechanizmami dodatkowego opodatkowania od sytuacji niespełnienia przesłanek do tego. Tymczasem komentowana propozycja zupełnie tej logiki nie odzwierciedla. Dodatkowo, sytuacja taka budzi wątpliwości co do równego traktowania podmiotów – dwa podmioty o identycznych poziomach przychodu i dochodu podlegać będą dwóm różnym stawkom CIT – tylko z uwagi na powiązania właścicielskie. Taka konstrukcja może naruszać również wynikającą z prawa unijnego zasadę niedyskryminacji. Moim zdaniem przesłanka ta powinna zatem być w całości wyeliminowana.	Uwaga nieuwzględniona. Przepis ma charakter antyabuzyny. Chodzi o sytuacje, w których działalność jest prowadzona przez wiele spółek należących do tej samej grupy, a ocena każdej z nich osobno nie pokazuje faktycznej skali działalności gospodarczej. W takich przypadkach uwzględnienie kontekstu grupowego pozwala lepiej odzwierciedlić rzeczywiste rozmiary prowadzonej działalności. Należy również pamiętać, że regulacja dotyczy wyłącznie podmiotów należących do grup osiągających co najmniej 750 mln euro przychodów rocznie (powyżej 3 mld złotych). To próg stosowany również w międzynarodowych i unijnych regulacjach dotyczących największych korporacji międzynarodowych. W praktyce rozwiązanie jest więc adresowane do największych korporacji, a nie do małych czy średnich firm. Co więcej, wyższy CIT zwiększa efektywną stawkę opodatkowania na potrzeby opodatkowania wyrównawczego, co może ograniczyć lub nawet wyeliminować konieczność zapłaty odpowiedniego podatku wyrównawczego.
30.	Art. 2 pkt 1 lit c projektu ustawy	Towarzystwo Obrotu Energia	Projekt zakłada objęcie 22% stawką również podatników będących jednostkami składowymi grupy krajowej lub międzynarodowej w rozumieniu przepisów o opodatkowaniu wyrównawczym. Takie rozwiązanie może powodować automatyczne objęcie wyższą stawką spółek, które samodzielnie nie przekraczają progu 50 mln euro przychodów, a jedynie należą do dużej grupy. Regulacja może prowadzić do nadmiernego rozszerzenia zakresu podmiotowego podwyższonej stawki i podwójnego obciążenia grup objętych już reżimem globalnego podatku minimalnego. Ponadto objęcie podwyższoną stawką CIT, podatników tylko z uwagi na bycie jednostką składową w rozumieniu przepisów ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych (dalej:	Uwaga nieuwzględniona. Preferencyjna 9% stawka CIT została wprowadzona z myślą o małych podatnikach. Tymczasem obecne przepisy pozwalają korzystać z niej także spółkom należącym do największych korporacji, jeżeli same spełniają określone limity przychodowe. W efekcie część podmiotów działających w ramach korporacji międzynarodowych o przychodach liczonych w setkach milionów lub miliardach euro może korzystać z preferencji przeznaczonej dla znacznie mniejszych przedsiębiorców. Spółka będąca częścią dużej korporacji korzysta z zaplecza finansowego, organizacyjnego i biznesowego całej grupy, dlatego jej sytuacja jest istotnie różna od sytuacji niezależnego małego przedsiębiorcy.

		ustawa o podatku wyrównawczy), spowoduje, że staną się one mniej konkurencyjne do podmiotów o tej samej skali działalności, lecz nie wchodzących w skład grupy, o których mowa w ustawie o podatku wyrównawczym. W uzasadnieniu projektu wskazano, że proponowana zmiana oznacza podwyższenie podstawowej stawki CIT o 3 punkty procentowe, tj. z 19% do 22%. Należy jednak zauważyć, że konsekwencją projektowanego przepisu może być również objęcie stawką 22% podatników, którzy obecnie spełniają warunki do stosowania preferencyjnej stawki 9% CIT, a są jednostką składową grupy w rozumieniu przepisów ustawy o podatku wyrównawczym. W rezultacie dla części podatników zmiana nie będzie oznaczała wzrostu efektywnej stawki opodatkowania o 3 punkty procentowe, lecz wzrost o 13 punktów procentowych. W związku z powyższym zasadne wydaje się doprecyzowanie projektowanych regulacji poprzez jednoznaczne wskazanie, że stawka 22% nie znajduje zastosowania do podatników spełniających warunki uprawniające do opodatkowania dochodów stawką 9% CIT. Pozwoliłoby to uniknąć niezamierzonego ograniczenia preferencji podatkowej przewidzianej dla tej kategorii podatników. Proponuje się ograniczenie stosowania art. 19 ust. 1g wyłącznie do przypadków, w których podatnik samodzielnie przekracza próg przychodowy albo gdy wykazane zostanie, że struktura grupowa została ukształtowana głównie w celu uniknięcia stosowania podwyższonej stawki. Należy doprecyzować relację projektowanej regulacji do przepisów o opodatkowaniu wyrównawczym. Proponowane brzmienie alternatywne: „1g. Stawkę, o której mowa w ust. 1 pkt 6, stosuje się do podatnika będącego jednostką składową grupy krajowej lub grupy międzynarodowej w rozumieniu odpowiednio art. 2 ust. 1 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych wyłącznie w przypadku, gdy podatnik ten spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 6 albo gdy	Podwyższenie stawki dla podmiotów należących do największych korporacji ma lepiej ukierunkować preferencje podatkowe na firmy, dla których zostały one pierwotnie stworzone. Jednocześnie ogranicza różnice w opodatkowaniu podmiotów działających w porównywalnej skali gospodarczej. W efekcie proponowane rozwiązanie ma wzmacniać sprawiedliwość podatkową, tak aby preferencyjne stawki były dostępne przede wszystkim dla rzeczywiście małych podatników, a nie dla spółek będących częścią największych korporacji. W związku z powyższym, przedstawioną propozycję należy uznać za niezasadną. Gdyby celem ustawodawcy byłoby wyłączenie podmiotów, które opodatkowane są stawką CIT na poziomie 9%, wówczas taki przepis pojawiłby się w projekcie ustawy.
--	--	---	--

			jego struktura organizacyjna, transakcje lub sposób alokacji przychodów zostały ukształtowane głównie w celu uniknięcia stosowania stawki, o której mowa w ust. 1 pkt 6. Przepisu nie stosuje się, jeżeli podatnik wykaże, że struktura grupy oraz sposób prowadzenia działalności mają uzasadnienie ekonomiczne niezależne od korzyści podatkowej.”	
31.	Art. 2 pkt 1 lit c projektu ustawy	Konfederacja Lewiatan	Podwyższona stawka CIT ma objąć nie tylko największych podatników i podatkowe grupy kapitałowe, lecz również podmioty należące do grup objętych regulacjami o opodatkowaniu wyrównawczym, niezależnie od spełnienia kryterium przychodowego 50 mln euro. A także te będące małymi podatnikami w rozumieniu ustawy o CIT, które obecnie korzystają z 9% stawki podatku na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT. W ich przypadku skutkiem regulacji byłby wzrost stawki podatku nie o 3 punkty procentowe, lecz aż o 13 punktów procentowych, czyli o prawie 145%! Wątpliwości interpretacyjne pogłębia fakt, że projekt nie ingeruje w zasady opodatkowania małych podatników będących bankami lub podatkowymi grupami kapitałowymi, do których zastosowanie znajdują szczególne regulacje określone w art. 19 ust. 1 pkt 3 w. zw. z 5 ustawy o CIT. Można zatem mieć wątpliwości, czy rzeczywistą intencją projektodawcy było całkowite pozbawienie małych podatników należących do grup krajowych lub międzynarodowych prawa do preferencyjnej stawki 9%. Projektowane rozwiązanie doprowadziłoby do nieproporcjonalnego i skokowego wzrostu obciążeń podatkowych najmniejszych podmiotów funkcjonujących w ramach grup kapitałowych. Zrównanie ich sytuacji podatkowej z największymi podmiotami grupowymi nie znajduje uzasadnienia ani w ich zdolności płatniczej, ani w deklarowanym przez projektodawcę celu regulacji. Rozwiązanie to budzi zasadnicze zastrzeżenia konstytucyjne, systemowe i celowościowe, które w naszej ocenie powinny być wzięte pod uwagę przez projektodawcę w ramach dalszego procesu legislacyjnego.	Uwaga nieuwzględniona. Preferencyjna 9% stawka CIT została wprowadzona z myślą o małych podatnikach. Tymczasem obecne przepisy pozwalają korzystać z niej także spółkom należącym do największych korporacji, jeżeli same spełniają określone limity przychodowe. W efekcie część podmiotów działających w ramach korporacji międzynarodowych o przychodach liczonych w setkach milionów lub miliardach euro może korzystać z preferencji przeznaczonej dla znacznie mniejszych przedsiębiorców. Spółka będąca częścią dużej korporacji korzysta z zaplecza finansowego, organizacyjnego i biznesowego całej grupy, dlatego jej sytuacja jest istotnie różna od sytuacji niezależnego małego przedsiębiorcy. Podwyższenie stawki dla podmiotów należących do największych korporacji ma lepiej ukierunkować preferencje podatkowe na firmy, dla których zostały one pierwotnie stworzone. Jednocześnie ogranicza różnice w opodatkowaniu podmiotów działających w porównywalnej skali gospodarczej. W efekcie proponowane rozwiązanie ma wzmacniać sprawiedliwość podatkową, tak aby preferencyjne stawki były dostępne przede wszystkim dla rzeczywiście małych podatników, a nie dla spółek będących częścią największych korporacji. Odnosząc się do kwestii antyabuzynnego charakteru przepisu, chodzi o sytuacje, w których działalność jest prowadzona przez wiele spółek należących do tej samej grupy, a ocena każdej z nich osobno nie pokazuje faktycznej skali działalności gospodarczej. W takich przypadkach uwzględnienie kontekstu grupowego pozwala lepiej odzwierciedlić rzeczywiste rozmiary prowadzonej działalności. W prawie podatkowym funkcjonują liczne rozwiązania prewencyjne, które nie wymagają indywidualnego stwierdzenia obejścia prawa. Ich celem jest ograniczenie ryzyka

		Projektodawca jest niekonsekwentny w stosowaniu zasady sprawiedliwości podatkowej, ponieważ w planowanych zmianach przewidział objęcie wyższą stawką podatkową CIT – obok dużych podatników – także niektórych podmiotów o niższych możliwościach zarobkowych. W skład dużej grupy kapitałowej mogą bowiem wchodzić spółki prowadzące działalność o stosunkowo niewielkim rozmiarze lub jednostki pełniące funkcje pomocnicze czy będące na wczesnym etapie rozwoju. Projektowane rozwiązanie budzi także istotne zastrzeżenia z punktu widzenia konstytucyjnej zasady równości wobec prawa, wyrażonej w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP oraz zasady równości i sprawiedliwości ponoszenia ciężarów publicznych, wywodzonej z art. 84 Konstytucji RP. W prawie podatkowym zasady te wymagają, aby podmioty charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą istotną były traktowane według jednakowej miary. Odmienne ukształtowanie ich sytuacji prawnopodatkowej jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy zastosowane kryterium zróżnicowania ma charakter relewantny, pozostaje w racjonalnym związku z celem regulacji oraz jest proporcjonalne do wartości uzasadniających odstępstwo od równego traktowania (np. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 grudnia 2017 r., sygn. akt SK 13/15). Należy więc zauważyć, iż projektowana regulacja może w rezultacie prowadzić do odmiennego opodatkowania dwóch podatników znajdujących się w porównywalnej sytuacji ekonomicznej. W uzasadnieniu do projektu wskazano, że projektowany art. 19 ust. 1g pełni funkcję antyabuzywną. Przepis ma bowiem w założeniu przeciwdziałać sytuacjom, w których działalność gospodarcza jest prowadzona przez sieć podmiotów należących do tej samej grupy, a indywidualna ocena tych podmiotów nie odzwierciedla ekonomicznej siły całej grupy. W naszej ocenie, prawidłowo ukształtowany przepis antyabuzyny powinien jednak wykazywać związek z zachowaniem, któremu ma przeciwdziałać. Projektowana regulacja takiego związku nie	wykorzystywania określonych struktur lub eliminowanie zachęt do ich tworzenia. Projektowany art. 19 ust. 1g pełni właśnie taką funkcję, tj.: ogranicza korzyści wynikające z rozpraszania działalności pomiędzy wiele jednostek, zapobiega sytuacji, w której duże grupy mogłyby korzystać z niższych stawek przewidzianych dla podmiotów o mniejszej skali działalności, wzmacnia neutralność form organizacyjnych prowadzenia biznesu. Należy również pamiętać, że regulacja dotyczy wyłącznie podmiotów należących do grup osiągających co najmniej 750 mln euro przychodów rocznie (powyżej 3 mld złotych). To próg stosowany również w międzynarodowych i unijnych regulacjach dotyczących największych korporacji międzynarodowych. W praktyce rozwiązanie jest więc adresowane do największych korporacji, a nie do małych czy średnich firm. Co więcej, wyższy CIT zwiększa efektywną stawkę opodatkowania na potrzeby opodatkowania wyrównawczego, co może ograniczyć lub nawet wyeliminować konieczność zapłaty odpowiedniego podatku wyrównawczego. Projektowane rozwiązanie nie narusza ani zasady równości wobec prawa wynikającej z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, ani zasady równości i sprawiedliwości ponoszenia ciężarów publicznych wywodzonej z art. 84 Konstytucji RP. Przepis nie ustanawia preferencji dostępnej wyłącznie dla wybranej kategorii podmiotów według kryteriów arbitralnych. Zastosowanie stawki jest uzależnione od obiektywnej i weryfikowalnej przesłanki, tj. posiadania statusu jednostki składowej grupy krajowej lub międzynarodowej, do której stosuje się przepisy ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym zgodnie z art. 4 tej ustawy. W konsekwencji proponowane zróżnicowanie spełnia konstytucyjne przesłanki dopuszczalności odstępstwa od zasady równości; opiera się istotną cechą, pozostaje w racjonalnym związku z celem regulacji oraz zachowuje wymóg proporcjonalności. Odnosząc się do zarzutu zaburzenia i miesza dwóch odmiennych porządków normatywnych, należy podkreślić, że projekt nie wykorzystuje mechanizmów kalkulacji podatku wyrównawczego do ustalenia podstawy opodatkowania CIT ani wysokości dochodu
--	--	---	--

			określa, tj. nie uzależnia zastosowania stawki 19% np. od braku reorganizacji dokonanej w celu uniknięcia progu przychodowego czy od posiadania uzasadnienia gospodarczego podzielonej struktury. W istocie regulacja nie przeciwdziała nadużyciu, lecz tworzy powszechną konsekwencję podatkową przynależności do dużej grupy. Obejmuje więc również struktury mające wieloletnie, pełne uzasadnienie biznesowe, regulacyjne czy organizacyjne. Dlatego uważamy, że nie jest zasadne określanie tej regulacji mianem antyabuzywnej, ponieważ znajdzie ona zastosowanie niezależnie od wystąpienia jakiegokolwiek elementu nadużycia. Projektowana stawka 22% ma zostać wprowadzona do klasycznego podatku dochodowego od osób prawnych, w którym podatnikiem pozostaje konkretna osoba prawna lub inna jednostka podlegająca CIT. Rozszerzenie podwyższonej stawki na wszystkie jednostki składowe prowadzi więc do nieuzasadnionego przeniesienia kryterium grupowego właściwego dla opodatkowania wyrównawczego do odrębnej konstrukcji stawki krajowego CIT. Zaburza to i miesza dwa odmienne porządki normatywne: grupowo-jurysdykcyjny, właściwy dla opodatkowania wyrównawczego oraz jednostkowy, właściwy dla krajowego CIT.	podlegającego opodatkowaniu. Przepisy ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym pełnią jedynie funkcję identyfikacyjną, pozwalającą określić kategorię podatników objętych szczególną stawką CIT. Ustawodawca może posługiwać się definicjami zaczerpniętymi z innych ustaw dla określenia zakresu podmiotowego regulacji. Jest to powszechnie stosowana technika legislacyjna i nie prowadzi do naruszenia spójności systemu prawa.
32.	Art. 2 pkt 1 lit. c projektu	Związek Przedsiębiorców i Pracodawców	Projektowany art. 19 ust. 1g ustawy o CIT jest zbyt szeroki Na podstawie art. 2 pkt 1 lit. c projektu podwyższona stawka ma być stosowana również do podatników będących jednostkami składowymi grup krajowych lub międzynarodowych w rozumieniu przepisów o opodatkowaniu wyrównawczym. Projektodawca uzasadnia ten przepis funkcją antyabuzywną i skalą działalności grup osiągających co najmniej 750 mln euro przychodu. Takie ujęcie może jednak objąć podwyższoną stawką także podmioty, które same nie osiągają wysokich przychodów, nie prowadzą zasadniczej działalności grupy i nie odzwierciedlają jej ekonomicznej siły. W uwagach przekazanych ZPP wskazano wprost, że może to prowadzić do nadmiernego opodatkowania jednostek pozostających poza zasadniczym profilem działalności grupy i niepowiązanych ekonomicznie z	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma charakter antyabuzywny. Chodzi o sytuację, w której działalność jest prowadzona przez wiele spółek należących do tej samej grupy, a ocena każdej z nich osobno nie pokazuje faktycznej skali działalności gospodarczej. W takich przypadkach uwzględnienie kontekstu grupowego pozwala lepiej odzwierciedlić rzeczywiste rozmiary prowadzonej działalności. Spółka będąca częścią dużej korporacji korzysta z zaplecza finansowego, organizacyjnego i biznesowego całej grupy, dlatego jej sytuacja jest istotnie różna od sytuacji niezależnego małego przedsiębiorcy. Należy również pamiętać, że regulacja dotyczy wyłącznie podmiotów należących do grup osiągających co najmniej 750 mln euro przychodów rocznie (powyżej 3 mld złotych). To próg stosowany również w międzynarodowych i unijnych regulacjach

			jej pozostałymi jednostkami. Postulat obejmuje w związku z tym wykreślenie projektowanego art. 19 ust. 1g. ZPP popiera co najmniej istotne zawężenie tej regulacji oraz powiązanie jej z rzeczywistą sytuacją ekonomiczną konkretnego podatnika.	dotyczących największych korporacji międzynarodowych. W praktyce rozwiązanie jest więc adresowane do największych korporacji, a nie do małych czy średnich firm. Co więcej, wyższy CIT zwiększa efektywną stawkę opodatkowania na potrzeby opodatkowania wyrównawczego, co może ograniczyć lub nawet wyeliminować konieczność zapłaty odpowiedniego podatku wyrównawczego.
33.	Art. 2 pkt 1 lit. c projektu	KRDP	Projektowany art. 19 ust. 1g ustawy o CIT obejmuje stawką 22% również podatników będących jednostkami składowymi grup krajowych lub międzynarodowych w roku, w którym stosuje się do nich ustawę o opodatkowaniu wyrównawczym zgodnie z jej art. 4. Stawka podwyższona znajdzie zatem zastosowanie także wtedy, gdy przychód samej jednostki jest wielokrotnie niższy od progu 50 mln euro przyjętego w art. 19 ust. 1 pkt 6. O wysokości krajowej stawki CIT rozstrzygnie w takim przypadku skonsolidowany przychód grupy, ustalany na potrzeby zupełnie innej regulacji i według progu 750 mln euro, a więc piętnastokrotnie wyższego od progu przyjętego w projektowanym pkt 6. Przynależność do grupy staje się w ten sposób samodzielną przesłanką wyższego opodatkowania, oderwaną od skali działalności prowadzonej w Polsce. Uzasadnienie przypisuje temu rozwiązaniu funkcję antyabuzywną, przepis nie zawiera jednak żadnej przesłanki nadużycia: obejmuje struktury rzeczywiste i utrwalone, niezależnie od tego, czy doszło do jakiegokolwiek podziału działalności i czy podział ten miał cel podatkowy. Środek o tak szerokim automatyzmie jest nieproporcjonalny wobec deklarowanego celu, a przeciwdziałaniu sztucznemu dzieleniu działalności służą już instrumenty ogólne. Skutkiem regulacji będzie opodatkowanie stawką 22% niewielkich spółek prowadzących zwykłą działalność gospodarczą, wyłącznie z racji struktury właścicielskiej, na którą nie mają one wpływu. KRDP wnosi o rezygnację z tej konstrukcji. Odesłanie do ustawy o opodatkowaniu wyrównawczym dodatkowo utrudnia ustalenie krajowej stawki CIT, uzależniając ją od kwalifikacji dokonywanych na poziomie całej grupy. Utrzymanie przepisu wymagałoby rozstrzygnięcia jego relacji do stawki 9% dla małych podatników, do szczególnych stawek właściwych dla banków oraz do zmiany przynależności	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma charakter antyabuzywny. Chodzi o sytuacje, w których działalność jest prowadzona przez wiele spółek należących do tej samej grupy, a ocena każdej z nich osobno nie pokazuje faktycznej skali działalności gospodarczej. W takich przypadkach uwzględnienie kontekstu grupowego pozwala lepiej odzwierciedlić rzeczywiste rozmiary prowadzonej działalności. W prawie podatkowym funkcjonują liczne rozwiązania prewencyjne, które nie wymagają indywidualnego stwierdzenia obejścia prawa. Ich celem jest ograniczenie ryzyka wykorzystywania określonych struktur lub eliminowanie zachęt do ich tworzenia. Projektowany art. 19 ust. 1g pełni właśnie taką funkcję, tj.: ogranicza korzyści wynikające z rozpraszania działalności pomiędzy wiele jednostek, zapobiega sytuacji, w której duże grupy mogłyby korzystać z niższych stawek przewidzianych dla podmiotów o mniejszej skali działalności, wzmacnia neutralność form organizacyjnych prowadzenia biznesu. Preferencyjna 9% stawka CIT została wprowadzona z myślą o małych podatnikach. Tymczasem obecne przepisy pozwalają korzystać z niej także spółkom należącym do największych korporacji, jeżeli same spełniają określone limity przychodowe. W efekcie część podmiotów działających w ramach korporacji międzynarodowych o przychodach liczonych w setkach milionów lub miliardach euro może korzystać z preferencji przeznaczonej dla znacznie mniejszych przedsiębiorców. Spółka będąca częścią dużej korporacji korzysta z zaplecza finansowego, organizacyjnego i biznesowego całej grupy, dlatego jej sytuacja jest istotnie różna od sytuacji niezależnego małego przedsiębiorcy.

			grupowej w trakcie roku podatkowego. Podatnik musi mieć możliwość ustalenia stawki właściwej dla zaliczki na podstawie informacji dostępnych mu w terminie jej płatności, a nie danych grupowych potwierdzanych po zakończeniu roku. Projekt nie określa skutków sytuacji, w której objęcie ustawą o opodatkowaniu wyrównawczym zostanie potwierdzone dopiero po upływie okresu rozliczeniowego, mimo że będzie to sytuacja typowa.	Podwyższenie stawki dla podmiotów należących do największych korporacji ma lepiej ukierunkować preferencje podatkowe na firmy, dla których zostały one pierwotnie stworzone. Jednocześnie ogranicza różnice w opodatkowaniu podmiotów działających w porównywalnej skali gospodarczej. W efekcie proponowane rozwiązanie ma wzmacniać sprawiedliwość podatkową, tak aby preferencyjne stawki były dostępne przede wszystkim dla rzeczywiście małych podatników, a nie dla spółek będących częścią największych korporacji. Należy również pamiętać, że regulacja dotyczy wyłącznie podmiotów należących do grup osiągających co najmniej 750 mln euro przychodów rocznie (powyżej 3 mld złotych). To próg stosowany również w międzynarodowych i unijnych regulacjach dotyczących największych korporacji międzynarodowych. W praktyce rozwiązanie jest więc adresowane do największych korporacji, a nie do małych czy średnich firm.
34.	Art. 2 pkt 1 lit. c projektu	Pracodawcy RP	Uważamy ponadto, że nie jest właściwe wprowadzenie, jako zasady, obowiązku stosowania stawki 22% CIT przez wszystkich podatników wchodzących w skład grup krajowych lub grup międzynarodowych w rozumieniu ustawy z dnia 6 listopada 2024 r. o opodatkowaniu wyrównawczym jednostek składowych grup międzynarodowych i krajowych. Organy podatkowe dysponują szeregiem narzędzi mających na celu przeciwdziałanie agresywnej optymalizacji podatkowej (klauzula GAAR, klauzule SAAR, przepisy dotyczące cen transferowych). Nie wydaje się właściwe wykorzystywanie stawki 22% CIT jako dodatkowego mechanizmu antyabuzynnego.	Uwaga nieuwzględniona Przepis ma charakter antyabuzynny. Chodzi o sytuacje, w których działalność jest prowadzona przez wiele spółek należących do tej samej grupy, a ocena każdej z nich osobno nie pokazuje faktycznej skali działalności gospodarczej. W takich przypadkach uwzględnienie kontekstu grupowego pozwala lepiej odzwierciedlić rzeczywiste rozmiary prowadzonej działalności. Spółka będąca częścią dużej korporacji korzysta z zaplecza finansowego, organizacyjnego i biznesowego całej grupy, dlatego jej sytuacja jest istotnie różna od sytuacji niezależnego małego przedsiębiorcy. W prawie podatkowym funkcjonują liczne rozwiązania prewencyjne, które nie wymagają indywidualnego stwierdzenia obejścia prawa. Ich celem jest ograniczenie ryzyka wykorzystywania określonych struktur lub eliminowanie zachęt do ich tworzenia. Projektowany art. 19 ust. 1g pełni właśnie taką funkcję, tj.: ogranicza korzyści wynikające z rozpraszania działalności pomiędzy wiele jednostek, zapobiega sytuacji, w której

				duże grupy mogłyby korzystać z niższych stawek przewidzianych dla podmiotów o mniejszej skali działalności, wzmacnia neutralność form organizacyjnych prowadzenia biznesu. Należy również pamiętać, że regulacja dotyczy wyłącznie podmiotów należących do grup osiągających co najmniej 750 mln euro przychodów rocznie (powyżej 3 mld złotych). To próg stosowany również w międzynarodowych i unijnych regulacjach dotyczących największych korporacji międzynarodowych. W praktyce rozwiązanie jest więc adresowane do największych korporacji, a nie do małych czy średnich firm.
35.	Art. 2 projektu ustawy	Forum Związków Zawodowych, związek zawodowy Celnicy PL	Przyjęcie kryterium przychodowego dla stosowania podwyższonej stawki CIT zamiast dochodowego lub rentowności przedsiębiorstwa.	Uwaga nieuwzględniona. Celem projektowanej regulacji jest wyodrębnienie grupy największych podatników. Z tego względu jako kryterium kwalifikujące przyjęto wysokość przychodów, która w sposób obiektywny i jednoznaczny pozwala zidentyfikować tę kategorię podmiotów. Oparcie regulacji na dochodowości lub rentowności prowadziłoby do odejścia od jej celu oraz zwiększałoby stopień skomplikowania przepisów.
Ustawa o ryczałcie				
36.	Art. 3 projektu ustawy	Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ)	OPZZ pozytywnie ocenia zmniejszenie limitu warunkującego wybór opodatkowania ryczałtem ewidencjonowanym oraz wprowadzenie nowej 17% stawki dla nadwyżki przychodów osiągniętych w trakcie roku ponad 300 tys. euro.	Uwaga pozytywna.
37.	Art. 3 projektu ustawy	Stowarzyszenie Handlu i Produkcji (SHiP)	Wykreślenie art. 3 projektu oraz odpowiednich przepisów wynikowych, pozostawienie limitu 2 mln euro i obecnych stawek ryczałtu. Niezależnie od decyzji w sprawie limitu – usunięcie projektowanej stawki 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro. Limit 250 tys. euro nie odpowiada ustawowej granicy mikroprzedsiębiorstwa. W działalności niskomarżowej, próg 300 tys. euro, po którego przekroczeniu stawka krańcowa dla nadwyżki wzrasta do 17%,	Uwagi nieuwzględnione. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców

			może sprawić, że dodatkowa sprzedaż stanie się ekonomicznie nieopłacalna.	prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Limit 250 tys. euro obowiązywał do końca 2020 r. i również nie był powiązany z definicją mikroprzedsiębiorstwa. Ustawa o ryczałcie zawiera własne kryteria dla wyboru tej formy, które nie są powiązane z prawem przedsiębiorców. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy, kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej. Opodatkowaniem według skali podatkowej jest podstawową formą opodatkowania podatkiem PIT również w przypadku działalności gospodarczej.
38.	Art. 3 projektu ustawy	Osoba fizyczna (1)	Nieuzasadnione ośmiokrotne obniżenie limitu warunkującego wybór ryczałtu, nieuzasadnione wprowadzenie stawki 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro. W związku z tym postulat wykreślenia regulacji: 1) obniżającej limit przychodów uprawniający do korzystania z ryczałtu z 2 mln euro do 250 tys. euro; 2) wprowadzającej stawkę 17% dla nadwyżki przychodów ponad 300 tys. euro.	Uwagi nieuwzględnione. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy, kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać

				z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej. Opodatkowaniem według skali podatkowej jest podstawową formą opodatkowania podatkiem PIT również w przypadku działalności gospodarczej.
39.	Art. 3 projektu ustawy	Pan Poseł Ryszard Petru	1) Obniżenie limitu przychodów warunkującego wybór ryczału z 2 mln euro do 250 tys. euro, przywraca nominalną wartość limitu obowiązującego do 2020 r. bez uwzględnienia wzrostu cen, jaki nastąpił od tego czasu. Ciężar zmiany jest przy tym pochodną skali obrotu, a nie marży ani rzeczywistego dochodu. Postuluję ustalenie limitu na poziomie pośrednim, uwzględniającym wzrost cen od 2020 r. 2) Nowa stawka 17% dla nadwyżki przychodów ponad 300 tys. euro jest stawką od przychodu, stosowaną jednolicie do wszystkich rodzajów działalności, mimo że dotychczasowe stawki ryczału zostały zróżnicowane właśnie ze względu na typową rentowność poszczególnych branż. W działalności opodatkowanej dziś stawkami 3% i 5,5%, o marży rzędu kilku procent, podatek od nadwyżki może przekroczyć dochód z niej uzyskany, co prowadzi do opodatkowania substancji majątkowej. Postulat Pana Posła: zróżnicowanie nowej stawki proporcjonalnie do stawek podstawowych, dopuszczenie opodatkowania nadwyżki na zasadach dochodowych albo rezygnację z tego elementu, skoro obniżony limit samodzielnie realizuje cel wskazany w uzasadnieniu.	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy, kierując się rachunkiem ekonomicznym. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej. Opodatkowaniem według skali podatkowej jest podstawową formą opodatkowania podatkiem PIT również w przypadku działalności gospodarczej. Uwaga nieuwzględniona. Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczału, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania, która pierwotnie adresowana była do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Obniżenie limitu oraz stawka 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro to rozwiązania, które pozwalają wrócić do tych pierwotnych założeń ryczału. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy, kierując się rachunkiem ekonomicznym.

			Projektowany art. 12 ust. 15 ustawy o ryczałcie, odczytany literalnie, wyłącza stosowanie pozostałych stawek ryczałtu w całości z chwilą osiągnięcia jakiegokolwiek nadwyżki ponad 300 tys. euro, a więc również do przychodów mieszczących się poniżej tego progu, podczas gdy z uzasadnienia wynika, że stawką 17% ma być objęta wyłącznie nadwyżka. Rozbieżność dotyczy podstawy opodatkowania i wysokości zobowiązania, a więc elementów, które stosownie do art. 217 Konstytucji RP muszą być określone w ustawie w sposób jednoznaczny. Postulat Pana Posła: nadanie przepisowi brzmienia ograniczającego wyłączenie do nadwyżki, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. b.	Projekt wprowadza jeden limit 300 tys. euro powyżej, którego zsumowane przychody z działalności gospodarczej, niezależnie od rodzaju tej działalności, mają być opodatkowane według stawki 17%. Oznacza to, że wyższą stawką będą opodatkowane tylko te przychody, które stanowią nadwyżkę ponad wskazany limit; przychody, które nie przekroczą tego limitu (ustalone zgodnie z kolejnością ich uzyskania w trakcie roku), nadal będą opodatkowane według właściwej dla danej działalności stawki. Podobnie limit 2 mln. euro, obniżony w projekcie do 250 tys. euro dotyczy wszystkich przychodów z działalności gospodarczej niezależnie od rodzaju tej działalności (handlowa, usługowa, wytwórcza, itp.). W projekcie ustawy zrezygnowano natomiast z projektowanego art. 12 ust. 15 ustawy o ryczałcie, gdyż norma w nim zapisana wynika z pozostałych ustępów art. 12 ustawy o ryczałcie.
40.	Art. 3 pkt 2 projektu ustawy	Fundacja „Dobra Legislacja”	Propozycja rezygnacji z projektowanego art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz związanego z nim ust. 15, lub co najmniej wyłączenie z jego zakresu działalności opodatkowanych dotychczas stawkami 3% i 5,5%, albo zastosowanie mechanizmu uwzględniającego rzeczywistą rentowność działalności.	Uwaga nieuwzględniona. Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczałtu, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania, która pierwotnie adresowana była do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Obniżenie limitu oraz stawka 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro to rozwiązania, które pozwalają wrócić do tych pierwotnych założeń ryczałtu. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy, kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności. W projekcie ustawy zrezygnowano natomiast z projektowanego art. 12 ust. 15 ustawy o ryczałcie, gdyż norma w nim zapisana wynika z pozostałych ustępów art. 12 ustawy o ryczałcie.
41.	Art. 3 pkt 1 lit. a projektu ustawy	„Porozumienie Zielonogórskie” Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia	Federacja negatywnie ocenia propozycję obniżenia limitu przychodów uprawniającego do korzystania z ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych – z 2 mln euro do 250 tys. euro. Jeżeli projektodawca nie odstąpi od zmiany, konieczne jest co najmniej istotne podwyższenie proponowanego limitu oraz	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się

			rozwiązanie problemu działalności prowadzonej wspólnie, w szczególności poprzez uwzględnienie liczby wspólników przy ustalaniu limitu dla spółek cywilnych i jawnych.	także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Zasady wyboru ryczałtu przez podatników prowadzących działalność samodzielnie jak również w formie spółki transparentnej obowiązują od lat na niezmiennych zasadach. Zasad tych nie zmienia również projekt. Uwaga dotycząca potrzeby uwzględnienia liczby wspólników przy ustalaniu limitu dla tych spółek, jak też możliwość wyboru ryczałtu przez wspólników spółki partnerskiej, wykracza poza zakres spraw regulowanych w projekcie.
42.	Art. 3 projektu ustawy	Polska Rada Biznesu (PRB)	Proponowane zmiany w ryczałcie idą w dobrym kierunku (próba ograniczenia arbitrażu), ale przy zastosowaniu złych instrumentów (podniesienie stawek; redukcja limitów). Rząd ponownie nie oferuje ustawowej waloryzacji limitów, komplikuje stawki, a przede wszystkim nie zrównuje składki zdrowotnej dla wszystkich JDG, co dziś preferuje wybór ryczałtowej formy opodatkowania.	Uwaga nieuwzględniona. Obowiązujący w ustawie o ryczałcie limit warunkujący wybór tej formy opodatkowania określany jest w euro. Określenie limitu w euro stanowi mechanizm o charakterze waloryzacyjnym, gdyż pozwala zachować jego względnie stałą wartość ekonomiczną mimo zmian wartości złotego. Uwaga dotycząca składki zdrowotnej wykracza poza zakres spraw regulowanych w projekcie.
43.	Art. 3 projektu ustawy	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	Rada sprzeciwia się zmianom: obniżenia z 2 mln euro do 250 tys. euro przychodów, od którego zależy możliwość stosowania ryczałtu; wprowadzenia 17% stawki od nadwyżki ponad 300 tys. euro sumy przychodów. Stawka 17% może dotyczyć podatnika, który spełnił limit na podstawie roku poprzedniego, lecz w roku bieżącym przekroczył próg 300 tys. euro sumy wskazanych przychodów, a także podatnika rozpoczynającego działalność, jeżeli korzysta z art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy o ryczałcie. Rada wnosi o utrzymanie limitu 2 mln euro i dotychczasowych stawek	Uwagi nieuwzględnione. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczałtu, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania, która pierwotnie adresowana była do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Obniżenie limitu oraz stawka 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro to rozwiązania, które pozwalają wrócić do tych pierwotnych założeń ryczałtu.

				Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności.
44.	Art. 3 projektu ustawy	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	Rzecznik MiŚ Przedsiębiorców zauważa, że: 1) projektowany limit ryczałtu ustalony na poziomie 250 tys. euro przychodu skutkować może sytuacją, w której liczna grupa przedsiębiorców będących mikroprzedsiębiorcami zostanie pozbawiona możliwości korzystania z uproszczonej formy opodatkowania. Zasadne jest odstąpienie od obniżenia limitu z 2 mln zł do 250 tys. zł albo ustalenie nowego limitu przychodów uprawniającego do stosowania ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych; 2) projektowana regulacja zastosowania 17% stawki ryczałtu do nadwyżki ponad 300 tys. euro, budzi wątpliwości co do jej spójności systemowej, racjonalności legislacyjnej i w szczególności dotkliwości w skutkach dla mikroprzedsiębiorców. Projektodawca nie przedstawił dostatecznej analizy, dlaczego próg podwyższonej stawki został ustalony właśnie na poziomie równowartości 300 tys. euro, ani też przyczyny ustalenia wysokości stawki podatku na poziomie 17% po przekroczeniu tego progu;	Uwagi nieuwzględnione. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Limit 250 tys. euro obowiązywał do końca 2020 r. i nie był powiązany z definicją mikroprzedsiębiorstwa. Ustawa o ryczałcie zawiera własne kryteria dla wyboru tej formy, które nie są powiązane z prawem przedsiębiorców. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności.
45.	Art. 3 projektu ustawy	Pracodawcy RP	Brak poparcia dla zmiany polegającej na zmniejszeniu limitu warunkującego stosowanie opodatkowania ryczałtem. Proponowaną zmianę odczują przede wszystkim polscy przedsiębiorcy. Obniżenie składki zdrowotnej płaconej przez przedsiębiorców opodatkowanych skalą lub podatkiem liniowym doprowadziłoby do ograniczenia wyboru ryczałtu. Zatem nie byłoby konieczności ograniczania w taki sposób prawa do wyboru ryczałtu.	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym.

46.	Art. 3 projektu ustawy	Forum Obywatelskiego Rozwoju (FOR)	FOR pozytywnie ocenia ograniczenie ryczału od przychodów ewidencjonowanych, który stwarza silne bodźce do arbitrażu podatkowo-składkowego. Jego szerokie stosowanie sprzyja arbitrażowi podatkowo-składkowemu i osłabia neutralność systemu, ponieważ podobne dochody mogą być opodatkowane na zupełnie różnych zasadach. Ponadto wskazuje na problem w postaci mnogości stawek, która względną opłacalność różnych form działalności i powoduje spory interpretacyjne.	Uwaga pozytywna w zakresie wprowadzenia przepisów ograniczających stosowanie ryczału. W zakresie „mnogości stawek” poza zakresem projektu ustawy.
47.	Art. 3 projektu ustawy	Związek Rzemiosła Polskiego	Związek Rzemiosła Polskiego negatywnie ocenia propozycję obniżenia limitu przychodów uprawniającego przedsiębiorców do korzystania z ryczału od przychodów ewidencjonowanych z 2 mln euro do 250 tys. euro. Szczególnie krytycznie ocenia brak mechanizmu waloryzacji proponowanego limitu. Związek Rzemiosła Polskiego zwraca również uwagę na niepokojącą częstotliwość zmian zasad dotyczących ryczału. Postulat odstąpienia od proponowanego obniżenia limitu oraz zachowania ryczału jako rzeczywiście dostępnej, prostej formy opodatkowania małej przedsiębiorczości.	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Obowiązujący w ustawie o ryczałcie limit warunkujący wybór tej formy opodatkowania określany jest w euro. Określenie limitu w euro stanowi mechanizm o charakterze waloryzacyjnym, gdyż pozwala zachować jego względnie stałą wartość ekonomiczną mimo zmian wartości złotego.
48.	Art. 3 projektu ustawy	Związek Pracodawców Business Centre Club	ZP BCC zwraca uwagę na 1) sprzeczność z deklaracjami programowymi - ten sam program dla przedsiębiorców odwoływał się do progu 2 mln euro przy kasowym rozliczeniu podatku dochodowego i przewidywał rozwiązania adresowane wprost do mikroprzedsiębiorstw. Projekt UD458 nie tylko nie wzmacnia przewidywalności prowadzenia małej działalności, lecz radykalnie ogranicza dostęp do prostej formy opodatkowania. Pozostawić limit przychodów na poziomie 2 mln euro; 2) wprowadzenie jednolitej stawki 17% od nadwyżki przychodów ponad 300 tys. euro, mimo że obecne stawki ryczału różnią się ze względu na typową kosztowość	Uwagi nieuwzględnione. Limit warunkujący stosowanie kasowego PIT wynosi 2 mln zł. Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczału, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania, która pierwotnie adresowana była do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Obniżenie limitu oraz stawka 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro to rozwiązania, które pozwalają wrócić do tych pierwotnych założeń ryczału.

			działalności. Co najmniej należy wyłączyć przychody objęte obecnie stawkami 3% i 5,5% i dodatkowo ustalić przyrost stawki proporcjonalnie do stawki właściwej dla danego rodzaju działalności.	Obowiązujący w ustawie o ryczałcie limit warunkujący wybór tej formy opodatkowania określany jest w euro. Określenie limitu w euro stanowi mechanizm o charakterze waloryzacyjnym, gdyż pozwala zachować jego względnie stałą wartość ekonomiczną mimo zmian wartości złotego. Przepis ten wprowadza jeden limit 300 tys. euro powyżej, którego przychody z działalności gospodarczej niezależnie od rodzaju tej działalności mają być opodatkowane według stawki 17%. Podobnie limit 2 mln. euro, obniżony w projekcie do 250 tys. euro dotyczy wszystkich przychodów z działalności gospodarczej niezależnie od rodzaju tej działalności (handlowa, usługowa, wytwórcza, itp.). Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności.
49.	Art. 3 projektu ustawy	Konfederacja Lewiatan	Konfederacja Lewiatan 1) negatywnie ocenia propozycję ograniczenia możliwości stosowania ryczału od przychodów ewidencjonowanych (art. 3 projektu ustawy), poprzez ograniczenie limitu uprawniającego do tej formy opodatkowania. Obniżenie limitu przychodów uprawniających do skorzystania z ryczału od przychodów ewidencjonowanych z 2 mln euro do 250 tys. euro oznacza istotnie ograniczenie ilości podmiotów, które będą mogły skorzystać ze zryczałtowanego rozliczenia; 2) uważa za niezrozumiałe proponowanie sankcyjnej 17% stawki ryczału dla firm, które osiągną przychody ponad 300 tys. euro. Fakt przekroczenia limitu uprawniającego do opodatkowania w formie ryczału, tj. 250 tys. euro, pociąga za sobą sankcję w postaci utraty prawa do opodatkowania ryczałtem z końcem roku podatkowego, wprowadzenie kolejnej sankcji, polegającej na stosowaniu stawki ryczału, która w przypadku działalności handlowej będzie prawie 6 krotnie wyższa niż stawka podstawowa (3%), jest nieakceptowalne i jednocześnie stanowi o braku zrozumienia projektodawcy realiów prowadzenia działalności gospodarczej. Postulat rezygnacji z proponowanych zmian w zakresie ryczału.	Uwagi nieuwzględnione. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczału, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania, która pierwotnie adresowana była do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Obniżenie limitu oraz stawka 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro to rozwiązania, które pozwalają wrócić do tych pierwotnych założeń ryczału. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności.

50.	Art. 3 projektu ustawy	Krajowa Rada Doradców Podatkowych (KRDP)	1) KRDP negatywnie ocenia art. 3 pkt 1 projektu, obniżający limit przychodów uprawniający do ryczału z 2 mln euro do 250 tys. euro w art. 6 ust. 4 i 6 ustawy o ryczałcie. Ciężar regulacji spadnie w konsekwencji na mikroprzedsiębiorców i małe firmy, w szczególności świadczące usługi informatyczne, medyczne, inżynierskie i doradcze oraz prowadzące działalność handlową, budowlaną i transportową. Odebranie uproszczonej formy oznacza przejście na pełną ewidencję kosztów, a więc trwały wzrost kosztów obsługi i ryzyka sporu. KRDP wnosi o zachowanie limitu 2 mln euro. 2) KDRP zauważa, że art. 3 pkt 2 projektu wprowadza w art. 12 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o ryczałcie stawkę 17% od nadwyżki ponad 300 tys. euro sumy enumeratywnie wskazanych przychodów. Projekt posługuje się zatem dwoma różnymi progami: 250 tys. euro rozstrzyga o prawie do ryczału w roku następnym, a 300 tys. euro o opodatkowaniu nadwyżki w roku bieżącym; wyliczenie nie obejmuje przy tym art. 12 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o ryczałcie, odnoszącego się do najmu prywatnego. Podatnik, którego przychód mieści się pomiędzy tymi progami, zachowa dotychczasowe stawki w roku bieżącym, tracąc jednocześnie prawo do ryczału w roku następnym, o czym przekona się dopiero po zamknięciu roku. Najpoważniejszą wadą konstrukcyjną projektowanego rozwiązania jest nakaz stosowania stawki według kolejności uzyskiwania przychodów. Uregulowania wymagają skutki korekt, przychodów powstałych tego samego dnia oraz łączenia działalności indywidualnej z udziałami w spółkach. Projektowany art. 12 ust. 15 ustawy o ryczałcie powinien wyraźnie ograniczać wyłączenie stawek podstawowych do nadwyżki objętej stawką 17%, aby wykluczyć jego odczytanie jako wyłączenia tych stawek również poniżej progu. KRDP wnosi o pozostawienie limitu ryczału na poziomie 2 mln euro, o odstąpieniu od stawki 17% ustalonej według chronologii przychodów.	Uwagi nieuwzględnione. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Obecnie przedsiębiorca, który w trakcie roku przekracza limit przychodów warunkujących wybór ryczału, traci prawo do tej formy opodatkowania dopiero od następnego roku. Oznacza to, że niezależnie od wielkości osiągniętych przychodów, do końca roku korzysta z uproszczonej formy opodatkowania, która pierwotnie adresowana była do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Przepis ten wprowadza jeden limit 300 tys. euro powyżej, którego przychody z działalności gospodarczej niezależnie od rodzaju tej działalności mają być opodatkowane według stawki 17%. Podobnie limit 2 mln. euro, obniżony w projekcie do 250 tys. euro dotyczy wszystkich przychodów z działalności gospodarczej niezależnie od rodzaju tej działalności (handlowa, usługowa, wytwórcza, itp.). Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy kierując się rachunkiem ekonomicznym. Wybierając tę formę opodatkowania, podatnik powinien brać pod uwagę ograniczenia związane z tą formą opodatkowania i profilem prowadzonej działalności. W projekcie ustawy zrezygnowano natomiast z projektowanego art. 12 ust. 15 ustawy o ryczałcie, gdyż norma w nim zapisana wynika z pozostałych ustępów art. 12 ustawy o ryczałcie.
51.	Art. 3 projektu ustawy	Forum Związków Zawodowych, związek zawodowy Celnicy PL	Radykalne obniżenie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z ryczału. Nieuprawnione utożsamianie wysokich przychodów ze zdolnością płatniczą.	Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie nowych regulacji w postaci obniżenia limitu przychodów z 2 mln euro na 250 tys. euro warunkującego możliwość korzystania z tej formy opodatkowania przez przedsiębiorców ograniczy skalę korzystania z preferencyjnych

				rozwiązań przez podmioty o wysokich przychodach. Przyczyni się także do powrotu do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Ryczałt jest fakultatywną formą opodatkowania, podatnik sam decyduje o wyborze tej formy, kierując się rachunkiem ekonomicznym. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej. Opodatkowaniem według skali podatkowej jest podstawową formą opodatkowania podatkiem PIT również w przypadku działalności gospodarczej.
Przepisy przejściowe				
52.	Art. 5 ust. 2 projektu ustawy	Fundacja „Dobra Legislacja”	Zastrzeżenia Fundacji budzi projektowany art. 5 ust. 2, który uzależnia wejście w życie korzystnej zmiany w zakresie skali podatkowej od równoczesnego wejścia w życie przepisów ograniczających możliwość korzystania z ryczałtu. Są to dwie merytorycznie odrębne decyzje legislacyjne, dotyczące różnych grup podatników i realizujące różne cele. Powiązanie wejścia w życie obu zmian powoduje, że korzyść przyznawana jednej grupie podatników staje się funkcjonalnie zależna od jednoczesnego ograniczenia uprawnienia innej grupy. Rozwiązanie to tworzy nieuzasadnione systemowo powiązanie dwóch odrębnych zmian podatkowych i budzi poważne zastrzeżenia z punktu widzenia przejrzystości i spójności procesu legislacyjnego. <u>Postulat Fundacji:</u> usunięcie warunku zawartego w art. 5 ust. 2 projektu, tak aby korzystna zmiana skali podatkowej PIT mogła wejść w życie niezależnie od ostatecznego kształtu przepisów dotyczących ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych. Jeżeli warunek ten zostanie utrzymany, wnosi się co najmniej o jego przeformułowanie w sposób niezależniący wejścia w	Uwaga nieuwzględniona. Regulacja ta jest niezbędna w zaproponowanej formie, aby zapewnić źródło finansowania dla zmian zaproponowanych w skali podatkowej. Celem było zapewnienie neutralności tych zmian dla finansów publicznych. O taki kształcie tej regulacji zdecydowały względy finansowe i konieczność zabezpieczenia stabilności finansów publicznych. Stąd przewidziano, aby zmiany te, powodujące obniżenie wpływów z podatku PIT, zostały zrównoważone podwyższeniem stawki daniny solidarnościowej, podwyższeniem stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz zmiany w ustawie o ryczałcie (obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych).

			życie zmiany skali PIT od jednoczesnego obniżenia limitu ryczałtu, lecz jedynie od daty ogłoszenia ustawy.	
53.	Art. 5 ust. 2 projektu ustawy	Pan Poseł Ryszard Petru	Warunek zawarty w art. 5 ust. 2 projektu, uzależniający stosowanie nowej skali podatkowej od wejścia w życie przepisów o CIT i o ryczałcie, odnosi się do przepisów zamieszczonych w tej samej ustawie i objętych tą samą datą wejścia w życie, jest więc w normalnym przebiegu procesu legislacyjnego pozbawiony samodzielnej treści normatywnej. Rodzi natomiast poważne ryzyko następcze: gdyby w trybie kontroli prewencyjnej Trybunał Konstytucyjny zakwestionował wyłącznie przepisy o CIT lub o ryczałcie, nie orzekając o ich nierozzerwalnym związku z całą ustawą, a ustawa została podpisana z ich pominięciem, warunek nie zostałby spełniony, mimo że dotychczasowe brzmienie art. 27 ust. 1 ustawy PIT byłoby już zastąpione. System pozostałby bez przepisu określającego stawki podatku dochodowego od osób fizycznych. Postuluję wykreślenie art. 5 ust. 2; powiązanie obniżki z jej finansowaniem może zostać wyrażone w uzasadnieniu.	Uwaga nieuwzględniona. Regulacja ta jest niezbędna w zaproponowanej formie, aby zapewnić źródło finansowania dla zmian zaproponowanych w skali podatkowej. Celem było zapewnienie neutralności tych zmian dla finansów publicznych. O takim kształcie tej regulacji zdecydowały względy finansowe i konieczność zabezpieczenia stabilności finansów publicznych. Stąd przewidziano, aby zmiany te, powodujące obniżenie wpływów z podatku PIT, zostały zrównoważone podwyższeniem stawki daniny solidarnościowej, podwyższeniem stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz zmiany w ustawie o ryczałcie (obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych). Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej. Biorąc pod uwagę odpowiedzialność za stan budżetu Państwa wyrażenie tej zasady wyłącznie w uzasadnieniu może być niewystarczające.
54.	Art. 5 ust. 2 projektu ustawy	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	Należy usunąć art. 5 ust. 2 projektu, który uzależnia stosowanie zmienionej skali PIT od wejścia w życie podwyżek CIT i obniżenia limitu ryczałtu.	Regulacja ta jest niezbędna w zaproponowanej formie, aby zapewnić źródło finansowania dla zmian zaproponowanych w skali podatkowej. Celem było zapewnienie neutralności tych zmian dla finansów publicznych. O takim kształcie tej regulacji zdecydowały względy finansowe i konieczność zabezpieczenia stabilności finansów publicznych. Stąd przewidziano, aby zmiany te, powodujące obniżenie wpływów z podatku PIT, zostały zrównoważone podwyższeniem stawki daniny solidarnościowej, podwyższeniem stawki podatku CIT dla największych podmiotów oraz zmiany w ustawie o ryczałcie (obniżenie limitu przychodów umożliwiających wybór ryczałtu od przychodów ewidencjonowanych). Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło

				finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
55.	Art. 5 ust. 2 projektu ustawy	Towarzystwo Obrotu Energią	Projekt uzależnia stosowanie korzystnych zmian w skali podatkowej w podatku dochodowym od osób fizycznych od wejścia w życie rozwiązań fiskalnych po stronie podatku dochodowego od osób prawnych oraz ryczału. Takie powiązanie może obniżać pewność prawa i utrudniać przygotowanie systemów kadrowo-płacowych oraz komunikację z pracownikami. Płatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych potrzebują jednoznacznych zasad naliczania zaliczek od 1 stycznia 2027 r.	Uwaga nieuwzględniona. Ponownie wyjaśniamy, że taka korelacja jest niezbędna, gdyż ujemny skutek zmian dla sektora finansów publicznych związany ze zmianami w skali podatkowej jest zbilansowany innymi zmianami w pozostałych ustawach. O tym, czy ustawa wejdzie w życie „najpóźniej” będzie wiadomo wraz z końcem listopada. Należy bowiem pamiętać, że ustawy zawierające niekorzystne zmiany dla podatników muszą być opublikowane w Dzienniku Ustaw najpóźniej w dniu 30 listopada dla zachowania minimalnego vacatio legis.
Ocena Skutków Regulacji				
56.	OSR	Stowarzyszenie Handlu i Produkcji (SHiP)	Uzupełnienie OSR, przeprowadzenie pogłębionych konsultacji oraz zaplanowanie ewaluacji po pierwszym i drugim pełnym roku obowiązywania regulacji. - OSR nie wyodrębnia mikroprzedsiębiorców ani nie kwantyfikuje osobno populacji objętej stawką 17%. - Model zakłada przejście wszystkich podatników tracących ryczałt na podatek liniowy. Nie uwzględnia wyboru skali podatkowej ani możliwych restrukturyzacji działalności, w tym przejścia do formy prawnej podlegającej CIT lub ryczałtowi od dochodów spółek (tzw. estoński CIT). Jednoosobowa działalność gospodarcza nie może po prostu wybrać CIT bez zmiany formy prawnej lub organizacyjnej. - Dochód ryczałtowców oszacowano na podstawie danych VAT i ZUS, a część wyników ekstrapolowano; model stosuje też uproszczony sposób ustalania limitu przychodów. - Nie oszacowano kosztu pełniejszej ewidencji księgowej, doradztwa, zmian systemów ani wpływu na płynność, zatrudnienie, ceny i inwestycje. - Nie zaplanowano ewaluacji efektów regulacji. SHiP wnosi o uzupełnienie OSR według statusu MŚP, sekcji i działów PKD, dominującej stawki ryczału, szacowanej	Uwaga nieuwzględniona. Nie można zgodzić się ze stwierdzeniem, że OSR nie wyodrębnia mikroprzedsiębiorców ani nie kwantyfikuje osobno populacji objętej stawką 17%. Analiza zakresie zawarta jest w części 7. W analizie przyjęto założenie, że osoby z przychodem powyżej projektowanego limitu będą rozliczały się za pomocą podatku liniowego. Nie uwzględniono też wyboru opodatkowania przy zastosowaniu skali podatkowej. Przyjęto, że podatnicy z przychodami powyżej 1 mln zł, wybiorą podatek liniowy ze stawką marginalną 19% a nie opodatkowanie przy zastosowaniu 32% stawki podatku. Dochód ryczałtowców oszacowano na podstawie danych VAT i ZUS z uwagi na brak informacji o dochodach w zeznaniach podatkowych tych podatników. Odnosząc się do wniosku o uzupełnienie OSR, należy zauważyć, że w części opisowej pod tabelę 6 zawarto zestawienia dot. przychodów według najliczniejszych sekcji PKD (tabela 9), według poszczególnych stawek ryczału (Tabela 15).

			rentowności, zatrudnienia, kosztów administracyjnych oraz oddzielnych skutków limitu 250 tys. euro i stawki 17%. Według tabeli w pkt 7 OSR projektodawca szacuje łączny ujemny wpływ pieniężny projektu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw w latach 2026-2036 na 93,369 mld zł, w tym 5,544 mld zł w 2027 r., 7,665 mld zł w 2028 r. i 8,209 mld zł w 2029 r. Nie należy przedstawiać tej kwoty jako prostej „straty wszystkich firm”; jest to oficjalna kategoria wpływu pieniężnego w OSR. Jej skala wymaga odrębnej analizy finansowej skutków dla mikroprzedsiębiorców oraz analizy branżowej wpływu obu mechanizmów ryczałtowych, których w OSR nie przeprowadzono.	W analizie przyjęto konserwatywne założenie, że osoby nie przekroczą stawki sankcyjnej, tj. że spełni ona swoje zadanie i osoby te będą rozliczały się za pomocą podatku liniowego. Dokonując oceny skutków finansowych zmian w ryczałcie, w modelu przyjęto założenie przejścia wszystkich podatników na podatek liniowy. Z przyjęciem tego założenia przemawiał też fakt, że wybór innego modelu biznesowego wymagałby zmiany formy prawnej lub organizacyjnej.
57.	OSR	Pan Poseł Ryszard Petru	Skutki obniżenia limitu oszacowano w ocenie skutków regulacji przy założeniu, że wszyscy podatnicy przekraczający limit przejdą na podatek liniowy, bez analizy przejścia części z nich na opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób prawnych, w tym ryczałtem od dochodów spółek, ani zaprzestania lub ograniczenia działalności. Założenie to zawyża prognozowane wpływy. Ocena skutków regulacji nie zawiera również odrębnego oszacowania skutków stawki 17%. Pan Poseł postuluje uzupełnienie oceny skutków regulacji w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona. W analizie przyjęto konserwatywne założenie, że osoby nie przekroczą stawki sankcyjnej, tj. że spełni ona swoje zadanie i osoby te będą rozliczały się za pomocą podatku liniowego. Dokonując oceny skutków finansowych zmian w ryczałcie, w modelu przyjęto założenie przejścia wszystkich podatników na podatek liniowy. Z przyjęciem tego założenia przemawiał też fakt, że wybór innego modelu biznesowego wymagałby zmiany formy prawnej lub organizacyjnej.
58.	OSR	Osoba fizyczna (1)	Dot. uwagi odnoszącej się do zmian w ryczałcie. Uzupełnienie OSR o skutki dla jednoosobowych eksporterów usług, zmian form prawnych, przenoszenia działalności poza Polskę oraz kosztów księgowych i administracyjnych.	Uwaga nieuwzględniona. OSR został opracowany zgodnie z zasadami obowiązującymi przy tworzeniu takiego dokumentu. Odnosząc się do uwagi dotyczącej uzupełnienia OSR, należy zauważyć, że wskazane skutki działań są trudne do oszacowania, ponieważ zależą one od indywidualnych decyzji każdego podatnika, który przy ich podejmowaniu kieruje się różnymi względami, w tym m. in. rachunkiem ekonomicznym.
59.	OSR	Fundacja „Dobra Legislacja”	Postulaty: 1) Uzupełnienie Oceny Skutków Regulacji o: –odrębną analizę wpływu regulacji na mikroprzedsiębiorców z rozróżnieniem branż i poziomu zatrudnienia, –pogłębione konsultacje z organizacjami branżowymi jako substytut analizy kosztowej –wobec strukturalnego braku danych o kosztach podatników ryczałtowych,	Uwaga nieuwzględniona. Dokonując oceny skutków finansowych zmian w ryczałcie w modelu przyjęto założenie przejścia podatników na podatek liniowy. Za przyjęciem tego założenia przemawiał też fakt, że wybór innego modelu biznesowego wymagałby zmiany formy prawnej lub organizacyjnej.

			–analizę alternatywnych zachowań podatników po utracie prawa do ryczału, –analizę skutków dla procesów sukcesji przedsiębiorstw, –szacunek kosztów dostosowania ponoszonych przez przedsiębiorców, –analizę potencjalnych efektów progowych i zachowań polegających na ograniczaniu lub przesuwaniu przychodów. 2) Przegląd skutków regulacji - zaplanowanie przeglądu skutków regulacji po 12 i 24 miesiącach od wejścia w życie zmian, obejmującego w szczególności liczbę podatników, którzy utracili prawo do ryczału, zmiany form opodatkowania i form prawnych działalności, liczbę zawieszanych i zamykanych	Nie zakładano też powrotu na opodatkowanie przy zastosowaniu skali podatkowej. Przyjęto założenie, że podatnicy z przychodami powyżej 1 mln zł, wybiorą podatek liniowy ze stawką marginalną 19%, a nie opodatkowanie według 32% stawki podatku.
60.	OSR	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	OSR: • nie wykazuje bezpośredniego wpływu na rynek pracy, mimo wskazania znacznej liczby pracowników zatrudnionych w grupie przedsiębiorców analizowanej przy obniżeniu limitu ryczału; • nie identyfikuje wzrostu obciążeń regulacyjnych wynikającego ze zmiany formy opodatkowania i prowadzonej ewidencji; • nie analizuje wpływu na inwestycje, ceny, płynność, kredytowanie, łańcuchy dostaw, rozwój regionalny i konkurencyjność międzynarodową; • nie wyodrębnia mikroprzedsiębiorców według definicji z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo przedsiębiorców — mimo że limit dostępu do ryczału nie jest kryterium statusu mikroprzedsiębiorcy — ani nie przedstawia odrębnej liczby podatników i skutku finansowego nowej stawki ryczału 17%; • nie przewiduje ewaluacji regulacji ani mierników dotyczących zatrudnienia, zamknięć firm, inwestycji i zmian formy prawnej.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowane rozwiązania nie zmieniają regulacji dotyczących rynku pracy. Projekt dotyczy podatników z przychodami powyżej 1 mln zł. Stanowi powrót do limitu obowiązującego przed 2021 r. , a więc do pierwotnych założeń opodatkowania ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych, czyli jako uproszczonej formy opodatkowania, która była adresowana do przedsiębiorców prowadzących działalność w niewielkich rozmiarach. Stąd nie należy oceniać go pod kątem wzrostu obciążeń regulacyjnych. Analiza w tym zakresie zawarta jest w części 7. W analizie przyjęto założenie, że osoby z przychodem powyżej projektowanego limitu będą rozliczały się za pomocą podatku liniowego. Analiza podatników/przedsiębiorców rozliczających się według poszczególnych form opodatkowania jest przeprowadzana corocznie po zakończeniu rozliczeń podatkowych. Wyniki tych analiz są publikowane na portalu internetowym MF.
61.	OSR	PRB	Postuluje się przeprowadzenie pogłębionej analizy skutków gospodarczych projektowanej podwyżki CIT. Uzasadnienie projektu koncentruje się na dodatkowych wpływach budżetowych, nie przedstawiając kompleksowej oceny wpływu	Uwaga nieuwzględniona. Projektując podwyższenie stawki CIT, wzięto pod uwagę rozwiązania, które nie będą obciążały większości podatników tego podatku (zmiana obejmie zaledwie 0,6% podatników CIT).

			zmian na inwestycje, konkurencyjność przedsiębiorstw, zatrudnienie oraz tempo wzrostu gospodarczego.	O strategiach rynkowych przedsiębiorstw decyduje wiele czynników rynkowych, i jak pokazują ostatnie lata, uwarunkowań geopolitycznych. Trudno ocenić, czy i w jakim stopniu projektowana podwyżka stawki CIT wpłynie na konkurencyjność, czy decyzje przedsiębiorstw w obszarze inwestycji, zatrudnienia.
62.	OSR	Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”	Pozytywna ocena celu zwiększenia udziału największych podatników w finansowaniu wydatków publicznych, przy jednoczesnym wskazaniu na brak analizy wpływu podwyższenia stawki CIT na zatrudnienie, wynagrodzenia i inwestycje; postulat przeprowadzenia rzetelnej oceny skutków projektu dla rynku pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Projektując podwyższenie stawki CIT, wzięto pod uwagę rozwiązania, które nie będą obciążały większości podatników tego podatku (zmiana obejmie zaledwie 0,6% podatników CIT). O strategiach rynkowych przedsiębiorstw decyduje wiele czynników rynkowych, i jak pokazują ostatnie lata, uwarunkowań geopolitycznych. Trudno ocenić, czy i w jakim stopniu projektowana podwyżka stawki CIT wpłynie na wpływ na rynek pracy (zatrudnienie, wynagrodzenia) oraz inwestycje.
63.	OSR	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Postuluje przeprowadzenie ponownej, szczegółowej analizy wpływu zmian na branże niskomargińowe oraz na ogólną konkurencyjność inwestycyjną Polski w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Dotychczasowa analiza OSR całkowicie ignoruje te aspekty, skupiając się wyłącznie na celach fiskalnych.	Uwaga nieuwzględniona. Procedowany projekt ustawa nie zmienia zasad opodatkowania przedsiębiorców, nie różnicuje więc przedsiębiorców z uwagi na osiąganą przez nich rentowność. Proponuje podwyższenie o 3 punkty procentowe stawki podatku dla 0,6% podatników CIT z przychodem powyżej 50 mln euro (ponad 200 mln zł). Kategoria ta jest stosowana przy określaniu wielkości przedsiębiorcy w prawie podatkowym i prawie przedsiębiorstw.
64.	OSR	Porozumienie Zielonogórskie Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia	Zastrzeżenia budzi przyjęte w OSR założenie, że podatnicy tracący możliwość korzystania z ryczałtu przejdą na podatek liniowy 19%. Tak radykalna zmiana warunków opodatkowania może wywołać inne zachowania. Podatnicy mogą zmieniać formę prawną prowadzenia działalności, dzielić działalność prowadzoną wspólnie, przechodzić do spółek będących podatnikami CIT albo wybierać inne dostępne prawnie sposoby organizacji i opodatkowania działalności. OSR nie modeluje w pełni tych zachowań. Co więcej, z uwagi na brak informacji o kosztach w zeznaniach ryczałtowych projektodawca musiał je szacować na podstawie innych danych. Prognozowane skutki finansowe ośmiokrotnego obniżenia limitu są zatem obciążone istotną niepewnością.	Uwaga nieuwzględniona. Dokonując oceny skutków finansowych zmian w ryczałcie, w modelu przyjęto założenie przejścia podatników na podatek liniowy. Za przyjęciem tego założenia przemawiał też fakt, że wybór innego modelu biznesowego wymagałby zmiany formy prawnej lub organizacyjnej. Nie zakładano też powrotu na opodatkowanie przy zastosowaniu skali podatkowej. Przyjęto założenie, że podatnicy z przychodami powyżej 1 mln zł, wybiorą podatek liniowy ze stawką marginalną 19%, a nie opodatkowanie według 32% stawki podatku.

65.	OSR	Krajowa Rada Doradców Podatkowych	Postuluje ujęcie w OSR nie tylko skutków dla sektora finansów publicznych, lecz także łączny wzrost obciążenia sektora przedsiębiorstw oraz koszty dostosowania ponoszone przez podatników i płatników.	Uwaga uwzględniona. Uzupełniono OSR o stwierdzenie, że mogą wystąpić koszty dostosowania systemów płacowo – księgowych po stronie przedsiębiorców, w szczególności realizujących obowiązki płatnika, w związku z projektowaną zmianą parametrów skali podatkowej. Trudno jednak oszacować skutki finansowe tych działań.
66.	OSR	Forum Związków Zawodowych, związek zawodowy Celnicy PL	Niewystarczająca analiza wariantów alternatywnych, brak planu ewaluacji reformy, niedostateczna analiza skutków behawioralnych.	Uwaga nieuwzględniona. OSR został opracowany zgodnie z zasadami obowiązującymi przy tworzeniu takiego dokumentu. Wskazane w OSR skutki działań są trudne do oszacowania, ponieważ zależą one od indywidualnych decyzji każdego podatnika, który przy ich podejmowaniu kieruje się różnymi względami, w tym m. in. rachunkiem ekonomicznym. Dokonując oceny skutków finansowych zmian w ryczałcie w modelu przyjęto założenie przejścia podatników na podatek liniowy. Za przyjęciem tego założenia przemawiał też fakt, że wybór innego modelu biznesowego wymagałby zmiany formy prawnej lub organizacyjnej. Realizacja wpływów budżetowych z PIT i CIT jest na bieżąco monitorowana i dane w tym zakresie są publikowane, zatem ewaluacja reformy również jest na bieżąco monitorowana.
Uwagi ogólne (PIT, CIT i ryczałt)				
67.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Handlu i Produkcji (SHiP)	SHiP wnioskuję, że w razie utrzymania zmian, należy przyjąć przepisy przejściowe i zachować co najmniej 12-miesięczny okres dostosowawczy. OSR wskazuje, że przed opracowaniem projektu nie prowadzono prekonsultacji, a konsultacje publiczne przewidziano na 21 dni. Przy skali oficjalnie oszacowanego wpływu na MŚP termin ten jest niewystarczający do zebrania danych branżowych, wykonania symulacji i oceny płynnościowej. SHiP postuluje spotkanie robocze z organizacjami przedsiębiorców oraz ponowne konsultacje kompletnej, uzupełnionej wersji projektu przez co najmniej 30 dni.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstępniem od zmian w skali podatkowej.

			Projekt ma wejść w życie 1 stycznia 2027 r., a prawo do ryczału w 2027 r. byłoby ustalane według nowego limitu na podstawie przychodów z 2026 r. Przedsiębiorcy podejmowali jednak decyzje o kontraktach, zapasach, inwestycjach i zatrudnieniu przy obowiązującym limicie 2 mln euro. Projekt nie zawiera wystarczającej regulacji osłonowej dla tego skutku. Jeżeli projektodawca nie odstąpi od zmian, SHiP postuluje, aby: (1) prawo do ryczału w 2027 r. ustalano według limitu 2 mln euro; (2) limit 250 tys. euro zastosowano po raz pierwszy do przychodów z 2027 r. przy ustalaniu prawa do ryczału w 2028 r.; (3) stawkę 17% stosowano najwcześniej do przychodów uzyskanych od 1 stycznia 2028 r. SHiP postuluje co najmniej 12-miesięczny okres dostosowawczy dla regulacji pogarszających sytuację przedsiębiorców. Jest to postulat legislacyjny, nie twierdzenie o bezwzględnym obowiązku ustawowym zachowania dokładnie 12 miesięcy.	
68.	Uwaga ogólna	Pan Poseł Ryszard Petru	Obniżenie limitu przychodów uprawniającego do opodatkowania ryczałem od przychodów ewidencjonowanych nie towarzyszy żaden przepis przejściowy. O prawie do ryczału w 2027 r. przesądzą przychody osiągnięte w 2026 r., a więc w okresie, w którym podatnicy podejmowali decyzje gospodarcze w zaufaniu do limitu ośmiokrotnie wyższego. Utrata prawa do ryczału oznacza zmianę formy opodatkowania, zasad ewidencji, zasad ustalania składki zdrowotnej oraz objęcie daniną solidarnościową, przy czym stosowne decyzje podatnicy musieliby podjąć w pierwszych tygodniach 2027 r., niemal bezpośrednio po ogłoszeniu ustawy. Postulat Pana Posła: odroczenie stosowania obniżonego limitu o rok albo zachowanie prawa do ryczału w 2027 r. przez podatników, którzy w 2026 r. nie przekroczyli dotychczasowego limitu.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
69.	Uwaga ogólna	Pan Poseł Ryszard Petru	Pan Poseł zwraca uwagę na harmonogram prac. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego zmiany w podatkach rozliczanych rocznie powinny zostać ogłoszone najpóźniej do dnia 30 listopada roku poprzedzającego. Przy planowanym rozpoczęciu prac sejmowych pod koniec września 2026 r. czas na rzetelne rozpatrzenie uwag z konsultacji będzie bardzo ograniczony, a	Uwaga nieuwzględniona. Termin wejścia w życie projektu ustawy określony na dzień 1 stycznia 2027 r. uzasadniony jest okolicznością, że proponowane w tym projekcie zmiany są korzystne dla 3,5 mln osób, zatem w interesie tych osób jest jak najszybsze wejście tych przepisów w życie.

			przedsiębiorcy zostaną pozbawieni realnego okresu dostosowawczego, wbrew deklarowanej przez Ministerstwo Finansów zasadzie co najmniej sześciomiesięcznego vacatio legis dla zmian podatkowych. Postulat: ukształtowanie dalszych prac, aby okres dostosowawczy był możliwie najdłuższy, a w razie niedochowania terminu ogłoszenia do dnia 30 listopada 2026 r. przesunięcie wejścia w życie ustawy o rok.	
70.	Uwaga ogólna	Osoba fizyczna (2)	Zgodnie z projektem nowy limit miałyby decydować już o prawie do ryczału w 2027 r., na podstawie przychodów osiągniętych w 2026 r. Oznacza to, że podatnik może utracić prawo do ryczału w 2027 r. wskutek przychodów osiągniętych w okresie, w którym obowiązującym limitem było jeszcze 2 mln euro, a projektowana zmiana nie była jeszcze obowiązującym prawem. Budzi to wątpliwości z punktu widzenia zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego prawa oraz realnej możliwości dostosowania działalności do nowych przepisów. Postulat: wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym przy ustalaniu prawa do ryczału w 2027 r. stosowany byłby dotychczasowy limit 2 mln euro, natomiast limit 250 tys. euro miałyby po raz pierwszy zastosowanie do przychodów osiągniętych w 2027 r., przy ustalaniu prawa do ryczału na 2028 r.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
71.	Uwaga ogólna	Fundacja „Dobra Legislacja”	1) Pozostawienie limitu przychodów uprawniającego do korzystania z ryczału na poziomie równowartości 2 mln euro. Ewentualna zmiana powinna być poprzedzona szerokimi konsultacjami i wprowadzona z co najmniej rocznym wyprzedzeniem. Jeżeli celem jest stopniowe ograniczanie ryczału do mniejszych podmiotów, właściwym rozwiązaniem byłoby obniżenie wieloetapowe z odpowiednim vacatio legis na każdym etapie. 2) W przypadku utrzymania obniżenia limitu –wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym prawo do ryczału w 2027 r. ustalone będzie na podstawie limitu obowiązującego do dnia 31 grudnia 2026 r., a nowy limit znajdzie po raz pierwszy zastosowanie do przychodów osiągniętych w 2027 r. przy ustalaniu prawa do ryczału na 2028 r.	Uwagi nieuwzględnione. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.

			3) Usunięcie warunku zawartego w art. 5 ust. 2 projektu, tak aby korzystna zmiana skali podatkowej PIT nie była uzależniona od wejścia w życie ograniczeń dotyczących ryczału.	
72.	Uwaga ogólna	Organizacja Pracodawców Rada Przedsiębiorców (OPRP)	Zapewnić co najmniej 12-miesięczne vacatio legis i pełne przepisy przejściowe. Jeżeli zmiany ryczału zostaną utrzymane, prawo do ryczału w 2027 r. należy ustalić według limitu 2 mln euro; limit 250 tys. euro po raz pierwszy zastosować do przychodów z 2027 r. przy wyborze formy na 2028 r.; stawkę 17% stosować nie wcześniej niż od 1 stycznia 2028 r.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
73.	Uwaga ogólna	Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców	Rzecznik MiŚ Przedsiębiorców wskazuje na niewystarczający okresu vacatio legis w odniesieniu zmian w ryczałcie i wnosi o rozważenie przesunięcia terminu wejścia w życie wskazanych zmian. Powołuje art. 68b ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, że w przypadku wprowadzania regulacji dotyczących zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej vacatio legis nie może być krótsze niż 6 miesięcy.	Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
74.	Uwaga ogólna	Pracodawcy RP	Zastrzeżenie co do terminu publikacji projektu ustawy, tj. przedłożenie projektu do konsultacji publicznych cztery miesiące przed przewidywanym terminem wejścia w życie; nie zostały także przeprowadzone pre-konsultacje. Pracodawcy RP postulują zaniechanie dalszych prac nad projektem ustawy. Zauważają, że projekt wymaga pogłębionej dyskusji na poziomie podstawowych założeń, tj. zasadności oczekiwanych przez projektodawcę celów oraz rzeczywistych skutków projektowanych regulacji.	Uwaga nieuwzględniona. Termin wejścia w życie projektu ustawy określony na dzień 1 stycznia 2027 r. uzasadniony jest okolicznością, że proponowane w tym projekcie zmiany są korzystne dla 3,5 mln osób, zatem w interesie tych osób jest jak najszybsze wejście tych przepisów w życie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
75.	Uwaga ogólna	Związek Rzemiosła Polskiego	Związek Rzemiosła Polskiego apeluje o konsekwentne przestrzeganie zasady minimum sześciomiesięcznego vacatio legis.	Uwaga nieuwzględniona. Termin wejścia w życie projektu ustawy określony na dzień 1 stycznia 2027 r. uzasadniony jest okolicznością, że proponowane w tym projekcie zmiany są korzystne dla 3,5 mln osób, zatem w interesie tych osób jest jak najszybsze wejście tych przepisów w życie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
76.	Uwaga ogólna	Związek Pracodawców Business Centre Club	BCC negatywnie ocenia sposób procedowania projektu. Nie do zaakceptowania jest planowane wejście niekorzystnych zmian w życie już 1 stycznia 2027 r.	Uwagi nieuwzględnione. Termin wejścia w życie projektu ustawy określony na dzień 1 stycznia 2027 r. uzasadniony jest okolicznością, że proponowane w tym projekcie zmiany są korzystne dla 3,5 mln osób, zatem w

			BCC postuluje rozdzielenie projektu. Korzystne zmiany dotyczące progów PIT mogą być procedowane odrębnie, przy jednoczesnym wprowadzeniu trwałego mechanizmu ich indeksacji. Rozwiązania zwiększające obciążenia w CIT, ryczałcie i daninie solidarnościowej powinny natomiast zostać wycofane albo poddane osobnym, pogłębionym konsultacjom w ramach prac nad kompleksową reformą systemu podatkowego. Ewentualne niekorzystne zmiany powinny przewidywać co najmniej 12-miesięczny okres dostosowawczy, a w odniesieniu do działalności opartej na kontraktach długoterminowych – okres nie krótszy niż 24 miesiące. W razie obniżenia limitu do wyboru ryczałtu, zmiana powinna być stopniowa, uwzględniać skumulowaną inflację i nie może wpływać na prawo do ryczałtu w 2027 r. na podstawie przychodów osiągniętych przed ogłoszeniem ustawy.	interesie tych osób jest jak najszybsze wejście tych przepisów w życie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
77.	Uwagi ogólne	Konfederacja Lewiatan	Sprzeciw wobec niewystarczającego vacatio legis. Nabiera to szczególnego znaczenia wobec wielokrotnie złożonych przez rządzących deklaracji o zapewnieniu co najmniej 6 miesięcznego vacatio legis dla zmian w prawie podatkowym, które wprowadzają nowe obciążenia bądź obowiązki. Konfederacja Lewiatan wskazuje także na projekt ustawy druk Sejmowy 1235 zakładający wprowadzenie sześciomiesięcznego vacatio legis dla zmian w prawie podatkowym. W razie podtrzymania obniżenia limitu warunkującego wybór ryczałtu niezbędny jest co najmniej roczny okres przejściowy, obejmujący stosowanie dotychczasowego limitu przy ocenie prawa do ryczałtu w 2027 r. na podstawie przychodów z 2026 r., oraz stopniowe dochodzenie do nowego poziomu po przedstawieniu analizy wariantowej.	Uwagi nieuwzględnione. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.
78.	Uwagi ogólne	NSZZ Solidarność	NSZZ ocenia pozytywnie zaproponowane zmiany w zakresie ryczałtu. Zauważa jednak, że zmiany te nie będą na tyle skuteczne, aby ograniczyć patologię wykorzystywania ryczałtu jako formy opodatkowania. Projektodawca ma świadomość ubytków w składce zdrowotnej, podatku oraz daninie solidarnościowej po stronie przedsiębiorców o wysokich	Uwaga pozytywna.

			dochodach, którzy korzystają z tej formy opodatkowania, jednak nie wprowadza adekwatnych rozwiązań w tym zakresie. W związku z powyższym NSZZ „Solidarność” domaga się wypracowania zmian chroniących przed patologią wypychania pracowników lub ich ucieczki od umów o pracę do jednoosobowej działalności gospodarczej – zjawiskiem przyczyniającym się do ubytków w systemie podatkowo-składkowym.	
79.	Uwagi ogólne	Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ)	Postulaty OPZZ: - zwiększenie pracowniczych kosztów uzyskania przychodu, - likwidacja arbitrażu podatkowo-składkowego między umowami, na podstawie których świadczona jest praca, - likwidacja 19% stawki podatku PIT dla osób prowadzących działalność gospodarczą, - uwzględnienie w systemie podatkowym wyższego opodatkowania majątku osób najzamożniejszych	Uwagi nieuwzględnione. Pozostają poza zakresem spraw regulowanych projektem ustawy.
80.	Uwagi ogólne	Krajowa Rada Doradców Podatkowych (KRDP)	KRDP zauważa, że zgodnie z założeniami projektu nowy limit rozstrzygnie o prawie do ryczału w 2027 r. na podstawie przychodów osiągniętych w 2026 r., a więc w roku, który w dacie ogłoszenia ustawy będzie już w przeważającej części zamknięty. Podatnik mógł przekroczyć nową granicę, zanim dowiedział się o zamiarze jej wprowadzenia, i nie ma żadnej możliwości dostosowania do niej swojego postępowania. Konstrukcja ta ma charakter retrospektywny: wiąże niekorzystny skutek prawny ze zdarzeniami zaistniałymi przed wejściem ustawy w życie. Narusza tym samym zasadę ochrony zaufania do państwa i prawa oraz zasadę ochrony interesów w toku, wywodzone z art. 2 Konstytucji RP, i wymaga szczególnego uzasadnienia, którego projekt nie zawiera.	Uwaga nieuwzględniona. Termin wejścia w życie projektu ustawy określony na dzień 1 stycznia 2027 r. uzasadniony jest okolicznością, że proponowane w tym projekcie zmiany są korzystne dla 3,5 mln osób, zatem w interesie tych osób jest jak najszybsze wejście tych przepisów w życie. Należy zauważyć, że korzystne regulacje dotyczące zmiany parametrów skali zostały wprost uzależnione od skutecznego wejścia w życie przepisów stanowiących główne źródło finansowania tych korzystnych dla podatników zmian, w tym zmian w ustawie o ryczałcie. Uwzględnienie uwagi musiałoby się wiązać z odstąpieniem od zmian w skali podatkowej.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne z dnia 21 sierpnia 2026 r.

.....
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o.
ul. Krakowiaków 48
02-255 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o.
ul. Krakowiaków 48
02-255 Warszawa
[REDACTED]

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	[REDACTED]	British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. ul. Krakowiaków 48 02-255 Warszawa
2	[REDACTED]	British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. ul. Krakowiaków 48 02-255 Warszawa
3	[REDACTED]	British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. ul. Krakowiaków 48 02-255 Warszawa
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

Stanowisko British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w konsultacjach projektu nowelizacji ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (UD 458)

W imieniu British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o. (BAT), działającej na rynku wyrobów tytoniowych oraz nikotynowych, pragniemy przedstawić opinię dotyczącą projektu ustawy udostępnionego przez Rządowe Centrum Legislacji pod numerem UD 458, przewidującego podwyższenie stawki podatku dochodowego od osób prawnych z 19% do 22% dla przedsiębiorstw osiągających przychody przekraczające równowartość 50 mln EUR.

Nasza spółka od wielu lat prowadzi w Polsce działalność handlową i dystrybucyjną, będąc jednocześnie częścią międzynarodowej grupy kapitałowej realizującej w Polsce znaczące inwestycje oraz lokującej w naszym kraju istotne funkcje biznesowe. Polska pozostaje dla Grupy jednym z najważniejszych rynków w regionie Europy Środkowo-Wschodniej, a stabilność i przewidywalność systemu podatkowego stanowi jeden z kluczowych czynników wpływających na decyzje dotyczące alokacji kapitału i lokalizacji działalności gospodarczej. W naszej ocenie projektowane rozwiązanie budzi jednak istotne wątpliwości zarówno z punktu widzenia konstrukcji proponowanego mechanizmu, jak i jego potencjalnych skutków gospodarczych.

Przede wszystkim należy wskazać, że przyjęte w projekcie kryterium przychodowe nie stanowi właściwego miernika zdolności przedsiębiorstwa do ponoszenia dodatkowych obciążeń podatkowych. Podstawą oceny potencjału ekonomicznego przedsiębiorstwa powinien być osiągany dochód lub poziom rentowności, a nie wartość sprzedaży. W wielu sektorach gospodarki, w tym w działalności dystrybucyjnej, wysoki poziom przychodów stanowi pochodną skali działalności operacyjnej i wartości sprzedawanych towarów, nie zaś poziomu generowanych zysków.

Problem ten ma szczególne znaczenie w przypadku podmiotów działających w modelu Limited Risk Distributor. W tego rodzaju strukturach wynagrodzenie lokalnej spółki jest ustalane zgodnie z zasadami cen transferowych i odpowiada ograniczonemu zakresowi funkcji, aktywów oraz ryzyk przypisanych danemu podmiotowi. Rentowność takiej spółki pozostaje zatem względnie stabilna i nie jest bezpośrednio uzależniona od poziomu osiąganych przychodów. Oznacza to, że wzrost stawki CIT nie będzie powiązany z wyższą zdolnością płatniczą przedsiębiorstwa ani z wyższym poziomem osiąganych dochodów. W efekcie projekt może prowadzić do sytuacji, w której przedsiębiorstwo osiągające bardzo wysokie przychody, lecz działające na stosunkowo niskiej marży, zostanie objęte stawką 22%, podczas gdy podmiot osiągający niższe przychody, ale jednocześnie generujący istotnie wyższą rentowność, pozostanie objęty stawką 19%. Tym samym proponowany mechanizm nie różnicuje podatników według rzeczywistej zdolności do ponoszenia ciężarów podatkowych, lecz według skali obrotu.

Dodatkowo należy podkreślić, że na wartość przychodów wpływa szereg czynników pozostających poza kontrolą przedsiębiorcy. W szczególności dotyczy to inflacji, wzrostu kosztów surowców, zmian cen energii, wzrostu podatków pośrednich czy wahań kursów walutowych. W konsekwencji przedsiębiorstwo może przekroczyć ustawowy próg przychodowy pomimo braku wzrostu faktycznych zysków lub nawet przy spadku rentowności prowadzonej działalności. W niektórych sektorach wzrost przychodów może wynikać niemal wyłącznie ze wzrostu kosztów lub podatków pośrednich zawartych w cenie produktu, bez proporcjonalnego wzrostu wyniku finansowego przedsiębiorstwa.

Przy projektowaniu takich zmian jak podwyżka stawki CIT należy również uwzględnić specyfikę funkcjonowania międzynarodowych grup kapitałowych. BAT Polska Trading jest częścią grupy prowadzącej w Polsce zarówno działalność handlową i dystrybucyjną, jak i działalność produkcyjną. Z tego względu skutki projektowanych zmian należy analizować nie tylko z perspektywy pojedynczego podmiotu, lecz również ich wpływu na decyzje inwestycyjne podejmowane na poziomie całej Grupy. W międzynarodowych grupach kapitałowych poszczególne projekty inwestycyjne konkurują o ograniczone środki kapitałowe, a przy podejmowaniu decyzji dotyczących ich realizacji uwzględnia się między innymi przepływy pieniężne po

opodatkowaniu, stopę zwrotu z inwestycji, okres zwrotu nakładów oraz poziom ryzyka regulacyjnego. Co istotne, decyzje inwestycyjne w grupach często nie sprowadzają się do wyboru pomiędzy realizacją inwestycji a rezygnacją z niej, lecz pomiędzy realizacją porównywalnych projektów w różnych państwach. Podwyższenie stawki CIT do 22% spowoduje, że Polska stanie się jedną z wyżej opodatkowanych jurysdykcji w regionie. W takich warunkach inwestycje, które w innych okolicznościach mogłyby zostać ulokowane w Polsce, mogą zostać skierowane do innych jurysdykcji oferujących korzystniejsze warunki prowadzenia działalności gospodarczej i realizacji projektów inwestycyjnych.

Projektowana zmiana może również negatywnie wpływać na płynność finansową przedsiębiorstw. W przypadku podmiotów prowadzących działalność dystrybucyjną, działalność operacyjną wiąże się z koniecznością utrzymywania znaczącego kapitału obrotowego oraz finansowania zapasów. Wyższa stawka CIT oznacza zmniejszenie ilości środków pozostających do dyspozycji przedsiębiorstwa po opodatkowaniu, pomimo braku zmian w modelu biznesowym lub poziomie realizowanych funkcji. Wyższe obciążenia podatkowe mogą tym samym skutkować zwiększeniem zapotrzebowania na finansowanie oraz ograniczeniem środków dostępnych na rozwój działalności i inwestycje.

Wpływ projektowanej regulacji nie ogranicza się przy tym wyłącznie do wysokości bieżących obciążeń podatkowych. Mniejsza ilość środków pozostających do dyspozycji przedsiębiorstw po opodatkowaniu może oznaczać ograniczenie środków przeznaczanych na rozwój działalności, modernizację procesów, wdrażanie nowych technologii oraz realizację projektów transformacyjnych. Może to również wpływać na decyzje dotyczące lokalizacji nowych funkcji biznesowych. Polska konkuruje bowiem nie tylko o inwestycje produkcyjne, ale również o funkcje handlowe, dystrybucyjne, sprzedażowe, finansowe, podatkowe, compliance oraz centra usług wspólnych. Nawet relatywnie niewielkie różnice w poziomie opodatkowania mogą wpływać na ocenę atrakcyjności poszczególnych jurysdykcji i decyzje podejmowane przez inwestorów międzynarodowych.

Nie bez znaczenia pozostaje również wpływ proponowanej zmiany na przewidywalność systemu podatkowego. Dla inwestorów międzynarodowych stabilność oraz możliwość długoterminowego planowania są często równie istotne jak sam poziom opodatkowania. W ostatnich latach przedsiębiorcy funkcjonujący w Polsce mierzyli się z licznymi zmianami podatkowymi i regulacyjnymi wpływającymi na warunki prowadzenia działalności gospodarczej. W tym kontekście kolejna istotna zmiana dotycząca największych przedsiębiorstw może zostać odebrana jako sygnał zwiększonej niestabilności regulacyjnej. Dla podmiotów funkcjonujących w ramach międzynarodowych grup kapitałowych przewidywalność otoczenia prawnopodatkowego stanowi jeden z kluczowych czynników uwzględnianych przy planowaniu działalności oraz podejmowaniu decyzji inwestycyjnych.

Wreszcie należy zwrócić uwagę na możliwość wystąpienia skutków przeciwnych do zamierzonych. Choć podwyższenie stawki CIT może krótkoterminowo zwiększyć dochody budżetowe, w dłuższym okresie istnieje ryzyko ograniczenia skali nowych inwestycji, reinwestycji oraz lokowania nowych funkcji biznesowych. W przypadku grup międzynarodowych decyzje dotyczące alokacji kapitału podejmowane są w oparciu o porównanie atrakcyjności poszczególnych jurysdykcji. Jeżeli wyższe opodatkowanie będzie wpływało na ograniczenie nowych przedsięwzięć realizowanych w Polsce, długoterminowy efekt fiskalny projektowanej regulacji może okazać się niższy od zakładanego.

Przedkładając powyższe argumenty, wskazujemy na potrzebę odstąpienia od proponowanego mechanizmu podwyższenia stawki podatku dochodowego od osób prawnych w oparciu o kryterium przychodowe. W naszej ocenie ewentualne zmiany w systemie podatkowym powinny uwzględniać rzeczywistą rentowność przedsiębiorstw, specyfikę poszczególnych modeli biznesowych oraz wpływ nowych regulacji na decyzje inwestycyjne podejmowane przez przedsiębiorców działających w Polsce i międzynarodowe grupy kapitałowe.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	Wydruk informacji z KRS z dnia 10.09.2026	
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia: _____ (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
	10.09.2026	
	10.09.2026	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia (podpisy)		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
- Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.

3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

**ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM**

*Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne
(numer z wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, UD458)*

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**

Imperial Tobacco Polska S.A.

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne

3. Adres do korespondencji i adres e-mail:

Jankowice, ul. Przemysłowa 1, 62-080 Tarnowo Podgórne

**B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU
WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM**

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1.		
2.		

**C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM
INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY**

W imieniu Imperial Tobacco Polska S.A., zgłaszamy zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (numer z wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, UD458).

Przedmiotem ochrony jest interes Imperial Tobacco Polska S.A., który jest częścią międzynarodowej spółki Imperial Brands PLC z siedzibą w Bristolu. Firma jest jednym z wiodących producentów wyrobów tytoniowych i nikotynowych w Polsce, jak i na świecie, zatem proponowane zapisy ustawy w istotnym zakresie wpływają na prowadzone przez naszą firmę działania biznesowe.

Biorąc uwagę powyższe, pragniemy przedstawić nasze postulaty:

1. Uniknięcie kumulacji obowiązków fiskalnych i prawnych.

Projektowana podwyżka podatku dochodowego od osób prawnych (CIT) z 19% do 22% dla przedsiębiorców osiągających przychody powyżej 50 mln euro rocznie stanowiłaby kolejne znaczące obciążenie dla przedsiębiorców działających w sektorze wyrobów tytoniowych i nikotynowych, którzy już obecnie funkcjonują w otoczeniu charakteryzującym się bardzo wysokim poziomem regulacji i obciążeń administracyjnych. W perspektywie najbliższych miesięcy przedsiębiorcy z branży będą zobowiązani do dostosowania się do kolejnych zmian regulacyjnych, w tym zaplanowanych na rok 2027 podwyżek stawek podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe i nikotynowe oraz planowanych zmian w strukturze opodatkowania papierosów elektronicznych i urządzeń do podgrzewania tytoniu. **Równolegle prowadzone są prace dotyczące modyfikacji systemu Track & Trace oraz wdrożenia rozszerzonej odpowiedzialności producenta (ROP).** Zmiany związane z systemem **Track & Trace mogą oznaczać przede wszystkim wyzwania logistyczne.** W przypadku ROP, zaproponowana w procedowanym obecnie projekcie ustawy o zmianie ustawy o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (nr z wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów, UC100) koncepcja modelu ROP **wiąże się ze wzrostem opłat dla przedsiębiorców.**

W konsekwencji przedsiębiorcy ponoszą nie tylko bezpośrednie koszty podatkowe, lecz również stale rosnące koszty dostosowawcze, organizacyjne i administracyjne związane z kolejnymi obowiązkami nakładanymi przez ustawodawcę. W takich warunkach wprowadzanie dodatkowego obciążenia w postaci wyższego podatku dochodowego należy uznać za rozwiązanie trudne do uzasadnienia z punktu widzenia stabilności i konkurencyjności prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

2. Ochrona inwestycji i ich wpływu na rynek pracy.

Podwyższenie efektywnego poziomu opodatkowania przedsiębiorstw oznacza zmniejszenie środków finansowych pozostających do dyspozycji firm na inwestycje, rozwój działalności oraz wdrażanie innowacji. W praktyce wyższy CIT przekłada się na ograniczenie możliwości finansowania nowych projektów, modernizacji zakładów produkcyjnych, inwestycji infrastrukturalnych czy zwiększania zatrudnienia.

Skutki takich zmian mogą być szczególnie odczuwalne na poziomie regionalnym, gdzie duże przedsiębiorstwa pozostają istotnymi inwestorami, pracodawcami oraz podatnikami. Ograniczenie środków przeznaczanych na rozwój działalności gospodarczej może negatywnie wpływać zarówno na lokalny rynek pracy, jak i na tempo rozwoju gospodarczego regionów, w których przedsiębiorstwa prowadzą swoją działalność.

3. Zapewnienie przewidywalności prawa oraz odpowiedniego vacatio legis.

Jednym z kluczowych warunków prowadzenia działalności gospodarczej jest stabilność i przewidywalność systemu podatkowego. Projektowana zmiana została przedstawiona w sposób nagły, bez odpowiednio długiego okresu przygotowawczego umożliwiającego przedsiębiorcom uwzględnienie nowych obciążeń w procesach planowania finansowego, inwestycyjnego i operacyjnego.

Szczególnie istotne jest, że proponowana podwyżka miałaby charakter bezprecedensowy. Obowiązująca obecnie podstawowa stawka podatku CIT na poziomie **19% pozostaje niezmienną od 2004 roku, a więc od ponad 22 lat**. Przedsiębiorcy podejmowali decyzje inwestycyjne, lokowali kapitał oraz budowali długoterminowe strategie biznesowe w oparciu o utrzymującą się przez ponad dwie dekady stabilność jednego z kluczowych elementów systemu podatkowego. Tak istotna zmiana po tak długim okresie obowiązywania niezmiennych zasad może negatywnie wpłynąć na poczucie pewności prawa oraz ocenę przewidywalności polskiego otoczenia regulacyjnego przez krajowych i zagranicznych inwestorów.

Dodatkowe wątpliwości budzi również długość przewidzianego *vacatio legis*. Zgodnie z projektem nowe regulacje miałyby wejść w życie już od początku stycznia 2027 r., co oznacza, że przedsiębiorcy otrzymaliby niecałe cztery miesiące na przygotowanie się do tak istotnej zmiany. W przypadku zmian dotyczących podstawowych parametrów systemu podatkowego, wpływających bezpośrednio na rentowność działalności, planowanie inwestycji i budżetowanie kolejnych lat działalności, standardem powinno być zapewnienie **co najmniej sześciomiesięcznego okresu dostosowawczego**. Krótszy termin istotnie ogranicza możliwość odpowiedzialnego planowania działalności gospodarczej oraz zwiększa niepewność regulacyjną. Warto podkreślić, że konieczność zapewnienia co najmniej **sześciomiesięcznego *vacatio legis*** wynika wprost z **art. 68b ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców**. Jednocześnie w Sejmie trwają prace nad **rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (druk nr 1235) przewidującym wprowadzenia 6-miesięcznego okresu *vacatio legis* dla projektów ustaw podatkowych**. Projekt ten został przygotowany przez Ministerstwo Finansów i przyjęty przez Radę Ministrów, stanowiąc element rządowego pakietu deregulacyjnego mającego zwiększyć stabilność i przewidywalność prawa podatkowego. Choć rozwiązania te nie zostały jeszcze ostatecznie uchwalone, kierunek proponowanych zmian jednoznacznie odzwierciedla aktualne stanowisko Rady Ministrów w zakresie standardów tworzenia prawa podatkowego. W konsekwencji zasadne wydaje się oczekiwanie, że również obecnie procedowane projekty ustaw podatkowych będą projektowane i oceniane z uwzględnieniem zasad, które sam rząd uznaje za pożądane i zamierza wprowadzić do porządku prawnego.

Należy również podkreślić, że projektowane rozwiązanie dotknie przede wszystkim przedsiębiorców prowadzących rzeczywistą działalność gospodarczą w Polsce oraz terminowo wywiązujące się ze swoich obowiązków podatkowych. Spółki takie od lat wnoszą znaczący wkład do budżetu państwa poprzez płacone podatki, składki i inne należności publicznoprawne. W efekcie proponowane przepisy mogą zostać odebrane jako dodatkowe obciążenie nakładane na podmioty rzetelnie płacące podatki w Polsce, zamiast skutecznie adresować zjawiska związane z agresywną optymalizacją podatkową lub unikaniem opodatkowania. Takie podejście może osłabiać zaufanie przedsiębiorców do stabilności i przewidywalności krajowego systemu podatkowego, a jednocześnie pogarszać warunki prowadzenia działalności przez firmy aktywnie przyczyniające się do finansowania wydatków publicznych.

4. Konieczność rzeczywistej kontynuacji prac deregulacyjnych.

Projektowana podwyżka podatku CIT pozostaje trudna do pogodzenia z prowadzonymi przez Radę Ministrów działaniami na rzecz poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej. Od początku 2025 roku rząd wielokrotnie deklarował wolę ograniczania barier administracyjnych i regulacyjnych oraz wspierał inicjatywy deregulacyjne mające zwiększać konkurencyjność polskiej gospodarki i ułatwiać funkcjonowanie przedsiębiorstw.

W tym kontekście zwiększanie obciążeń podatkowych należy postrzegać jako działanie niespójne z deklarowanym kierunkiem polityki gospodarczej państwa. Problemy związane z sytuacją finansów publicznych i poziomem deficytu budżetowego nie powinny być rozwiązywane poprzez nakładanie kolejnych obciążeń fiskalnych na przedsiębiorców, zwłaszcza w warunkach rosnących kosztów regulacyjnych i pogarszającej się przewidywalności otoczenia prawnego. Podwyżka CIT stanowiłaby kolejną barierę fiskalno-prawną utrudniającą rozwój działalności gospodarczej w Polsce.

Podsumowanie

Projektowana podwyżka CIT oznaczałaby dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorców funkcjonujących już dziś w otoczeniu rosnących kosztów regulacyjnych i fiskalnych. Zmiana może ograniczyć możliwości inwestycyjne firm, negatywnie wpływając na rozwój działalności gospodarczej i rynek pracy.

Biorąc pod uwagę, że branża tytoniowa należy do najbardziej regulowanych i obciążonych fiskalnie sektorów gospodarki, postulujemy odstępnie od proponowanej podwyżki CIT. W naszej ocenie dalsze zwiększanie obciążeń podatkowych wobec przedsiębiorców, którzy już dziś ponoszą znaczące koszty dostosowawcze związane z kolejnymi zmianami regulacyjnymi, nie znajduje

wystarczającego uzasadnienia gospodarczego i może negatywnie wpłynąć na konkurencyjność oraz atrakcyjność inwestycyjną Polski.

Zwracamy się z prośbą o uwzględnienie naszego stanowiska w toku dalszych prac legislacyjnych oraz zorganizowanie konferencji uzgodnieniowej.

Równocześnie wyrażamy zainteresowanie dalszymi pracami nad tym projektem.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Aktualny odpis z KRS
---	----------------------

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
	11 września 2026 roku	
	11 września 2026 roku	

G. KLAUZULA ODOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)

**Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa - treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.*

*** Niepotrzebne skreślić.*

Pouczenie:

- 1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22-08- 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw Dz. U. Nr 181, poz.1080) w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.*

2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.